

POUKA
za
MLADE
2013.

4. tromesečje



SVETINJA

SVETILIŠTE

POUKA ZA MLADE

Oktober, november, decembar 2013.

Sadržaj:

1. Svetilište na Nebu.....	4
2. „Nebo“ na Zemlji	13
3. Žrtve.....	22
4. Svedočanstvo i služba – pouke iz Svetilišta	31
5. Otkupljenje: Prinos za očišćenje.....	40
6. Dan očišćenja.....	49
7. Hristos, naša Žrtva	58
8. Hristos, naš Prvosveštenik.....	67
9. Predadventni sud	76
10. Poslednji Dan pomirenja	85
11. Naša proročka vest.....	94
12. Kosmički sukob povodom Božjeg karaktera	103
13. Podsticaji iz Svetilišta.....	112

SVETILIŠTE

Broj 4/2013.

Naslov originala:

Sanctuary

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP „Preporod“, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako dobiti najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje bi trebalo znati:

Ove pouke su zasnovane na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku raznovrsnost autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom „Logos“. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom „Logos“. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitаш komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i da usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta ono apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci koje treba da ohrabri na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji za mlade ver-nike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 28. septembra do 4. oktobra 2013.



Svetilište na Nebu

„Tada čuj s Neba, iz stana svojega, molbu njihovu i molitvu njihovu, i podaj im pravico.“ (1. O carevima 8, 49)

SVE SE SVODI NA BLAGODAT I MILOST

UVOD (Psalam 102, 19; Jevrejima 4, 15. 16)

Su

Više puta sam pokušavala da pročitam celu Bibliju, ali uvek zastanem kod 3. knjige Mojsijeve. „Mojsije, sagradi Mi hram sa toliko stubova, i toliko zlata, i tih razmera.”

„Da, Gospode. Sagradiću Ti hram sa toliko stubova, i toliko zlata, i tih razmera. Arone, dođi da mi pomogneš da sagradim hram sa toliko stubova, i toliko zlata, i tih razmera.” Ponavljanje, tačnost, pravila, red. Da li tako treba da zamišljamo nebesko Svetilište?

Otkrivenje u 4. i 5. poglavlju postavlja drugačiju sliku. U ovom tekstu nalazimo sve vrste stvorenja, osvetljenih prestola, uljanih svećnjaka i posuda punih molitava. Kako bi uopšte ovo carstvo svetlosti, boje, pesme i spontanog sevanja munja i gro-mova moglo imati bilo kakve veze sa matematičkom tačnošću postavljenog Šatora u pustinji? Ta slika neba kao da se nalazi iznad, ali naporedo sa ovim svetom, bez dodirnih tačaka, uvek izvan domašaja - kao svet koji nikada ne možemo videti ni shvatiti.

Iako ovo zvuči poražavajuće, smatram da je taj utisak ispravan. Greh je promenio naš svet i prekinuo njegovu prirodnu povezanost sa Božanstvom. Međutim, upravo to geometrijski strogo postavljeno Svetilište unosi promenu. Tačnost, poštovanje, red i ozbiljnost koju Bog zahteva u Starom zavetu postoje u osnovi Božjeg poretka. Kao u muzici ili sportu, dok ne odsvirate hiljadu skala, ili ne pretrčite hiljadu krugova, ne možete na pravi način da cenite dostignuća profesionalaca. Slično tome, Bog očekuje da učimo napamet stihove iz Pisma, da negujemo red, da budemo posvećeni, jer ćemo jedino tako na pravi način moći da shvatimo sve što je Njegov Sin učinio, i što još uvek čini za nas.

Hristos je napustio to carstvo svetlosti, boje i ušao da živi u svetu bola. On je ovde, na ovom svetu, sledio sva božanska pravila. Svakodnevno je proširivao temelj poretka, službe, poslušnosti i poniznosti. Bio Mu je potreban svaki pedalj tog temelja da bi se popeo do Golgote. I kada više nije mogao dalje, podigli su Ga na krst. Bilo je to samo koji metar u visinu, ali upravo toliko Mu je trebalo da premosti jaz između Neba i Zemlje. Tu gde su se te dve drvene prečage ukrstile, gde je ta okrvavljena glava klonula, gde su bolna pluća izdahnula svoj poslednji dah - prema toj tački sve teži. Matematička tačnost, neusiljeno stvaranje, prašnjavi šatori, stakleno more, skrhani grešnici i Bog koji isceljuje - univerzum beznadežnih nepodudarnosti ujedinjenih na vrhuncu - potpuno čovek, potpuno Bog - Isus Hristos, raspet na mestu na kome krst preseca univerzum.

**Kada više nije
mogao dalje, podigli
su Ga na krst.**

Melisa Brecke, Bartonsvil, Merilend, S. A. D.

Povratak osnovnim učenjima (Jevrejima 7, 25. 26)

Kao ključ za shvatanje potpunog sistema istina, Svetilište i Hristova sveštenečka služba postali su jedno od osnovnih verovanja adventističkih hrišćana. Učenje o Svetilištu na Nebu otkriva da naš Spasitelj u ovom trenutku posreduje u korist svih onih koji Ga prihvataju kao svog Gospoda. (Jevrejima 7, 25. 26)

Mnogi pogrešno ograničavaju delo spasenja - Hristovom smrću na krstu, negirajući time povezanost između zemaljskog i Nebeskog svetilišta. Čišćenje Svetilišta na Dan očišćenja od posebne je važnosti. Na taj dan, uklanjanje greha bilo je na simboličan način prikazano odvođenjem žrtvenog jarca u pustinju.

Svetilište i nebeska stvarnost (3. Mojsijeva 16, 21; Jovan 3, 16. 17; Jevrejima 9, 28; 19. 11-16; 20, 14. 15)

Svetilište je slikoviti prikaz Hristove službe. Na primer, oltar za žrtvu paljenicu je slika Njegove velike žrtve (Jovan 3, 16. 17), a služba sveštenika u Svetinji i Svetinjama prikazuje Hristovu posredničku službu u nebeskom Svetilištu i njegovo konačno očišćenje.

Prema Poslanici Jevrejima, zemaljsko Svetilište bilo je odraz nebeske stvarnosti, sa Danom očišćenja koji je ukazivao na istražni sud. Nebesko svetilište prikazuje sve vidove plana spasenja: žrtvovanje Božjeg Jagnjeta, posredovanje koje obavlja Isus kao Prvosveštenik, zasedanje suda, istražni sud, i potpuno uništenje greha i sotone (Otkrivenje 20, 14. 15).

Pojavljivanje prvosveštenika na kraju Dana očišćenja otkrivalo je Izrailjcima kakvu će presudu dobiti. Oni koji su se pokajali i priznali svoje grehe, što je bilo označeno prinošenjem određenih žrtava, videli su kako njihovi gresi bivaju uklonjeni i simbolički položeni na Azazela (sotonu), jarca koji je odvođen u pustinju da se nika da više ne vrati. Oni „koji Ga čekaju“ (Jevrejima 9:28) biće spaseni, ali oni koji nastave da greše biće uništeni. Hristov povratak podudara se sa izlaskom prvosveštenika na Dan očišćenja. Izrailjci koji su posmatrali kako njihov prvosveštenik ulazi u Svetinju da bi posredovao za njih, nestrpljivo su očekivali njegov povratak, koji je predstavljao znak da je on, zajedno sa žrtvom koju je doneo, prihvaćen od Boga.

Vidljivi povratak Isusa Hrista dešava se u trenutku kada On ostavlja po strani svoje sveštenečke haljine i oblači svečanu odoru Cara i Gospoda (Otkrivenje 19, 11-16). Kao što je nagoveštavao tipski godišnji Dan očišćenja, kada je prvosveštenik priznavao grehe Izrailja nad glavom žrtvenog jarca i proterivao ga u pustinju (3. Mojsijeva 16, 21), sotona će konačno snositi odgovornost za grehe svih vernika tokom svih vekova.

Ljubav, žrtva i otkupljenje (3. Mojsijeva 16; Danilo 8, 14; 9, 24-27; Jevrejima 7. 8. poglavlje)

Ono čemu nas zemaljsko i nebesko Svetilište uče o planu spasenja i velikom sukobu između Hrista i sotone, podrazumeva ljubav, žrtvu i otkupljenje. U zemaljskom Svetilištu, sveštenička služba se odvijala u dva dela: (1) svakodnevna služba posredovanja u Svetinji, i (2) godišnja služba očišćenja u Svetinji nad svetinjama, koja je obavljana na Dan očišćenja. (3. Mojsijeva 16) Ova dva dela u zemaljskom Svetilištu odgovaraju Isusovoj službi u Svetilištu na Nebu.

Prvi deo Hristove posredničke službe otpočeo je u vreme Njegovog vaznesenja na Nebo (Jevrejima 8, 1. 2). Drugi i konačni deo Njegove službe na Nebu u Svetinji nad svetinjama, kao i u zemaljskom Svetilištu na Dan očišćenja, ima kao rezultat očišćenje (4. Mojsijeva 29, 11) nebeskog Svetilišta i uklanjanje greha Božjeg naroda.

Prema tekstu iz Poslanice Jevrejima 7. 8. i Danilu 8, 14. i 9, 24-27, Isus je služio u Svetinji nebeskog Svetilišta od svog vaznesenja do 1844. godine. Tokom tog razdoblja oprošteni gresi bili su preneti u nebesko svetilište. Godine 1844, Hristos je ušao u Svetinju nad svetinjama da bi očistio nebesko Svetilište od te prljavštine.

Konačno razdoblje Hristove nebeske službe, tipološki predstavljeno Danom očišćenja, na jedinstven način se pominje u Poslanici Jevrejima 9, 23: „Tako je trebalo da se obličja nebeskijeh ovima čiste, a sama nebeska boljjem žrtvama od ovijeh.“ Kako je moguće da je nečemu nebeskom potrebno očišćenje kada je Nebo oblast savršenstva? Nebesko Svetilište treba da se očisti od grehova koji su na simboličan način preneti tamo boljom krvlju - Hristovom. U kome smislu se onda može reći da je nečemu nebeskom potrebno očišćenje? Čuvanje izveštaja o oproštenim gresima u Svetilištu omogućava nebeskom sudu da ih razmotri. Izveštaj o tim oproštenim gresima čuvaće se tamo sve do antitipskog Dana očišćenja, koji će biti praćen Hristovim drugim dolaskom.

RAZMISLITE

Provedite jedno vreme razmišljajući o tome šta je Hristos kao Jagnje Božje učinio za vas i šta sada čini za vas na Nebu. Dok budete razmišljali o tome, tražite od Boga da vam da novi uvid u to na koji način Hristova služba u vašu korist može promeniti i poboljšati vaš život.

**Sotona će
konačno poneti
odgovornost za
grehe svih vernika,
svih vekova.**

Karen Vejd, Saut Bend, Indijana, S. A. D.

„Nebesko Svetilište, u kome Isus služi za nas, predstavlja veliki original, dok je Svetilište koje je načinio Mojsije, samo kopija. Bog je svojim Duhom nadahnuo graditelje tog zemaljskog Svetilišta. Umetnička veština, pokazana prilikom njegove izgradnje, u stvari je bila izraz božanske mudrosti. Zidovi su izgledali kao da su načinjeni od zlata, i odsajivali su na sve strane svetlošću sa sedam žizaka zlatnog svećnjaka. Sto sa postavljenim hlebovima i kadioni oltar blistali su kao uglačano zlato. Raskošna zavesa koja je predstavljala tavanicu, izvezena likovima anđela u plavoj, purpurnoj i skerletnoj boji, povećavala je lepotu prizora. Iza druge zavesa nalazila se Šekina, vidljivo otkrivenje Božje slave, pred kojom je mogao da stoji i ostane živ jedino poglavar sveštenički.“¹

Svetilište je predstavljalo Božji pokušaj da uspostavi bolji odnos sa svojim narodom.

„I neka mi načine Svetinju, da među njima nastavam; kao što ću ti pokazati sliku od šatora i sliku od svijeh stvari njegovijeh, tako da načinite.“ (2. Mojsijeva 25, 8. 9) Boravište do koga je Bogu naročito stalo nalazi se u srcu Njegovih vernika. „Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga, i

**„Dok je /Isus/
umirao... zavesa u
Hramu se pocepala
na dvoje...“**

nijeste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite, dakle, Boga u tjelesima svojijem (i u dušama svojijem), što je Božije.“ (1. Korinćanima 6, 19. 20)

„Dok je umirao na Golgoti, Isus je uzviknuo: ‘Svrši se’ - i zavesa u Hramu pocepala se na dvoje, od vrha do dna. To je trebalo da pokaže da su službe u zemaljskom Svetilištu zauvek završene, i da se Bog više neće sastajati sa sveštenicima u njihovom zemaljskom hramu da bi prihvatio njihove žrtve. Isusova krv bila je prolivena i nju On sam treba da prinese u nebeskom Svetilištu. Kao što je sveštenik jednom godišnje ulazio u Svetinju nad svetinjama da očisti zemaljsko Svetilište, tako je i Isus ušao u Svetinju nad svetinjama na Nebu na kraju 2300 dana iz Danilovog proročanstva (Danilo 8) 1844. godine, da obavi konačno očišćenje za sve koji mogu imati koristi od Njegovog posredovanja, i da bi, na taj način očistio Svetilište.“²

ODGOVORITE

1. Kako iz svog života uklanjamo prepreke, koje nas sprečavaju da se sretnemo sa Bogom?
2. Na koji način stvaramo učenike tako da Bog može da prebiva u njima?

Brajan Sent-Luis, Long Ajlend, Njujork, S. A. D.

1 Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 414. orig.

2 White, *Early Writings*, p. 253.

U 1. Mojsijevoj u 4. glavi, vidimo kako se, dok Avelj prinosi Bogu prvorodeno iz svog stada, otkriva plan otkupljenja (stih 4). Vidimo i Kainovu neposlušnost u trenutku kada prinosi „prinos od roda zemaljskoga“ (1. Mojsijeva 4, 3) Kain i Avelj predstavljaju dve grupe ljudi koje su postojale i koje će postojati sve do kraja zemaljske istorije. Jedna grupa imaće obličje pobožnosti (2. Timotiju 3, 5), dok druga grupa zaista veruje da raspeti i vaskrsli Hristos ima moć da ih oslobodi od greha (1. Korinćanima 1, 18).

Božji izabrani narod nalazio se u ropstvu u starom Egiptu (1. Mojsijeva 15, 13), u kome je zaboravio istinu i pravi smisao života. Zato im je Bog dao Svetilište - da bi mogli opet da borave u Njegovom prisustvu (2. Mojsijeva 25, 8) i budu slobodni od greha (2. Mojsijeva 29, 36). Svetilište se sastojalo od tri dela: trema, Svetinje i Svetinje nad svetinjama. U Svetinju nad svetinjama ulazilo se samo jedandput godišnje, na Dan očišćenja. Svetinja je toga dana čiščena od sve krvi žrtava koje su bile prinošene tokom cele godine. Žrtve su predstavljale Hristovu žrtvu na krstu, a njihova prolivena krv - Njegovu krv koja će se prolići za grehe naroda (Jovan 1, 29). Kao naš Prvosveštenik u nebeskom Svetilištu, Isus sada stoji pred Bogom za nas. (Jevrejima 9, 24) On „sad jednom na svršetku vijeka javi se da svojom žrtvom satre grijeh“. (Jevrejima 9, 26)

Da - i zemaljsko i nebesko Svetilište ukazuju na Isusa, Načelnika i Svršitelja naše vere (Jevrejima 12, 2), Onoga koji nam, uklanjajući greh iz našeg života, omogućava da jednoga dana ponovo boravimo u Božjem prisustvu. „Jer jednijem prinosom savršio je vavijek one koji bivaju osvećeni“. (Jevrejima 10, 14) „Kada grešnik verom prihvati zasluge te jedne žrtve, on biva prihvaćen u Ljubljenome, smatran savršenim, jer Hristos, njegov Zamenik, stoji na njegovom mestu.“¹

ODGOVORITE

- Šta se menja u vašem svakodnevnom životu pod uticajem službe koju upravo sada Hristos čini u nebeskom Svetilištu?

Rejšon Viliams, Astabula, Ohajo, S. A. D.

¹ The SDA Bible Commentary, vol. 7, 2nd ed., p. 461.

ŽRTVA SVAGDAŠNJA*PRIMENA (Psalam 102:19; 1. Korinćanima 15, 31)*

U biblijska vremena, „žrtva svagdašnja“ predstavljala je jedan od rituala u Svetilištu koji ima ogromni značaj za Božji narod. To se nije promenilo ni do danas, jer Bog želi da mi „svaki dan umiremo“. (1. Korinćanima 15, 31) U nastavku su opisana dva praktična načina na koji možemo da prinesemo „žrtvu svagdašnju“ u sopstvenom životu:

Molite se. David je shvatio značaj molitve Bogu u Njegovom svetilištu, i često je to činio (Psalam 102, 19). Molimo se i mi češće i duže. Sve više smo zatrpani poslom, ali postoji način da molitvi damo značajnije mesto u svom životu. Na primer, kada dobijete pohvalu, odvojte vreme da se zahvalite Bogu koji vas je stvorio. Drugi način da unesete više molitve u svoj život možete postići tako što ćete podesiti svoj sat i kada zazvoni ustanite i kleknite. U toj idealnoj prilici razgovarajte sa Bogom i saslušajte šta On želi da vam kaže.

**Bogu su poznate
težnje našeg
srca i On želi da
dobijemo ono što
je najbolje za nas.**

Predajte se. Odustati od nečeg što zaista želimo nije uvek zabavno, ali može nam se isplatiti. Bogu su poznate težnje našeg srca i On želi da dobijemo ono što je najbolje za nas. Kada svakodnevno ulažemo napor da se odrekneмо onoga što znamo da je pogrešno u korist onoga što Otac smatra da je najbolje, to je odličan način da delotvorno prinesemo svagdašnju

žrtvu.

Iako zemaljskog Svetilišta više nema, nebesko još uvek postoji, i Bog još uvek želi da svakog dana bude u kontaktu sa svojom decom. Molitve svetih čuju se u nebeskom Svetilištu, a i požrtvovanje Njegovog naroda se tu veoma ceni.

ODGOVORITE

1. Na koji način učenje o Svetilištu može postati deo vašeg svakodnevnog života?
2. Na koji način saznanje o postojanju nebeskog Svetilišta utiče na vaš lični život?

Kezia Vejd, Saut Bend, Indijana, S. A. D.

Da bismo razumeli plan spasenja, neophodno je da shvatimo zemaljsko Svetilište kao i njegov odnos sa Svetilištem na Nebu. Zemaljsko Svetilište predstavlja slikoviti prikaz onoga što se dešava u nebeskom Svetilištu.

Isus je živeo na zemlji iako to nije morao. U bilo kome trenutku svog života mogao je da kaže Bogu da želi da se vrati na Nebo. On to nije učinio. Čak i neposredno pre svog raspeća, kada je bio slab i teško doživljavao neizvesnost, molio se da Božji plan spasenja prevagne. Zaista želim da saznam nešto više o tom planu koji je Njega koštao života, a mene spasao da ne budem zauvek izgubljena. Zemaljsko i nebesko Svetilište pomažu mi da razumem taj plan.

**“Hristos, koji je
s desne strane
Bogu, lično se moli
za nas.”**

Još kad sam bila veoma mala, slušala sam o tome da je neko po imenu Isus dobrovoljno umro za moje grehe da bih ja bila spasena. Pošto sam verovala u to, odlučila sam da se krstim. Bog je večan (Psalam 93, 2). On ne mora da priprema mesto za Sebe i svoje anđele. On već ima svoje mesto, ali rekao je da je mesto koje će pripremiti namenjeno nama. To je mesto na kome možemo biti sa Njim tokom sve večnosti. Bog je i ljubav (1. Jovanova 4, 8). On je toliko zavoleo ovaj svet da je poslao svog Jednogodnog Sina da bismo mi mogli biti spaseni (Jovan 3, 16). Bog je Bog reda. On je za šest dana stvorio našu Zemlju, a sedmog se odmorio. Plan spasenja, onako kako je prikazan u zemaljskom i nebeskom Svetilištu, takođe se odvija po redu. U zemaljskom Svetilištu žrtvovane su se životinje, kao simbol Hristove smrti za nas. Prolivena krv tih nedužnih stvorenja predstavlja Isusovu krv koja je prolivena radi nas. Hristos sada posreduje za nas na Nebu. Njegovo posredovanje nudi ohrabrenje Njegovom narodu (Jevrejima 7, 25). Zahvaljujući Hristovom posredovanju za Njegov narod, sve sotonine optužbe izgubile su svoju zakonsku osnovu. (1. Jovanova 2, 1) Pavle postavlja retoričko pitanje: „Ko će osuditi?” ... A, zatim iznosi uverenje da se Hristos, koji je s desne strane Bogu, lično moli za nas”. (Rimljanima 8, 34)¹

ODGOVORITE

- Na koji način je Božji karakter povezan sa Svetilištem?

Elis M. Vaskez, Kolonž, Francuska

¹ Adventistički hrišćani veruju. (poglavlje 23)

ZAKLJUČAK

Božja ljubav prema nama je bezgranična. Kada smo postali robovi greha, On je skovao plan da nas spase. Taj plan može se bolje razumeti uz pomoć zemaljskog Svetilišta koje je njegov vidljivi prikaz, a istovremeno i kopija Svetilišta na Nebu. Sveštenik, svagdašnja žrtva, godišnji Dan očišćenja - sve je to ukazivalo na prolivanje Isusove krvi i Njegovo posredovanje za nas na Nebu. Kada budemo razumeli simboliku prikazanu u Svetilištu, moći ćemo bolje da razumemo ko je Bog i koliko nas duboko voli.

RAZMOTRITE

- Pročitajte 2. Mojsijevu 25-27. poglavlje i izaberite jedan od predmeta iz Svetilišta koji su opisani u tim poglavljima. Proučite njegovo značenje. Kako vam to može pomoći da razumete spasenje u Hristu?
- Sastavite listu razloga zašto vam je potreban Prvosveštenik da posreduje za vas. Odvojte vreme da se zahvalite Isusu na onome što u ovom trenutku čini za vas.
- Napravite repliku jevrejskog Svetilišta od gline za modelovanje.
- Otpevajte himnu „Na Golgoti je krst“. (br. 173, *Hrišćanske himne*) Obratite pažnju na reči i razmislite šta bi trebalo da žrtvujete kao odgovor ljubavi na Hristovu žrtvu.
- Napravite scenski prikaz Isusove službe u nebeskom Svetilištu.
- Razmišljajte o Božjim osobinama izraženim preko zemaljskog svetilišta - predmeta koji su se u njemu nalazili i rituala koji su u njemu obavljani. Na koji način biste mogli da podelite svoje zaključke sa drugima?
- Razmislite šta treba da učinite da biste postali hram u kome Bog može da boravi.

POVEŽITE

1. 2. Mojsijeva 25-28. poglavlje; Jevrejima 4, 14-16; 8, 1-5; 9; 10, 19-22.
Velika borba, "Šta je Svetilište?", poglavlje 23.
Adventistički hrišćani veruju, poglavlje 23.
„Messiah's Mansion,“ <http://www.mbsanctuary.com/index.html>.

Sandra Araujo-Delgado, Apison, Tenesi, S. A. D.

Pouka 2

Od 5. do 11. oktobra 2013.



„Nebo“ na Zemlji

*„Jer da je na zemlji, ne bi bio sveštenik, kad imaju sveštenici koji pri-
nose darove po Zakonu, koji služe obličju i sjenu nebeskijeh stvari, kao
što bi rečeno Mojsiju kad šćaše Skiniju da načini: Gledaj, reče, da načiniš
sve po prilici koja ti je pokazana na gori.“ (Jevrejima 8, 4. 5)*

Don Moen peva: „Želim samo da budem tu gde si Ti, da boravim svakodnevno u Tvom prisustvu. Ne želim da Te obožavam izdaleka. Privuci me bliže k Sebi.”¹ S vremena na vreme, zapitam se kako bi izgledalo biti sa Isusom, hodati uz Njega oslobođen briga ovoga sveta i jednostavno lepo živeti u Njegovom prisustvu. Misao da je Isus preneo svoj dom na Zemlju da bismo mi mogli da živimo sa Njim, zaista me ushićuje i uliva nadu dok očekujem taj dan.

Međutim, kada se iz tih uzvišenih razmišljanja opet vratim životnoj stvarnosti, setim se da je ta nada plaćena skupo - krvlju bezgrešnog Jagnjeta. Lako se zaboravi da je Isus dao sve da bi nam pružio tu nadu, i da još uvek posreduje na Nebu za one koji su Ga prihvatili za svog Spasitelja.

On je sa nama na putu kojim nas vodi!

Izrailjci su imali zemaljsko Svetilište da ih podseća na tu istinu. Preko njega otkrili su da će posledice njihovih greha snositi neko drugi - pravi član Božanstva. Svetilište im je omogućavalo da zavire u budućnost u kojoj će Isus na svojim ramenima poneti sve naše grehe.

Preko Svetilišta i njegovih službi Izrailjci su doživljavali Božju prisutnost u svojoj sredini! Kuda god su išli, Bog je bio sa njima. Kako je divno osetiti da je On sa nama na putu kojim nas vodi! Baš kao što je starozavetni prvosveštenik posredovao za Izrailjce, tako i Isus sada posreduje za nas u nebeskom Svetilištu.

Tekst u Jevanđelju po Jovanu 14, 2. 3. glasi: „Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega. A da nije tako, kazao bih vam: Idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.”

Nadam se da ćete tokom ove sedmice, dok budete proučavali o Svetilištu, biti potpuno uvereni da Isus posreduje za nas na Nebu, i da će se vratiti da bismo mogli da živimo sa Njim kroz svu večnost.

Klarens Čeong, Singapur

1 <http://artists.letssingit.com/don-moen-lyrics-i-just-want-to-be-where-you-are-dzbpbf1>

Edemski vrt u početku nije bio samo Adamov i Evin dom. Bilo je to mesto na kome su oni mogli da neguju lični odnos sa Bogom. Međutim, kada su zbog neposlušnosti proterani iz vrta, naši praroditelji i njihovi potomci bili su primorani da žive odvojeno od Božjeg fizičkog prisustva.

Ipak, nije sve bilo izgubljeno. Bog nas nije stvorio samo zato da bi nas napustio posle prvog ispoljavanja ljudskog greha. Duboko je voleo ljudski rod i zato je imao rezervni plan u skladu sa tim. Rekao je sotoni: „I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između potomstva tvojega i potomstva njezina; ono će ti na glavi stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati.“ (1. Mojsijeva 3, 15)

Da bi podsetio Izrailjce na svoju ljubav i milost, i svoje stalno prisustvo u njihovom životu, Bog je naložio Mojsiju: „Tako ćeš podignuti šator prema slici koja ti je pokazana na gori.“ (2. Mojsijeva 26, 30) Zemaljsko Svetilište i veća građevina Izrailjskog Hrama predstavljali su odraz nebeskog Svetilišta. To su bila Božja stvarna pomagala u njegovoj nameri da objasni spasenje. Svaka pojedinost zemaljskog Svetilišta bila je načinjena prema Božjim uputstvima. (2. Mojsijeva 25-30)

Službe u Svetilištu ukazivale su na obećanje o otkupljenju preko Hristove žrtve i Njegovog posredovanja pred Ocem u našu korist. To obećanje se ispunilo pre mnogo vekova na brdu Golgoti. Tražimo, stoga, otkupljenje koje nam na osnovu Hristove žrtve pripada, kako bismo mogli uspostaviti lični odnos sa Bogom, našim Ocem.

Bog nas nije stvorio samo zato da bi nas napustio posle prvog ispoljavanja ljudskog greha.

ODGOVORITE

1. Zbog čega je Bog tražio od Izrailjaca da načine zemaljsko Svetilište da bi im otkrio istinu, umesto da je jednostavno dao da se sve to zapiše, ili ih usmeno poučio o svemu?
2. Da Hristos nije umro na krstu, gde bismo mi danas bili? Gde biste vi lično bili?
3. Koja vidna pomagala danas imamo i koja nam pomažu da razumemo Hristovo spasenje?

Melodi Tan, Wahrunga, Nju Saut Vels, Australija

Simboli su deo naše svakodnevice. Čak i slova kojima je napisana ova pouka predstavljaju simbole. Simboli sami po sebi nemaju neko određeno značenje. Značenje koje im se dodeljuje potiče iz nekog spoljašnjeg izvora. Mi se zaustavljamo ispred semafora kada se uključi crveno svetlo, zato što je odlučeno da ono ima to značenje. Jedan od prvih simbola koji su ljudi dobili od Boga bio je u vrtu Edemu.

Edem (1. Mojsijeva 2, 8, 9; 3, 24; 2. Dnevnika 7, 1-3. 11-16)

Tekst u 1. Mojsijevoj 2. poglavlju govori nam da je Bog stvorio vrt Edem za dobrobit ljudi. Vrt je trebalo da bude mesto na kome će On moći da razgovara sa Adamom i Evom i njihovim potomcima. Vrt je trebalo da bude i mesto uživanja. „I učini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakojaka drveta lijepa za gledanje i dobra za jelo.“ (1. Mojsijeva 2, 9) On je na taj način pokušavao da im pokaže da ih voli i da želi da uspostavi odnos sa njima. Bog je Adamu i Evi dao i slobodu izbora. Želeo je da Ga vole zato što su tako odlučili, jer prava ljubav nikada se ne može iznuditi. Zato se tu nalazilo i „drvo života usred vrta i drvo znanja dobra i zla.“ (1. Mojsijeva 2, 9) Adam i Eva su mogli da biraju da li će ostati u prelepom svetilištu u Edemu - mestu na kome je Bog boravio sa njima - ili ga napustiti. Naravno, znamo da su odlučili da ga napuste.

Stara kopija (1. Mojsijeva 3, 8; 2. Mojsijeva 25-30; Jevrejima 8, 4, 5)

Posle pada u greh, ljudi su jedno vreme živeli sa pogledom na vrt u Edemu - prelepo Božje svetilište. Tu je Bog boravio sa Adamom i Evom. Tu su oni imali pristup Drvetu života. Bilo je to Nebo na Zemlji. Međutim, oni su odlučili da uzmu plod sa Drveta poznanja dobra i zla.

Nije dugo potrajalo, a Adam i Eva su, zajedno sa svojim potomstvom, izgubili iz vida Edem, u fizičkom i duhovnom smislu. Zbog toga je Bog morao da omogući čovečanstvu drugo Svetilište. Ono je trebalo da pouči Božji narod o tome kako je On planirao da ih spase od greha. O tom svetilištu čitamo u 2. Mojsijevoj 25-30. poglavlja. Njegov oblik pratio je oblik nebeskog Svetilišta (Jevrejima 8, 5). Ono što je Mojsije sagradio odgovara zapravo „obličju i sjenu nebeskijeh stvari“. Planovi koje je Bog imao u vezi sa ljudima osmišljeni su mnogo pre nego što je podignuto zemaljsko Svetilište. To što je On dao Izrailjcima tokom Izlaska bilo je malo parče Neba na Zemlji. Tako je Bog, ponovo, boravio među svojim narodom.

Ličnost (Jovan 1, 14. 29; 2, 19-21; 6, 35; 8, 12)

Među uputstvima datim Mojsiju, pominje se nekoliko ključnih pojmova: sveti hleb, svećnjak i žrtveno jagnje. Sve su to bili simboli. Nažalost, simboličko značenje svakog od njih uskoro je zanemareno i oni su se sami po sebi našli u središtu pažnje. Ponovo je Bog morao da podseti svoj narod. Ovog puta poslao je svog Sina koji je simbolički predstavljan svetim hlebom i svećnjakom. Da, Nebo je sišlo na Zemlju. Bog je živio sa ljudima. Bio je to Emanuilo - Bog sa nama.

Zemaljsko Svetilište ukazivalo je na Isusa, koji je konačno Svetilište. Jovan odmah na početku ističe da, „Riječ postade tijelo i useli se u nas“ (Jovan 1, 14). Izraz „useli se u nas“ predstavlja jasnu aluziju na jevrejsku reč za „šator“, koja doslovno znači „prebivalište“¹. Jovan Krstitelj je objavio svojim učenicima da je Isus „Jagnje Božije“. Isus je tvrdio lično za Sebe da je Hleb života, čime je neposredno ukazivao na svete hlebove koji su se nalazili u Svetinji. On je za Sebe govorio i da je „Svetlost svetu“, podsećajući Izrailjce na ono što je predstavljao svećnjak u Svetilištu.

Isusov cilj, međutim, nije bio samo da provede neko vreme sa ljudima na Zemlji. Njegova namera je da nas usmeri Nebu, da uspostavi večno zajedništvo sa svojim narodom. Preko simbola koje nam je dao, preko svojih učenja, života i žrtve, On je spustio Nebo na Zemlju da bismo mogli da ode-mo sa Zemlje na Nebo. On je postao most, lestve prema Nebu.

Isus je pripremio prelepo mesto za nas i čeka nas tamo. Da li želite da budete sa Njim?

ODGOVORITE

1. Koji vas još simboli podsećaju da ovaj svet nije vaš dom?
2. Šta je to u vašem životu što vas sprečava da unapredite svoj odnos sa Isusom?

Džejs Tam, Singapur

¹ *The SDA Bible Dictionary, 2nd ed. , s. v. „Tabernacle.“*

„Pitanje: 'Šta je Svetilište', dobilo je u Pismu jasan odgovor. Pojam 'svetilište', onako kao što je upotrebljen u Bibliji, odnosi se, prvo, na Šator koji je podigao Mojsije, kao na sliku nebeske stvarnosti, a drugo, na 'pravu skiniju' na Nebu, na koju je ukazivalo zemaljsko Svetilište."¹

„Nebesko Svetilište, u kome Isus služi za nas, predstavlja veliki original, dok je Svetilište, koje je načinio Mojsije, samo kopija. Bog je svojim Duhom nadahnuo graditelje tog zemaljskog Svetilišta. Umetnička veština, pokazana prilikom njegove izgradnje, u stvari je bila izraz božanske mudrosti."²

„Za građenje Svetilišta trebalo je obaviti velike i skupe pripreme; trebalo je obezbediti veliku količinu dragocenog i skupog materijala, međutim, Gospod je želeo da prima samo dobrovoljne priloge. 'Od svakoga koji je drage volje da uzmete prilog Meni', glasila je Božja zapovest, koju je Mojsije objavio narodu. Odanost Bogu i duh požrtvovanja, bili su prvi uslovi za pripremu mesta u kome će boraviti Svevišnji."³

„Srećni su oni koji imaju svetilište...“

„Svetost i strahopoštovanje koje su Izrailjci odavali starozavetnoj Svetinji, može hrišćanima da posluži kao očigledna pouka kako treba da cene mesto gde se Bog sastaje sa svojim narodom...“

„Kuća je svetinja za porodicu, zatvorena odaja ili šumarak, najskrovitije i najpogodnije mesto za tajnu molitvu pojedinca; ali crkva je svetilište za zajednicu vernika...“

„Prema onome što je sveto i što je na bilo koji način povezano sa bogoslužjenjem, ne sme se ni u kome slučaju postupati nemarno i ravnodušno. Da bi ljudi mogli na najbolji način da odaju slavu i zahvalnost Bogu, oni treba da se nalaze u društvu takvih koji razlikovanje između svetog i običnog stalno imaju na umu. Uzvišene ideje, plemenite misli i težnje imaće oni koji traže društvo pobožnih i bave se samo onim što je božansko i sveto. Srećni su oni koji imaju svetilište, bilo ono veliko ili malo, u gradu ili u planinskoj pećini, u skromnoj kolibi ili u pustinji.“⁴

ODGOVORITE

Zašto idete u crkvu? Šta biste mogli da učinite da bi to postalo značajnije iskustvo?

Džimi Kvek, Singapur

1 Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 417. orig.

2 Isto, p. 414. orig.

3 Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 343. orig.

4 White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 491.

ŠTA DA ČINIMO KADA ZGREŠIMO

PRIMENA (Jevrejima 9, 23. 24)

Sr

Zemaljsko Svetilište bilo je simbol Svetilišta na Nebu. Kada bi Izrailjci zgrešili, doneli bi prinos svešteniku, koji bi tu žrtvu prineo Bogu za oprostjenje njihovih greha. Iako se prinošenje žrtvi u zemaljskom svetilištu više ne primenjuje, principi kojima nas ono uči odjekuju u svetilištu na nebu. Kako, dakle, možemo primeniti poruku svetilišta u svom životu? Šta možemo učiniti da bismo sledili uputstva koja je Bog dao?

Priznajte svoje grehe. Kada bi Izrailjac zgrešio, morao je da prinese žrtvu za greh u Svetilištu i da prizna taj greh svešteniku. Neke grehe je teško priznati, ali jedini način da vaši gresi budu oprostjeni je da priznate da ste zgrešili i te grehe ispovedite Isusu, svom nebeskom Prvosvešteniku. (1. Jovanova 1, 9)

Sećajte se Isusove žrtve. Smrt životinja nije donela oprostjenje greha. Ona je bila samo simbol Isusove smrti na krstu koja je omogućila oprostjenje. Nevina životinja bez ikakve mane predstavljala je Spasitelja koji je umro za naše grehe, iako sam nije zgrešio. Danas ne morate prinositi svešteniku životinju na žrtvu. Umesto toga, kada god priznate svoje grehe, treba da se setite Isusove ljubavi prema vama i žrtve koju je On prineo na krstu da bi vaši gresi mogli da budu oprostjeni. (Jovan 3, 16. 17)

Pokajte se zbog svojih greha. Posle što priznate svoj greh i Bog vam oprosti, treba i da se pokajete i, uz Hristovu pomoć, potpuno prestanete da grešite. Nemojte zloupotrebljavati Isusovu žrtvu nastavlajući da grešite. Imajte na umu fizički, mentalni i duhovni bol koji je On podneo zbog vas i, uz pomoć Svetog Duha, odlučite da više ne grešite. (Dela apostolska 3:19)

Uz pomoć Svetog Duha, odlučite da više ne grešite.

ODGOVORITE

1. Koje grehe biste želeli da priznate Bogu i zašto?
2. Zbog čega je ponekad tako teško priznati svoje grehe?

Kriston Čo, Singapur

Reč *svetilište* podseća nas na dva pojma: Sveto mesto i bezbednu luku. Znamo da je crkva kao svetilište mesto bogoslužjenja, i zato prema njoj treba da se odnosimo sa poštovanjem i ozbiljnošću.

Ali, šta je sa vernicima crkve? Da li svako od nas, kao deo Hristovog tela (1. Korinćanima 12, 27), predstavlja utočište u kome povređeni ljudi mogu naći isceljenje? Ili sigurnu luku? Bog želi da uspostavimo zdrave odnose i pružamo podršku ljudima. Kada ljudi koji pate dođu u crkvu, važno je da budemo u stanju da odgovorimo na primeran način.

Da li je vaša crkva bezbedno mesto? Svetilište puno ljubavi i blagodati u kome je moguće naći isceljenje?

Ili možda ljudi bivaju još više povređeni, kada dođu u vašu crkvu? Da li se njihove patnje pogoršaju, umesto da dobiju pomoć? Da li bivaju disciplinovani bez jasnog plana za njihovo obnobljenje? Da li se njihovo ime i ugled kaljaju ogovaranjem prurušenim u poziv na molitvu? Da li se proglašavaju krivim zbog neprijateljstva koje su doživeli? Da li im se govori da bi trebalo više da se mole u vezi sa tim i da imaju više vere?

Da li je vaša crkva mesto na koje ljudi mogu doći takvi kakvi su... ?

A šta je sa vođama crkve? Koliko su oni emotivno i duhovno ranjivi? Da li ih vernici crkve vide kao obične ljude koji se nalaze na istom putu ka zrelosti? Ili se na njih gleda kao na one koji su uvek zdravi i „savršeni“?

Šta vaša crkva čini kada vođa padne? Da li postoji plan disciplinovanja koji obuhvata i blagodatni proces obnobljenja? Ili vi radije „streljate“ svoje ranjene vođe?

Kakav je stav vaše zajednice prema vođi druge crkve koji je pao? Da li se veći naglasak stavlja na disciplinske mere koje isceljuju ili osuđuju? Da li ljudi koji posećuju vašu crkvu osećaju tihi pritisak da se pretvaraju da su nešto što nisu? Ili im je dato dovoljno prostora da iskažu svoje kulturološke različitosti u načinu oblačenja, molitve, ili upotrebe darova i sposobnosti u proslavljaju Boga? Da li je vaša crkva mesto na koje ljudi mogu doći takvi kakvi su, a da se ipak osećaju voljenim i prihvaćenim? Ili je to mesto na kome ljudi osećaju da moraju da se prilagode, ili ponašaju na određeni način da bi bili voljeni i prihvaćeni?

Nijedna crkva ne bi smela da bude mesto na kome ljudi uče samo o dubokim proročkim istinama, ili o tome kako da poštuju i slave Boga. Crkva, isto tako, mora biti i mesto posvećenja, mesto na kome se osećamo slobodnim da jedni drugima otkrijemo svoju ranjivost, bezbedno mesto na kome možemo biti iskreni u vezi sa svojim nedostacima i sposobni da primimo isceljenje - slobodni da se otvorimo prema sigurnosti i ohrabrenju utemeljenim na istini. Takva crkva je pravo svetilište.

Feit Toh, Singapur

ZAKLJUČAK

Ako želite da vidite koliko je Biblija zapravo prepuna simbola i metafora, ne morate ići dalje od trećeg poglavlja Jevanđelja po Jovanu. Duh je vetar. Moramo se nanovo roditi. Mesija je kao... stara bronzana zmija? Iako je celog života slušao religijske pouke, posle samo nekoliko minuta provedenih sa Isusom, Nikodimu se zavrtelo u glavi. Ceo njegov pogled na svet se srušio, tako da je bio primoran da preispita sve što je ikada znao da bi shvatio šta se krije iza svega toga.

Tako je i sa Svetilištem. Zemaljsko Svetilište ukazivalo je na Mesijinu službu na Zemlji. Novozavetne slike Svetilišta otkrivaju šta Isus radi na Nebu, i kroz sve to, osvetljavaju naše spasenje.

RAZMOTRITE

- Čitajte Otkrivenje, poglavlja 1-11. i obratite pažnju na sve slike Svetilišta koje možete da nađete.
- Naslikajte apstraktne slike koje opisuju Isusa kao Hleb života, Svetlost, ili Žrtveno jagnje.
- Pogledajte sliku (u digitalnom ili nekom drugom obliku) slike Agnus Dei („Jagnje Božje“) Franciska de Zurbarana - umetnički prikaz žrtvenog jagnjeta. Kako se osećate kada je posmatrate? Koje misli ona budi u vama?
- Razmišljajte o bronzanoj zmiji iz 4. Mojsijeve 21, 4-9. i zapitajte se kako su Izrailjci razumeli to svoje iskustvo. Kako vam ta priča pomaže da razumete svoj lični odnos sa Spasiteljem?
- Navedite mesta ili trenutke iz vašeg života koji su vam pružili doživljaj duhovnog, fizičkog ili emotivnog svetilišta. Koji su ljudi u vašem životu predstavljali svetilište?
- Napišite pesmu nadahnutu simbolima iz Pisma koji se odnose na Hrista kao našeg Spasitelja.
- Opišite šta je potrebno vašoj crkvi da bi postala svetilište u pravom smislu reči.

POVEŽITE

Čežnja vekova, „Nikodim“, poglavlje 17.

George Knight, *Exploring Hebrews: A Devotional Commentary*, chap. 25 (Hagerstown, MD. : Review and Herald®, 2003).

Jon Paulien, *John: The Abundant Life Bible Amplifier*, poglavlje 25 (Nampa, ID. : Pacific Press®, 1995).

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, S. A. D.

Pouka 3

Od 12. do 18. oktobra 2013.



Žrtve

„Molim vas, dakle, braćo, milosti Božije radi, da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo.“ (Rimljanima 12, 1)

12. oktobar 2013.

JAGNJE ZA ŽRTVOVANJE

UVOD (Rimljanima 12, 1)

Su

Kada pomislimo na žrtvu, obično to povezujemo sa onim čega bismo mogli da se odrekamo u korist porodice, prijatelja, ili čak i nepoznatih ljudi. Možemo se odreći novca da bi neko drugi mogao da zadovolji neku svoju potrebu. Možemo se odreći karijere da bismo ispunili Božji plan da budemo misionari. Roditelj može žrtvovati svoj život za dete. Iako svi ti postupci mogu biti ispravni, ono na šta nas Bog poziva u Rimljanima 12, 1. je da predamo sebe Njemu kao živu žrtvu. Najveća prepreka da to učinimo je greh i odvojenost koja postoji između nas i Boga koju on (greh) stvara. Tekst u Knjizi proroka Jezekilja 18, 20. kaže nam: „Koja duša zgriješi ona će umrijeti.“ Lek u takvoj situaciji predstavljalo je žrtvovanje muškog jagnjeta bez mrlje i mane. Nevini život je žrtvovan da se plati cena koju je greh zahtevao. To žrtveno jagnje predstavljalo je tip koji je ukazivao na pravo Božje Jagnje, koje će ukloniti grehe onih ljudi koji Mu posvete svoj život. Ko je Jagnje Božje?

Kroz ceo Novi zavet o Isusu Hristu se govori kao o „Jagnjetu Božjem“. U Jevanđelju po Jovanu 1, 29, Jovan Krstitelj kaže: „Gle, jagnje Božije koje uze na se grijeha sveta.“ Kao i žrtveno jagnje iz starozavetnog razdoblja, Isus je bio savršen i bez greha. On je bio savršeno žrtveno jagnje.

Međutim, ono što Ga čini drugačijim od jaganjaca koji su prinošeni na žrtvu u starozavetnom vremenu je to što je On sam *doneo odluku* da postane žrtveno jagnje.

U Starom zavetu vernike su poučavali da krv životinja ne može ukloniti njihove grehe. Učili su ih da jaganjci ukazuju na Nekog većeg - na Sina Božjeg. Žrtve su ukazivale na Božju spremnost da prihvati Zamenu da vernici mogu imati nenarušeni odnos sa Njim. Koliko Hristova žrtva znači nama danas?

Pouka za ovu sedmicu pruža uvid u neke od žrtava koje su vernici prinosili Bogu. Otkrićemo da je Bog uvek pozivao ljude da prinosе žrtve, i da On to čini i danas. Razmatraćemo najvažniju činjenicu da je Bog obezbedio konačnu Žrtvu, Sebe samog u ličnosti Isusa Hrista.

**Bog je
obezbedio
konačnu
Žrtvu...**

Patricia Džordž, Kurepe, Trinidad

Ne

BIBLIJSKI POJAM ŽRTVE

LOGOS (1. Mojsijeva 3, 21. 22; 22, 1-18; 3. Mojsijeva 1, 3; 5. Mojsijeva 15, 21; 1. Dnevnika 21, 24; Jezekilj 18, 20; Rimljanima 12, 1; Efescima 1, 4; Jevrejima 9, 22; Otkrivenje 13, 8)

Zašto žrtva (1. Mojsijeva 3, 21. 22; Jezekilj 18, 20; Jevrejima 9, 22)

Biblija predstavlja greh kao prekršaj Božjeg zakona. S obzirom da postoji strana Božjeg zakona koja se bavi međusobnim odnosima, greh stvara prekid u našem odnosu sa Njim. Kao i u svakom odnosu, potrebno je da krivac ispravi ono što je učinio prema osobi koja je time povređena. Dakle, Božji zakon zahteva da se polaganje života da bi moglo da se ispravi ono što je učinjeno (Jezekilj 18, 20; Jevrejima 9, 22). Međutim, grešnici se suočavaju sa jednim ozbiljnim problemom. Nema ničega što bi oni sami mogli da učine da bi se iskupili zbog svojih greha. „Jedino božanska sila može nas osloboditi tog ropstva. Ali Hristos nas uverava: 'Ako vas, dakle, Sin izbavi, zaista ćete biti izbavljeni!' (Jovan 8, 36) Moći ćete da činite samo ono što je pravedno, kazao je, ako 'ostanete u Meni' jer 'bez Mene ne možete činiti ništa'". (Jovan 15, 7. 5)¹

Biblija obelodanjuje Božji plan spasenja.

Tekst u 1. Mojsijevoj 3, 21. 22. upoznaje nas sa trenutnim posledicama greha. „Životinjska koža bila je stalni podsetnik na [Adamovu i Evinu] izgublenu nevinost, na smrt kao platu za greh, i na obećano Jagnje Božje, koje će svojom zameničkom smrću ukloniti grehe sveta...

Služba prinošenja žrtava, iako se ne spominje stvarno na ovom mestu, zapravo je uspostavljena u tom trenutku...² Od tog stiha pa nadalje, sve u Svetom pismu tiče se plana spasenja. Od same pojave greha pa do danas Bog priželjkuje da palo čovečanstvo prihvati taj plan.

Šta je žrtva? (3. Mojsijeva 1, 3; 5. Mojsijeva 15, 21; 1. Dnevnika 21, 24)

Biblija obelodanjuje Božji plan spasenja. S obzirom da nam punina Božja ne može biti u potpunosti saopštena, i da nam je Božji jezik nepoznat, Bog je morao da nam se obrati na način koji možemo razumeti. Prema tome, zamisao o žrtvi služi ne samo kao osnova plana otkupljenja, već i kao vidljiva pouka o tom planu.

Reč koja se u Starom zavetu najčešće prevodi kao žrtvovanje, doslovno znači klanje.³ Međutim, kada se upotrebljava u vezi sa Božanstvom, ona saopštava ideju o donošenju ili približavanju kako bi žrtva mogla da se prinese. To nagoveštava da, prilikom žrtvovanja, neko mora da umre da bi molilac mogao da pride bliže.

Osim smrti, bitna je i vrednost žrtve. Tekst u 5. Mojsijevoj obaveštava vernika da žrtva ne sme biti hroma niti osakaćena životinja (5. Mojsijeva 15, 21). Ona mora da

1 *Adventistički hrišćani veruju*, poglavlje 10.

2 *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, 2nd ed., p. 235.

3 *Young's Analytical Concordance*, (Wm. B. Eerdmans Publishing Company: Grand Rapids, MI., 1970), p. 829.

bude bez mane (3. Mojsijeva 1, 3). Ta zapovest ukazuje na Isusovu savršenu Žrtvu. Ona isto tako ističe i vrednost koju je žrtva imala za onog ko je prinosi.

Kada je David zgrehio i navukao nesreću na Izrailj naredbom da se prebroji narod, Bog mu je naredio da prinese žrtvu za greh na gumnu Orne Jevusejina. Kada je stigao i zatražio da kupi imanje da bi ispunio Božju zapovest, Orna mu je ponudio da ga uzme besplatno, zajedno sa životinjama i drvima koja su mu bila potrebna. Davidov odgovor bio je nedvosmislen: „Neću... da prinesem žrtve paljenice poklonjene.“ (1. Dnevnika 21, 24) To je još jedan dokaz da žrtva mora imati vrednost za onoga ko je prinosi.

Senka i žrtva: Bog će se postarati (1. Mojsijeva 22, 1-18; Efescima 1, 4; Otkrivenje 13, 8)

Biblijska misao o žrtvi kao zameni protivreći ideji o žrtvi koja se prinosi da bi se umilostivilo božanstvo. Pre nego što je stvorio svet, Bog je osmislio plan kako da spase ljude ukoliko sagreše (Efescima 1, 4; Otkrivenje 13, 8). Taj plan o otkupljenju sadržao je misao o požrtvovanom davanju i zahtevao da žrtva bude dovoljno vredna da bi mogla da zauzme mesto grešnika. Mi, nažalost, vidimo žrtvu samo iz ugla onoga što dajemo i/ili primamo, umesto da je posmatramo iz Božje perspektive.

Bog je u 1. Mojsijevoj 22, 1-18. zapovedio Avramu da prinese svog sina na žrtvu. Kada je, na putu prema mestu žrtvovanja, Isak upitao oca za žrtvu, Avram je odgovorio: „Bog će se, sinko, postarati za jagnje Sebi na žrtvu.“ (stih 8) Ovaj odgovor „predstavlja proročku izjavu sa visina herojske vere do kojih se uzdigla njegova duša. Pod nadahnućem, ona je ukazivala istovremeno na ovna iz 13. stiha, kao i na Jagnje Božje“⁴

Živa žrtva (Rimljanima 12, 1)

U Rimljanima 12, 1, glagol preveden kao „da date“ može se isto tako prevesti i kao „da stojite“⁴ To je na neki način slično studentu koji iznosi rezultate svog istraživanja, posebno kada ti rezultati opovrgavaju neko popularnije istraživanje. Tako je i sa hrišćanima. Naš život mora se razlikovati od života onih koji nisu hrišćani. Moramo biti spremni da stojimo kao živi dokaz o tome kako nas Hristos obnavlja i menja.

Pošto smo zgrehili, potrebna nam je zamenička žrtva. Ona ima svoju cenu - koja je već plaćena. Prema tome, kada prihvatimo Isusovu žrtvu za nas, postajemo slobodni da odgovorimo na Njegov dar tako što ćemo i sebe lično predati na žrtvu.

Orlando Hol, Boston, Masačusets, S. A. D.

⁴ The SDA Bible Commentary, vol. 1, 2nd ed., p. 352.

ŠTA SE NALAZI NA VAŠEM TANJIRU?

SVEDOČANSTVO (Rimljanima 12, 1. 2)

„Sve, sve, sve, pripada Bogu i od nas se traži da Mu služimo u savršenoj pokornosti. Pavle kaže: ‘Molim vas dakle, braćo, milosti Božje radi, da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo. I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija.’ Kakva nam se prednost ovim pruža: da na osnovu ličnog iskustva pokažemo um Gospodnji i Njegovu volju za nas! Slavimo Njegovo sveto ime za taj dragoceni dar!”¹

„Bog traži od svih ljudi da njihova tela budu živa žrtva, a ne mrtva ili na umoru koju oni sami svojim postupcima slabe, ispunjavaju nečistotom i bolestima. Bog traži živu žrtvu. On nam kaže da je telo hram Svetog Duha, boravište Njegovog Duha, i zahteva da svi koji nose Njegov lik čuvaju svoja tela da bi bili u stanju da Mu služe i da Ga slave... Naša je sveta dužnost da sačuvamo svoje telo u najboljem zdravlju i živimo u skladu sa svetlošću koju nam je Bog milostivo dao.”²

**„Naša je sveta
dužnost... da
živimo u skladu
sa svetlošću
koju nam je Bog
milostivo dao.”**

Sa svakim novim danom Bog nam iznova daje dah života da bismo mogli da Mu odajemo čast, slavu i hvalu. Ali kako da to učinimo ako ne vodimo računa o svom telu? Bog nam je preko Elen G. Vajt objavio svoje zakone zdravlja. Kad Sveti Duh prebiva u našem srcu, mi smo u stanju da dopustimo tim zakonima da upravljaju našim životom. To kako posupamo prema svom telu danas, određuje kako ćemo provoditi svoje dane kada budemo stariji. Bog nas može upotrebiti samo ako je hram našeg tela zdrav. On nas voli i želi da živimo sa

Njim u večnosti. Stoga, donesimo odluku da ćemo živeti zdravijim i srećnijim životom sa Njim. Imajmo na umu da smo kupljeni skupo. Proslavimo, dakle, Boga u svojim telima (1. Korinćanima 6, 20).

ODGOVORITE

1. Šta vas Bog poziva da žrtvujete kako biste mogli da Ga proslavite svojim telom?
2. Kako nam odmor i služenje drugima pomažu da proslavimo Boga u svom telu?

Vestli i Klauđija Basdeo, Trinidad, Zapadnoindijska ostrva

1 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 694.

2 Isto, vol. 2, p. 70.

15. oktobar 2013.

DRVO ŽIVOTA

DOKAZ (1. Mojsijeva 3. poglavlje)

Ut

Pre nekoliko godina bilo je gotovo nemoguće ući u prodavnicu tehničkih uređaja, a ne biti okružen televizijskim ekranima na kojima su se smenjivali beskrajni delovi o plavim džinovima koji jašu na letećim dinosaurusima. Film *Avatar* je nekako uspeo da nadmaši svoj osnovni hindu-zaplet i predstavi alternativnu stvarnost na način koji ima jedva nešto malo dodira sa stvarnošću. U drugom svetu, u dalekoj galaksiji, jedan paralizovani čovek uspeva da se useli u telo dva i po metra visokog primitivnog vanzemaljca.

Ključna scena odvija se u blizini drveta života koje su primitivni vanzemaljci mogli da koriste za svoje isceljenje. Na kraju, sila drveta čak uspeva da trajno ubaci glavnog junaka u školjku vanzemaljskog klona. Kakva teška pseudoteologija na delu!

Kao što je rečeno u 1. Mojsijevoj, Drvo života zauzimalo je centralno mesto u Edemu. Adam i Eva su bili upozoreni da se klone Drveta poznanja dobra i zla. Henri Moris primećuje da neki „napredni” kreacionisti „tvrde da je smrtna presuda koju je Bog izrekao nad [Adamovim i Evinim] grehom bila ‘duhovna’ a ne fizička smrt.

Ta ideja je, naravno, u suprotnosti sa jasnom Božjom tvrdnjom da će oni fizički umreti, kao i duhovno, i da će se njihova tela vratiti u prah. Osim toga, takvo shvaćanje se podsmehuje Hristovoj smrti na krstu za naše grehe! Zašto bi Hristos morao da umre *fizički* - i to tako užasnom smrću - da bi platio cenu za čovekovu ‘duhovnu’ smrt?”¹

Adamova i Evina neposlušnost ubrzo je počela da narušava i njihove više sposobnosti, iako im je zaista omogućila „poznanje dobra i zla”. Bog je, međutim, imao plan kako da ih vrati u prvobitno stanje. Taj plan se ostvario u životu Njegovog Sina koji je pokazao savršenu poslušnost. Njegova žrtvena smrt iskupila je grehe naših praroditelja i celog ljudskog roda. U skladu sa tim planom, Adam i Eva su iseljeni iz vrta i zabranjen im je pristup Drvetu života da ne bi zauvek živeli kao grešnici.

ODGOVORITE

1. Zbog čega se tako mnogo paganskih verovanja i savremenih bajki, kao što je *Avatar*, zasniva na smrti i regeneraciji?
2. Da li Bog ima prava da nas spase? Objasnite svoj odgovor.

Linkoln Sted, Hagerstaun, Merilend, S. A. D.

1 Institut za kreacionistička istraživanja „The Tree of Life, <http://www.icr.org/article/845/>

Bog je zapovedio Izrailjcima da izgrade Svetilište da bi mogao da boravi među njima. To Svetilište je ukazivalo i na dolazak Isusa Hrista, Božjeg savršenog Jagnjeta, koje će umreti za njihove grehe. Jovan Krstitelj je to jasno izrazio kada je prvi put video Isusa:

„Gle, Jagnje Božje!” (Jovan 1, 36) Isus Hristos je zaista bio konačna Žrtva za čovečanstvo. Njegova krv je prolivena na krstu sa Golgote kao otkup za naše grehe. Danas, „žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože.” (Psalam 51, 17)

Isusa možete zaista primiti samo ako iskreno žalite zbog svojih greha, kajete se i ne želite više da grešite. Tada On može da vam oprost i da vam pošalje svog Svetog Duha da živi u vama i pomogne vam da donesete rod Duha.

Kako bi vaš život izgledao kada biste živeli po Duhu? Recimo da vas prijatelji pozovu na zabavu. Želite da odete, ali posle nekoliko dana saznajete da će se tada služi-

Kako bi vaš život izgledao kada biste živeli po Duhu?

ti alkoholna pića i obilje hrane koja je štetna po zdravlje. Takođe, čujete glasine da će biti i droge, i da se neki već raduju određenim aktivnostima koje su seksualno nemoralne. U prvom trenutku pomišljate da biste možda mogli da odete i date dobar primer drugima. Međutim, dok se molite da biste saznali kako da postupite, postaje vam jasno da ćete se, ukoliko odete, naći na udaru velikih iskušenja. Ipak odlučujete da proslavite Boga time što ćete odbiti poziv. Zahvalni ste Bogu zbog Njegove ljubavi prema vama i uviđate da žrtva iz skrušenog srca podrazumeva sledeće:

1. Zahvaljivati se Bogu na Njegovoj ukazanoj ljubavi vama (Psalam 50, 14);
2. Bojati se Boga i držati Njegove zapovesti, „jer to je sve čovjeku” (Propovednik 12, 13); i
3. Voleti Boga „iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje”. (5. Mojsijeva 6, 5)

ODGOVORITE

Čega ste sve spremni da se odreknete radi Isusa, koji se odrekao svega zbog vas?

Filip Jagernat, Haguana, Trinidad i Tobago

17. oktobar 2013.

ŽRTVE U DANAŠNJE VREME

MIŠLJENJE (Isaija 53, 5. 7; Jovan 1, 29; Rimljanima 12, 1. 2)

Će

Zamislite da je Subota i da se nalazite u crkvi. Vrata iza propovedaonice se otvaraju i propovednik izlazi vodeći jagnje. Zatim najavljuje da će upravo tu žrtvovati jagnje da bi iskupio grehe vernika svoje crkve. Okrećete se da vidite kako ostali na to reaguju. Svi su šokirani isto kao i vi. Neki se čak spremaju da odu.

Bog je posle pada naložio pripadnicima svog naroda da prinose na žrtvu jagnje bez mane da bi se iskupili za svoje grehe. Prenoseći na simboličan način svoje grehe na to nevino stvorenje, gledali su u budućnost, kada će Jagnje Božje bez mane iskupiti grehe čovečanstva. Isusova smrt na krstu ukinula je potrebu za žrtvenim sistemom. Zbog toga onaj scenario iz prvog pasusa izgleda nezamislivo. Ipak, čak i u današnje vreme, ritual prinošenja životinjskih žrtava još uvek opstaje u nekim hrišćanskim denominacijama. Vernici Grčke pravoslavne crkve praktikuju ritual pod nazivom *kourbania*, u kome se svecu zaštitniku, Trojstvu, ili Isusovoj majci, žrtvuje jagnje ili bik.¹ U jermenskoj crkvenoj tradiciji, Bogu se žrtvuje jagnje ili petao u običaju poznatom kao *matagh*.²

Šta mi to razumemo, što oni ne razumemo, što oni ne razumeju?

Šta mi to razumemo, što oni ne razumeju? Hrišćani treba da se pozivaju na Hristovu smrt kao na svoju sopstvenu, ali zauzvrat treba da žive tako da i drugi mogu da vide da Mu oni pripadaju. Živeti za Hrista možda u prvom trenutku zvuči jednostavno, ali to u stvari znači da moramo umreti sebi. To je nešto što ne možemo sami. Jedino u sili Svetog Duha koji boravi u nama možemo to učiniti. Na taj način postajemo žive žrtve da bismo mogli da zauvek živimo sa Njim.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, u kom žrtvenom sistemu je lakše živeti - simboličkim žrtvovanjem jagnjeta ili žive žrtve koja se prinosi u današnje vreme?
2. Zbog čega se, po vašem mišljenju, još uvek prinose životinjske žrtve u određenim hrišćanskim denominacijama?

Kristal Dž. Gitens, Trinidad, Zapadnoindijska ostrva

1 Stella Georgoudi, *Sanctified Slaughter in Modern Greece: The Kourbania of the Saints in The Cuisine of Sacrifice Among the Greeks*, ed. Marcel Detienne, Jean Pierre Vernant, trans Paula Wissing, (Chicago, Ill. : University of Chicago Press, 1998), pp. 183-203.

2 Nicholas Awde, *Armenian Perspectives* (London, Routledge, 1997), p. 171.

ZAKLJUČAK

Prineti sebe na „žrtvu živu“ znači ostaviti grešne navike i živeti u skladu sa Božjim pozivom i Njegovim planom za univerzum pun radosti, kojim vlada ljubav. To ne bi ni predstavljalo žrtvu, ili bar ne u onom smislu u kome to obično doživljavamo, da ljudska priroda nije odvojena od Božje prvobitne zamisli o nesebičnom svetu. Moramo se truditi da vidimo ono što anđeli vide - radost davanja sebe za druge. Razumevanjem tog nebeskog poretka dolazimo u saglasje sa onim „što je ugodno pred Njim, kroz Isusa Hrista“. (Jevrejima 13, 21)

RAZMOTRITE

- Napišite melodiju, pesmu ili stranicu dnevnika o jednom danu u životu anđela čuvara. Da li on ima slobodno vreme, kada može da se opusti i obnovi energiju? Šta predstavlja izvor snage i poleta za to biće koje je određeno da služi?
- Slušajte različite hrišćanske i svetovne pesme u obratite pažnju na to koliko su često upotrebljene reči *ja* ili *mene*. Da li je hrišćanska muzika drugačija (himne, savremena duhovna muzika, gospel, itd.)?
- Izostavite iz ishrane prerađenu hranu i šećer. Potražite na internetu recepte za ukusnu vegansku ili sirovu hranu i isprobajte neki koji vam privlačno izgleda.
- Organizujte piknik. Dok budete uživali u prirodi, razmislite o sledećem citatu: „Ne postoji ništa, osim sebičnog čovekovog srca - što živi samo za sebe.“¹ Kako možete sagledati tu istinu u životnom ciklusu prirode?
- Aktivno potražite način da svakog dana učinite neku sitnicu za druge.
- Napravite zabavu iznenađenja za nekoga samo da biste pokazali toj osobi da vam je stalo do nje.
- Učestvujte u šetnji ili trčanju na pet kilometara da biste osvojili novac za neki plemeniti cilj.

POVEŽITE

Matej 9, 37. 38; 1. Korinćanima 6, 19. 20; Jakov 1, 27.

Čežnja vekova, poglavlje 1; *Saveti o životu i ishrani*, poglavlja 1-3.

C. S. Lewis, *The Great Divorce*.

Amazing Grace (the 2006 film).

Daniela Ingram, *Brazilija, Brazil*

1 *Čežnja vekova*, str. 20. (original)

Pouka 4

Od 19. do 25. oktobra 2013.



Svedočanstvo i služba – pouke iz Svetilišta

„Neka Mi načine Svetinju, da među njima nastavam“.

(2. Mojsijeva 25, 8)

Jedan čovek je odlučio da sam sazida svoju kuću. Posmatrao je izgradnju mnogih kuća i osećao se sposobnim da napravi jednu za sebe. Postavio je temelj, ali je propustio da doda neophodna ojačanja. Ostatak kuće je besprekorno sagrađio. Međutim, posle izvesnog vremena, kuća je počela da mu se ruši zato što nije razumeo važnost čvrste osnove.

U podizanju jedne građevine, svaka pojedinost i alatka je značajna. Isto je važno i za Svetilište. Svaki odeljak, predmet i obred sadržali su poruku koju je Bog želeo da prenese. Ali, zašto Mu je za to bilo potrebno Svetilište? Zbog toga što je znao da upotreba vizuelnih pomagala predstavlja jedan od najboljih pristupa učenju i pamćenju. „Vizuelna pomagala dopuštaju govorniku da koristi verbalnu i neverbalnu komunikaciju kako bi utvrdio poruku i obezbedio umu nešto čime će je povezati.”¹

Izrailjcima je preko službi u Svetilištu propovedana ista Radosna vest u koju i mi danas verujemo, koju propovedamo i poučavamo.

Dajući uputstva za izgradnju Svetilišta, Bog je zalazio u sitne detalje, jer pouka o spasenju koju ono prenosi predstavlja razliku između večnog života i večne smrti. Bog je Izrailjcima dao detaljne planove, a samim graditeljima posebno znanje i veštine. Koje pouke možemo izvući iz Svetilišta i njegovih

službi? Zbog čega su one tako važne? Izrailjcima je preko službi u Svetilištu propovedana ista Radosna vest u koju i mi danas verujemo, koju propovedamo i poučavamo. Spasenje, onako kako je prikazano preko službi u Svetilištu, može se podeliti u tri dela: (1) zamenička žrtva, (2) posredovanje sveštenika i (3) konačni sud. Uz malo truda, te činjenice možemo naći u simbolici Svetilišta. Ove sedmice, proučavaćemo neke od pouka koje sadrže predmeti i službe u Svetilištu.

Viana Dablin, Mt. Plezant, St. Džon's, Antigva

1 „The Importance of Visual Aids in Communication,” Joey Papa, eHow contributor, http://www.ehow.com/about_5382108_importance-visual-aids-communication.html, (accessed septembar 27, 2012)

20. oktobar 2013.

SILA VAŠEG SVEDOČANSTVA

DOKAZ (2. Mojsijeva 25, 8. 9; Psalam 132, 13. 14)

Ne

Pošto je izveo Izrailjce iz Egipta, Bog je kazao Mojsiju: „Neka Mi načine Svetinju da među njima nastavam; kao što ću ti pokazati sliku... tako da načinite.“ (2. Mojsijeva 25, 8. 9) Svetilište je predstavljalo vidljivo središte za obožavanje jedinog i pravog Boga. Ono je približilo Boga Njegovom narodu i učinilo da Njegovo prisustvo za njih bude stvarno. Sve u vezi sa Svetilištem izazivalo je osećanje strahopoštovanja i svete ozbiljnosti. Bilo je to, konačno, mesto na kome je boravio Stvoritelj svemira.

Svaki vid zemaljskog Svetilišta trebalo je da ukazuje na prisustvo svetog Boga Stvoritelja. Iako su graditeljski posao obavili ljudi, tekst u 2. Mojsijevoj 25, 9. pokazuje da je plan bio Božji. Mojsije je video skicu nebeskog Svetilišta i trebalo je da sagradi isto takvo na Zemlji. Zemaljsko Svetilište je do te mere podsećalo na nebesko da je predstavljalo živi prikaz različitih vidova Hristove službe u korist palog čovečanstva. Tipska služba u Svetilištu dobila je svoj puni izraz u Hristovom delovanju, koji je živeo sa svojim narodom. Oba Svetilišta bave se grehom i spasenjem.

Božja detaljna uputstva predstavljala su dokaz Njegove svetosti i želje da Njegov narod bude svet (3. Mojsijeva 19, 2). U tim uputstvima ponovo se pokazivala Njegova velika želja da boravi među njima i da im oprostí grehe kao odgovor na njihovo pokajanje. (Isaija 56, 7) U duhovnom smislu, Bog je uvek tražio dom u kome će živeti sa nama. On ne može da nađe „počivalište“ dok se taj dom ne sagradi (Psalam 132, 13. 14).

Sve službe u Svetilištu imale su duboko duhovno značenje. One su ukazivale na Isusa Hrista - Mesiju iz proročanstava, i na Njegovu veliku žrtvu na krstu sa Golgote za grehe čovečanstva. Zemaljsko Svetilište se čistilo krvlju životinjskih žrtava, ali nebesko će se očistiti Isusovom savršenom krvlju.

Randiz Di Nikolas, Kasusa Gardens, St. Džon's, Antigva

Bog nas voli i želi da živimo sa Njim. Kada je greh ušao u svet i čovečanstvo bilo uvučeno u veliki sukob između Njega i sotone, Bog je odlučio da nešto preduzme da bi nas spasao. Pošto je, prilikom stvaranja, dao ljudima slobodnu volju, nije sprečio greh, niti „popravljao” ljude tako da više ne greše. Umesto toga, dao nam je svog Sina da umre za naše prestupe. Kada prihvatimo Isusovu žrtvu za nas, primamo večni život (Jovan 14, 6). On tada postaje naš Zastupnik u nebeskom Svetilištu, gde prinosi Svoju krv za nas (Jevrejima 8, 1. 2). U zemaljskom Svetilištu bio je na slikovit način prikazan čitav proces.

Spoljašnji trem (2. Mojsijeva 31, 9; Jovan 1, 29)

Svetilište je okružavao trem načinjen od zavesa. U njemu se nalazio oltar za žrtvu paljenicu i umivaonik. Grešnik, čije srce je bilo osvedočeno u greh, doneo bi u Svetilište životinju bez mrlje i mane da bude žrtvovana. Tu bi on stavio ruke na glavu životinji, simbolično prenoseći greh i kaznu na jagnje. Zatim bi sopstvenim rukama zaklao životinju. Smrt jagnjeta predstavljala je smrt bezgrešnog Jagnjeta Božjeg, koje će jednog dana doći da ukloni grehe sveta (Jovan 1, 29).

Umivaonik se nalazio između oltara i ulaza u Svetinju. Bio je načinjen od bronzе i ispunjen vodom za očišćenje. Sveštenik je uzimao krv jagnjeta i unosio je u drugo odeljenje Svetilišta. Međutim, pre toga je morao da očisti sebe vodom iz umivaonika.

Svetinja (2. Mojsijeva 31, 8)

U Svetinji su se nalazila tri predmeta: zlatni svećnjak, sto sa postavljenim hlebovima i kadioni oltar. Sveštenici su se starali da žišci u svećnjaku gore tokom čitave godine. Ta svetlost je predstavljala Isusa, Svetlost svetu (Jovan 8, 12), dok je ulje predstavljalo Svetog Duha koji Hristovu vatru održava živom u našem srcu (Zaharija 4, 1-14; Matej 25, 1-13; *Pouke velikog Učitelja*, str. 407. 408. orig). Na stolu sa postavljenim hlebovima nalazilo se dvanaest hlebova koji su predstavljali Hrista kao Hleb života (Jovan 6, 35). Miomirisni kad goreo je na oltaru kao slika molitava koje se uzdižu Bogu (Psalam 141, 2; Luka 1, 10; Otkrivenje 5, 8; 8, 3. 4).

Svakog dana tokom godine, krv žrtava koja je prolivana u tremu, bila bi unošena u Svetinju i njome prskana zavesa koja je odvajala Svetinju od Svetinje nad svetinjama. Preko te krvi, grešnik, kao i krivica za greh, bili bi preneti u Svetilište. Tu je krivica ostajala sve dok se Svetilište ne očisti.

Svetinja nad svetinjama i Dan očišćenja (2. Mojsijeva 31, 7; 3. Mojsijeva 23, 26-32)

Sakriven iza zavesе koja je odvajala Svetinju od Svetinje nad svetinjama nalazio se Kovčeg zaveta sa Deset zapovesti. Poklopac kovčega nazvan je Presto milosti. Originalna reč za presto milosti „izvedena je iz korena [reči] koja znači ‘pokriti’ to jest,

'oprostiti' greh. On je predstavljao Božju milost. Značajno je to što je bio načinjen od čistog zlata, 'ukazujući, na taj način, da je milost najdragocenija od svih Božjih osobina. On se nalazio iznad Zakona, kao što milost prevazilazi pravdu (Psalam 85, 10; 89, 14). I kovčeg sa pločama Zakona koji je ukazivao na pravdu, i poklopac sa svojim prestolom milosti, bili su neophodni, jer su u potpunosti otkrivali prirodu Božjeg postupanja prema čoveku. Milost bez pravde je obična sentimentalnost koja podriva moralni poredak. S druge strane, pravda bez milosti i strogo moralisanje, iako su teorijski bez mane, u stvari su usmereni i protiv Boga i protiv čoveka."¹

Na Dan očišćenja, prvosveštenik bi zaklao jarca čija krv je služila za očišćenje Svetinje nad svetinjama, Svetinje i oltara za žrtvu paljenicu zbog Izrailjevih greha. Zatim bi sve grehe koji su se tokom godine nakupili u Svetilištu preneo na drugog jarca, a onda ga proterao u pustinju. Sledeći navodi nam govore da je taj jarac predstavljao sotonu: „(1) *Taj jarac nije bio zaklan, i nije mogao da posluži kao sredstvo za dobijanje oprostjenja. Jer, 'bez proljeva krvi ne biva oprostjenje' (Jevrejima 9, 22); (2) Svetilište je bilo u potpunosti očišćeno krvlju jarca koji je predstavljao Gospoda pre nego što bi žrtveni jarac bio uveden u ritual (3. Mojsijeva 16, 20); (3) tekst govori o žrtvenom jarcu kao o ličnosti, suparniku i protivniku Božjem (3. Mojsijeva 16, 8 doslovno kaže: 'Jedan ždrijeb Gospodu, a drugi ždrijeb Azazelu'). Dakle, možemo videti da je, u osnovi priče o Svetilištu, Gospodnji jarac bio simbol Hrista, a žrtveni jarac - Azazel - simbol sotone.*"²

Svetilište pokazuje Božju milost u postupanju prema grešnicima. Ona ukazuje na Hrista kao Onoga koji nosi greh, Jagnje zaklano od postanja sveta, našeg velikog Prvosveštenika koji sada posreduje za nas.

Svetilište pokazuje Božju milost u postupanju prema grešnicima.

ODGOVORITE

1. Koji simboli u Svetilištu najubedljivije govore o Božjoj ljubavi?
2. Na koji način su simboli iz Svetilišta još uvek značajni u životu hrišćana u današnje vreme?

Kemoj i Malika Hejvud, Maunt Plezant, St. Džon's, Antigva

1 *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, 2nd ed., p. 637.

2 Frank B. Holbrook, „Sanctuary of Salvation,” *Ministry*, January, 1983, <http://www.ministrymagazine.org/archive/1983/January/sanctuary-of-salvation>.

„Sav nameštaj u prvom odeljenju [prva prostorija u Svetilištu] izgledao je kao da je načinjen od čistog zlata i odražavao je lik onoga koji bi ušao u prostoriju. Zavesa koja je odvajala dva odeljenja, bila je od različitih materijala, različitih boja, sa prelepom bordurom prošaranom figurama od zlata koje su predstavljale anđele. Zavesa se podigla i pogledala sam u drugo odeljenje. Tu sam videla kovčeg koji je izgledao kao da je načinjen od najfinijeg zlata. Okvir oko gornje ivice na kovčegu činio je prelepi rad u obliku kruna. U kovčegu su bile kamene ploče koje su sadržale Deset zapovesti.”¹

„Njegovi zidovi sastojali su se od uspravnih dasaka debelo presvučenih zlatom, koje su bile postavljene u ležišta od srebra, dok je krov bio načinjen od niza zavesa ili prekrivača, spoljašnji od kože, a unutrašnji od finog lana na kome su bili izvezeni anđeli. Osim trema, u kome se nalazio oltar za žrtve paljenice, sam šator se sastojao od dve prostorije, nazvane Svetinja i Svetinja nad svetinjama, odvojene bogatom i lepom zavesom, dok je slična zavesa zatvarala ulaz u prvo odeljenje Svetilišta, Svetinju.

Bog želi da oblikuje našu budućnost.

U Svetinji se, na južnoj strani, nalazio svećnjak, a sedam žičaka koji su osvetljavali odeljenje neprekidno i danju i noću; na severnoj strani stajao je sto s postavljenim hlebovima; ispred zavesa koja je razdvajala Svetinju od Svetinje nad svetinjama bio je zlatni kadioni oltar, sa kojega se mirisni oblak tamjana s molitvama Izrailja svakodnevno uzdizao prema Bogu.

U Svetinji nad svetinjama stajao je kovčeg od skupocenoga drveta presvučen zlatom, riznica sa dve kamene ploče na kojima je Bog napisao zakon Deset zapovesti. Iznad kovčega, oblikujući neku vrstu poklopca svete riznice, nalazio se presto milosti, veličanstveno umetničko delo sa dva heruvima, po jedan sa svake strane, sve izrađeno od čistoga zlata. U ovom odeljenju u Svetilištu božanska prisutnost pokazivala se u oblaku slave između heruvima.”²

Kao što je imao određen plan za Svetilište, tako Bog ima određene planove i za nas. Kao što je oblikovao Svetilište, On želi da oblikuje i našu budućnost. Hoćete li Mu to dopustiti?

ODGOVORITE

1. Zašto je, po vašem mišljenju, Bog dao tako detaljna uputstva za izgradnju Svetilišta? Koja detaljna uputstva je dao nama da bi mogao da boravi u našem srcu?

2. Svetilište je bilo idealno mesto za susret Boga i Njegove dece. Da li je vaše srce idealno mesto boravka za Boga?

1 Ellen G. White, *Early Writings*, p. 252.

2 Vajt, *Velika borba*, str. 412 orig.

Kada je Svetilište bilo podignuto, Bog je želeo da to bude sveto mesto na kome će On boraviti sa svojim narodom. Želeo je, isto tako, da svaka pojedinost u Svetilištu bude učinjena svetom i posvećena Njemu (2. Mojsijeva 40, 9, 10). Jasno je pokazao Izrailjcima svoju želju da oni kao narod teže svetosti koja se ogledala u Njegovom karakteru (3. Mojsijeva 19, 2). Isto upozorenje dato je prvim hrišćanima i ponavlja se tokom vekova. Tekst u 1. Petrovoj 1, 13-16 govori o svetosti koju Bog očekuje od nas. Bog želi da svaki vid našeg života bude svet i posvećen Njemu. U sili koju nam je obezbedio, svi možemo otpočeti svoje putovanje prema svetosti. Tri pojedinosti o kojima će biti reči u nastavku pomoći će nam da razumemo šta znači biti svet za Gospoda.

Svetost je rezultat našeg odnosa sa Hristom.

Bog je svet. Božja svetost podrazumeva apsolutno savršenstvo (1. Samuilova 2, 2). On nije nalik ni na jedno stvoreno biće i ne može se ni na koji način uporediti sa čovekom. U Njegovom svetom karakteru nema nikakvog traga greha. Sve Njegove osobine su svete - Njegova ljubav, milost, blagodat - čak i Njegov gnev. Mi nismo u stanju da upoznamo Božju svetost, ona prevazilazi naš um i moramo je jednostavno prihvatiti kao činjenicu.¹

Mi moramo biti sveti. Bog želi da se razlikujemo od onih koji se ne zovu Njegovim imenom. Moramo biti izdvojeni, jer smo izabrani narod. Kao hrišćani, Božje ime moramo nositi časno, a naš karakter mora odražavati Njegovu svetost (1. Petrova 2, 9). Bog nas poziva da postavljamo više standarde, da drugima pokazujemo bolji put, da živimo u svetu, ali ne po njegovim merilima.

Mi možemo postati sveti. Svetost je rezultat našeg odnosa sa Hristom. Mi moramo verovati u Njega, prihvatiti Njegovu žrtvu za naše grehe i imati na umu da nas jedino Njegova krv može spasti. Moramo dopustiti Hristu da nas odvoji za svetu službu. Moramo pozvati Svetog Duha da živi u našem srcu, da bismo mogli da donesemo rod Duha (Galatima 5, 22, 23). Moramo biti kao oruđe u Svetilištu - pomazano i posvećeno za službu Bogu.

ODGOVORITE

1. Gde možemo pronaći snagu da bismo bili što više nalik našem svetom nebeskom Ocu?
2. Iznesite neke predloge o tome kako možemo odražavati Božju svetost na poslu, u crkvi, i u svojoj društvenoj zajednici.

Nikeza Džons-Vilson, Džudi Pis, Montserat, Zapadnoindijska ostrva

¹ Jerry Bridges, *The Pursuit of Holiness* (Colorado Springs, Colo.: NavPress 2006), pp. 21, 22.

Moja prva godina na koledžu bila je obeležena mnogim promenama koje su me navele da tražim Božje prisustvo. To zajedništvo uputilo me je u drugačije oblike obožavanja koje sam nazvala: Moji razgovori sa Gospodom.

U 2. Mojsijevoj 25. poglavlju čitamo uputstva koja je Bog dao Izrailjcima da načine posebno mesto za sastajanje sa Njim. Cilj je bio da se sagradi takvo mesto na kome će Bog moći da boravi, mesto na kome će oni moći da razgovaraju sa Njim i na kome će im, preko svojih sveštenika, lično odgovarati. Tekst u 2. Mojsijevoj 25, 8. oživeo je za mene u mojoj studentskoj sobici, dok sam čeznula za takvom vrstom Svetilišta sa Bogom.

Koristeći ono što sam najbolje znala, počela sam da vodim dnevnik, počinjući svaki dan rečima „Dragi Gospode“. Tako su otpočeli moji lični razgovori sa Spasiteljem. Nosila sam svoj dnevnik sa sobom na časove, u restoran, u kapelu. Nikad nisam bila bez njega. Kad god mi je bio potreban, kada mi je bilo neprijatno ili nemoguće da sklopim oči ili kleknem - počela bih da pišem po svojim papirima. Ti često nemarni zapisi su sve što sam doživela tokom godine - moji neuspesi, ali i pobeđe. Kada bih popunila jedan dnevnik, otpočinjala bih novi.

Tokom svih tih godina koje sam provela u koledžu, molila sam se na ovaj način.

Bila sam zadivljena jasnoćom koju sam ostvarila u ovim „razgovorima sa Gospodom“.

Toliko puta su mi, kada bih otvorila svoje srce pred Njim, odgovori stizali sa najneočekivanijih mesta. Svaki put bi moj „Dragi Gospod“ nalazio nove načine da mi odgovori, i svaki put sam bila oduševljena Njegovom brigom o najsitnijim detaljima u mom životu.

Tokom svih tih godina koje sam provela u koledžu, molila sam se na ovaj način. Čak i sada, još uvek zapisujem svoje misli. Često kada imam potrebu da tražim Božje lice, dohvatim olovku i komad papira i počinjem svoju molitvu. Svaki put kad to činim, doživljam iskustvo Svetilišta koje je Bog prvi put otkrio Izrailjcima. Ulazim u Njegovo prisustvo. Prinosim svoje žrtve i pišem Gospodu, dok boravim u Njegovom Domu molitve (Isaija 56, 7). Svaka molitva koju sam zapisala obeležila je jedan trenutak u mom iskustvu sa Bogom i podsetila me da ću uvek moći da razgovaram sa Njim licem k licu. Danas sam Mu napisala poruku i, kao i uvek, otpočela sam onim prisnim, jednostavnim rečima: „Dragi Gospode...“

ODGOVORITE

1. Kada ste poslednji put prisno razgovarali sa Bogom?
2. Da li redovno pronalazite Svetilište u kome možete biti sami sa Njim? Ako ne nalazite, zašto?

Kamaria Holder, St. Džon's, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

25. oktobar 2013.

BOG S NAMA

ISTRAŽIVANJE (2. Mojsijeva 25, 8)

Pe

ZAKLJUČAK

Svetilište koje je Bog tražio da Mojsije da izgradi u pustinji, predstavljalo je, u skoro svakom smislu, tip Hrista. Kao što je boravio u Svetilištu u pustinji, tako je sišao sa Neba da bi živio sa nama na Zemlji. On je predstavljao Prinos za greh, Svetlost svetu, Hleb života i zavesu ispred Svetinje nad svetinjama koja se razderala da bi Njegovom narodu bio omogućen pristup Božjem tronu. U nebeskom Svetilištu, On je Prvosveštenik koji pred Božjim tronom prinosi naše molitve pomešane sa kadom, svoju krv u zamenu za našu, svoj život u zamenu za naš.

RAZMOTRITE

Obeležite u svom dvorištu ili parku prostor veličine Svetilišta, zajedno sa tremom. Koračajte tim prostorom razmišljajući o aktivnostima koje su se odvijale u svakom odeljenju Svetilišta, i koje su ukazivale na ono što je Hristos učinio za nas.

Učinite da svaki deo Svetilišta postane mesto molitve u vašem umu, počinjući od ispovedanja svojih greha Isusu, zamišljajući Njegovu smrt kao Jagnjeta Božjeg, i shvatajući značaj koji ima svaki deo nameštaja u Svetilištu kao opis onoga što Hristos čini za vas.

Napravite minijaturu Svetilišta od drveta i platna i pokrijte nameštaj zlatnim listićima. Donesite tu maketu u dečije odeljenje subotne škole kada budu proučavali pouku koja se odnosi na Svetilište.

Odsvirajte i/ili otpevajte Psalam 84 (<http://www.psalmistry.com/pdf/84.pdf>) ili sami komponujte muziku, zamišljajući kako izgleda bogoslužjenje u nebeskom Svetilištu.

Pokušajte da izatkate komad tkanine ili ispletete zavesu nalik onoj koja se nalazila ispred Svetinje nad svetinjama. Upotrebite iste boje koje se spominju u 2. Mojsijevoj 36, 35. Ako umete, izvezite anđele na tkanini. Razmišljajte o tome kakav je značaj anđela u bogoslužjenju, i uopšte u našem životu.

Napišite sopstveni psalam opisujući svoje iskustvo bogoslužjenja, dok prolazite kroz zavesu u Svetinju nad svetinjama kao što je opisano u Jevrejima 10, 19-22.

POVEŽITE

2. Mojsijeva 35-40; Jevrejima 4, 14-10, 39.

Stvaranje, patrijarsi i proroci, poglavlje 30, „Svetilište i službe u njemu“.

Christ in His Sanctuary, <http://www.temcat.com/L-3-SOP-Library/Unpub-Bks&Comps/Christ%20in%20His%20Sanctuary.pdf>.

Leslie Hardinge, *With Jesus in His Sanctuary: A Walk Through the Tabernacle Along His Way*, http://members.impulse.net/~uhl/bible/eBooks/With_Jesus_in_His_Sanctuary.pdf.

Čeril de Žerle, Ringold, Džordžija, S. A. D.

Pouka 5

Od 26. oktobra do 1. novembra 2013.



Otkupljenje: Prinos za očišćenje

„Znajući da se propadljivijem srebrom i zlatom ne iskupiste iz sujetnoga svojeg življenja, koje ste vidjeli od otaca, nego skupocjenom krvlju Hrista, kao bezazlena i prečista Jagnjeta.“

(1. Petrova 1, 18. 19)

26. oktobar 2013.

PET NAJZNAČAJNIJIH REČI ZA SVA VREMENA

UVOD (1. Petrova 1, 18. 19)

Su

„Još uvek nisam dobio novac.“ Dve debele gusenice, inače poznate kao obrve, pomerile su se iznad Hancovih ledenih očiju. Krv mi se zaledila. *Ček nije prošao?* Oh, kako sam žalio što nemam dovoljno novca da platim u kešu ovom vlasniku hostela. Na ovom malom ostrvu na Filipinima postojala su samo dva bankomata, a oba su bila udaljena tri sata hoda po mrklom mraku.

„Zaista? Pa, mogu li onda da platim kreditnom karticom?“

Hanc me je ljutito pogledao. „Nemam aparat.“

„Uhhh ... A pejpol?“

Procenjivao me je nekoliko trenutaka koji su izgledali kao večnost, pre nego što je konačno uzdahnuo: „U redu, pejpol. Ali Internet mi je spor.“ Uputio me je svojoj Windows 95 mašini. „Prenesi novac.“ Nije ni morao da kaže „odmah“ da bih znao šta želi. Još uvek sam smatrao da držim sve pod kontrolom, kada me je veb-sajt obavestio da osoba koja pokušava da se uloguje na moj račun sa nepoznate lokacije verovatno nisam ja. Sedeo sam za kompjuterom dva sata ukucavajući iznova svoje podatke u pokušaju da aktiviram pejpol preko svoje dajl-ap konekcije, i moleći se da mi njihovi korporativni moćnici dozvole da pošaljem jednu malu uplatu osobi koja je sedela pored mene. Nisam bio te sreće - našao sam se u ćorsokaku.

„Ja ću to da rešim.“

Tako sam, u potpuno bezizlaznoj situaciji, uradio jedino što odrasli, nezavisni profesionalac može da uradi. Pozvao sam tatu. Preko Internet veze od 64 Kbps, vikao sam mu da proverim svoj mejl-boks gde ga je čekala poruka koja objašnjava čitavu situaciju. Posle deset napetih minuta stalnog osvežavanja veze, konačno sam primio poruku koja je glasila: „Ja ću to da rešim.“ Mislim da nema mnogo toga na svetu, što može da nadmaši tih pet reči. „Ja ću to da rešim“ su reči koje deluju na mnogo nivoa. To je kao kad izađete sa nekim na večeru i on vas iznenadi plaćajući i vaš račun. To je kao kad napravite neku grešku, a vaš najbolji prijatelj preuzme odgovornost. To je kao kad ste sami, u bezizlaznoj situaciji, a tata plati vaš račun.

Ove sedmice, proučaćemo „rešenje“ na najvišem nivou - posmatrajući Isusovu žrtvu. Njegova smrt je predstavljala mnogo više od plaćanja cene smeštaja za jednu sedmicu. To je bila cena „smeštaja“ za večnost, za ceo svet. On je to platio svojom dragocenom krvlju. Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmišljajte o veličini dara koji nam je Gospod dao i ponizno Mu zahvalite na najvećoj uplati koja je ikad izvršena.

Kris Veb, Taipei, Tajvan

Model (3. Mojsijeva 4)

Prinošenje žrtve za greh ili žrtve za očišćenje predstavljalo je način na koji je osoba koja „zgreši nehotice“ mogla biti isкупljena (3. Mojsijeva 4, 2). Životinja za žrtvu i neki detalji obreda razlikovali su se zavisno od toga ko je zgrešio, ali simbolika je bila ista za sve. Trebalo je da grešnik izabere odgovarajuću žrtvu i dovede je do Svetilišta gde bi polagao ruke na životinju za žrtvu, prenoseći na taj način svoje grehe na nju. Tada bi životinja bila žrtvovana u zamenu za te grehe. Zavisno od različitih činjenica, sveštenik je trebalo da poškropi tom krvlju različite delove Svetilišta i oltar. Detaljan opis tog procesa, pomaže nam da razumemo dublje značenje celokupnog obreda.

Pokrivač (3. Mojsijeva 4, 26. 31. 35; Rimljanima 5, 8-11)

Cilj prinošenja žrtve za greh bilo je očišćenje. Ali, šta je očišćenje? Reč koja je upotrebljena na jevrejskom je *kippurim*, što doslovno znači „pokrivač.“¹ Dakle, jasno nam je čemu služi. Problem koji je doveo ljude do žrtvenog sistema bio je greh. Greh je prekršaj Božjeg zakona koji je prouzrokovao razdvojenost između Boga i nas. Bog, koji je Ljubav, želi da ostvari odnos sa nama, pa je skovao plan kako da *pokrije* tu razdvojenost. Isus će platiti cenu za greh umesto nas, omogućivši svakome ko Ga prihvati kao svoju zamenu da obnovi skladan odnos sa Bogom. Takvo očišćenje ne podrazumeva plaćanje gnevnom bogu da bismo ga umilostivili. To je paganski koncept koji se uvukao u hrišćanstvo. Nasuprot tome, očišćenje je plan potekao od Boga koji želi da obnovi blizak odnos sa ljudima, koje je sa tako puno ljubavi stvorio.

Greh (3. Mojsijeva 4, 27-31; Jovan 1, 29-36)

Žrtvu za greh, radi očišćenja, prinosio je onaj ko je nenamerno počinio greh. Odgovarajuća životinja za žrtvu birala se na osnovu položaja pojedinca u društvu. Zapazite da je žrtvu određivalo grešnikovo poznavanje istine, a ne počinjeni greh. Od religioznih vođa se očekivao viši nivo u odnosu na obične članove zajednice. Drugim rečima, u Božjim očima, greh je greh, ali ono što se razlikuje je uticaj koji greh vrši na grešnikovo okruženje. Bog očekuje više od onih koji su primili više (sa znanjem dolazi i odgovornost), i sudiće pojedincima na osnovu toga kako su postupili sa onim što su primili.

I siromašni su mogli da prinesu jagnje na žrtvu. Jovan Krstitelj je predstavio Isusa kao Jagnje Božje (Jovan 1, 29-36; videti takođe i Isaija 53, 7). Taj naziv „ukazuje da su žrtve [u Starom zavetu] predstavljale tip Isusa kao od Boga određene žrtve za greh.“²

Priznanje i polaganje ruku (Isaija 53; Mihej 7, 18-20; 1. Jovanova 1, 9)

Kada bi grešnik izabrao žrtvu, trebalo je da je javno dovede u Svetilište kao priznanje da je zgrešio. Takvo priznanje je i danas podjednako važno. Hristova smrt za

1 *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, vol. 8, 2nd ed., p. 97.

2 Isto, p. 655.

nas kao Jagnjeta Božjeg postaje delotvorna tek onda kad priznamo svoju grešnu prirodu i grešna dela, i obratimo se Njemu.

Zatim je grešnik trebalo da položi ruke na životinju za žrtvu, prenoseći na taj način sve svoje priznate grehe na nju. Životinja bi tako ponela teret greha i platila cenu za greh (3. Mojsijeva 1, 4). Taj slikoviti prikaz je moćan i jasan. Jagnje Božje treba da ponese sve naše priznate grehe i plati cenu za njih! Tako je Isus premostio jaz koji je greh stvorio između našeg Oca punog ljubavi i nas. Mi smo pokriveni Njegovom krvlju.

Kada Bog vidi da smo pokriveni, On nam oprašta. On je saosećajan, milostiv, veran i pun ljubavi.

Klanje životinje (3. Mojsijeva 4, 7. 18. 25. 30; Isaija 49, 15-17; Jeremija 17, 1; 1. Petrova 1, 22)

Obred nije završavan dovođenjem žrtve. Životinja je morala da se zakolje. Njena krv je morala da se prolije. Zatim bi sveštenik umočio prst u krv životinje i pritisnuo ga na rogove oltara za žrtvu paljenicu. Tako je ostavljao neizbrisiv trag greha koji je počinjen i priznat i za koji je prineta žrtva.

Greh ima visoku cenu.

Greh ima visoku cenu. Čak i kada priznamo svoje grehe, i Isus ih preuzme na Sebe da bi nam oprostio i obnovio naš odnos sa svojim Ocem, posledice (ili tragovi) greha ostaju, baš kao što je ostajao trag krvi na rogovima oltara. Tek posle konačnog očišćenja, sve će biti obnovljeno i posledice greha biće iskorenjene iz svemira. Međutim, čak i tada, Isus će još uvek nositi ožiljke od krsta na svom telu, kao stalni podsetinik na cenu koju je bio spreman da plati za naše obnovljenje (Jovan 20, 26. 27; *Velika borba*, str. 674. orig). Ovo zaista treba da nas podstakne da živimo svetim životom, u čast Božje velike ljubavi prema nama.

ODGOVORITE

1. Koje korake moramo preduzeti da bismo bili pokriveni Hristovom krvlju?
2. Koje odgovornosti imamo prema drugima zbog svojih greha?
3. Kako je slika Svetilišta zloupotrebljena, a Božji karakter pogrešno predstavljen?

Rila Vestermajer, Spokejn, Vašington, S. A. D.

Iako je žrtveni sistem prestao da važi prinošenjem konačne Žrtve našeg Spasitelja, ima mnogo pouka koje i danas možemo izvući iz njega. Razmislite o sledećim navodima iz dela Duh proroštva.

„Pavle izjavljuje da su ‘skinija i svi sudovi službeni’ bili samo ‘obličja nebeskijeh’ (Dela 7, 44; Jevrejima 9, 21. 23). Jovan naglašava da je video Svetilište na Nebu. To Svetilište, u kome Isus služi, predstavlja veliki nebeski original, dok je Svetilište koje je Mojsije načinio, bilo samo kopija.”¹

„Međutim, Hristos koji, ‘ako je bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se ispoređi s Bogom; nego je ponizio sam Sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovjek’.” (Filibljanima 2, 6. 7)

„To je bila dobrovoljna žrtva. Isus je mogao ostati pored svog Oca... Međutim, izabrao je da vrati skiptar u Očeve ruke i siđe sa svemirskog prestola da bi mogao da donese svetlost onima koji su u mraku i život onima koji ginu.”²

„... Da date tjelesa svoja u žrtvu živu...”

„Tako i Hristos, veliki Prvosveštenik, moleći se pred Ocem za grešnike i pozivajući se na zasluge svoje krvi, nosi na svom srcu ime svake pokajničke, verne duše...”³

„Tako su uz pomoć službi u Šatoru od sastanka... narodu svakoga dana bile otkrivane velike istine o Hristovoj smrti i posredničkoj službi. Jednoga dana u godini, misli naroda bile su upućivane u budućnost, prema završnim događajima u velikoj borbi između Hrista i sotone, prema čišćenju svemira od greha i grešnika.”⁴

„Apostol Pavle ukazuje na takvu žrtvu kao na sliku onoga što Hristovi sledbenici treba da postanu. On kaže: ‘Molim vas, dakle, braćo, milosti Božije radi, da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo’. (Rimljanima 12, 1) Mi treba da posvetimo sebe u službi Bogu i da se trudimo da naša žrtva bude što savršenija. Bogu će biti ugodno samo najbolje od onoga što Mu možemo pružiti. Oni koji vole Boga od srca, želeće da Mu pruže najbolju životnu službu...”⁵

Erik Robinet, Kolumbija, Misuri, S. A. D.

1 Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 357. orig.

2 Vajt, *Čežnja vekova*, str. 22. 23. orig.

3 Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 351. orig.

4 Isto, str. 358. orig.

5 Isto, pp. 352. orig.

29. oktobar 2013.

NJEGOVOM RANOM

DOKAZ (Isaija 53, 4. 5)

Ut

Jednog dana dok sam kupovala u prodavnici, ugledala sam svog bivšeg učenika. Moja prva reakcija bila je da se zaklonim u gomili. Osetila sam veliko olakšanje, kada je prošao ne primetivši me. Klonila sam se njega, jer sam nekoliko godina ranije bila u disciplinskoj komisiji koja je morala da razmotri njegovo ponašanje. Bio je umešan u nekoliko slučajeva nasilja i komisija je morala da ga isključi iz škole. Dok su mu članovi komisije saopštavali tu odluku i molili se za Božje vođstvo u njegovom životu, on nije pokazao nimalo kajanja i prilično se ražestio. Posmatrajući ga kako ljutito napušta sastanak, nisam polagala mnogo nade u njegovu budućnost.

Međutim, postojao je neko ko nije izgubio nadu. Za pravo, pre dve hiljade godina, taj Neko, Isus Hristos, poneo je „bolesti naše... i nemoći naše uze na se, a mi mišljasmu da je ranjen, da Ga Bog bije i muči“. (Isaija 53, 4) Hristos, Stvoritelj univerzuma, bio je Jagnje Božje na koje je ukazivala služba u Svetilištu. To prelepo, savršeno, nevino Jagnje umrlo je za mog svojevoljnog učenika. Umrlo je za tebe i mene, i ukoliko Ga budemo sledili, moći ćemo da kažemo: „Ranom Njegovom mi se iscijelismo.“ (stih 5)

Kakav dokaz imamo o Hristovom otkupljenju?

Dakle, kakav dokaz imamo o Hristovom otkupljenju? Odgovor je jednostavan: promenjen život. Nekoliko sedmica kasnije, iznenadila sam se kad sam ugledala tog istog učenika kako sedi u prvom redu na jednom verskom skupu. Ubrzo posle toga, videla sam ga kako dolazi u crkvu zajedno sa svojom porodicom. Zatim sam ga, jednog dana, ponovo videla u prodavnici. Ovoga puta, mogla sam da primetim drugačiji izraz u njegovim očima. Gneva je nestalo, a zamenila ga je radost. Zato sam, ovog puta, odlučila da se ne sklanjam. Prišla sam mu sa osmehom na licu. Dok smo razgovarali, shvatila sam da je on upoznao Jagnje Božje i da Ga je prihvatio za svog Spasitelja. Sada je taj moj bivši učenik živi dokaz da, zahvaljujući Isusovoj žrtvi, Bog može da menja život.

ODGOVORITE

1. Na koji način Hristovo otkupljenje utiče na naš svakodnevni život?
2. Poznajete li nekoga ko je okrenuo leđa Bogu? Molite se ove sedmice da on ili ona pogleda u Isusa Hrista i nađe isceljenje.

Mindi Ran, Koledždej, Tenesi, S. A. D.

U martu 2012, sve je bujalo od vesti o velikoj premiji u jednoj od igara na sreću. Na sve strane ljudi su razgovarali o tome koliko listića će kupiti i šta će učiniti, ako izvuku glavni dobitak. Oni koji nikada ranije nisu ni pomišljali da kupe srećku, sada su ih naveliko kupovali. Čak i neki finansijski stručnjaci, koji se inače klone igara na sreću smatrajući ih porezom na glupost, bili su u iskušenju da kupe nekoliko listića.¹

Glavni dobitak dostigao je rekordnih 656 miliona dolara.² Ipak, to ogromno bogatstvo je obična sitnica kad se uporedi sa cenom koja je plaćena za naše otkupljenje, „skupocjenom krvlju Hrista“ (1. Petrova 1, 19) S obzirom na toliku žrtvu, kakav treba da bude naš odgovor?

Dovoljno je da pogledamo na krst da bismo postali svesni koliko je Bogu stalo do nas.

Prihvatite dar. Kada predsednik Sjedinjenih Država napušta položaj, on daje pomilovanje određenim zatvorenicima za koje smatra su ga dostojni. Zamislite kada bi neko od njih rekao: „Ne, hvala, gospodine predsedniče. Ostaću u zatvoru.“ To bi bilo suludo! Krv Jagnjeta je kao ovo pomilovanje. Kada prihvatimo Hrista, proglašeni smo slobodnim od greha i plate za greh. Oprošteno nam je. Naši gresi su prikovani na krst i oprani krvlju Bezgrešnoga (Kološanima 2, 13. 14). On nam je skinuo okove greha i otključao vrata tamnice. Napustite tamnicu.

Prestanite da pokušavate da ga zaslužite. Darovi su po svojoj prirodi besplatni. Isus je zauzeo naše mesto i umro našom smrću. Njegova žrtva omogućila je naše spaseenje, „ne po djelima našima“ (2. Timotiju 1. 9) Nikada ne bismo mogli učiniti dovoljno da bismo ga zaslužili. Kada bi to bilo moguće, Isusovo stradanje bilo bi nepotrebno. *Budite svesni svoje vrednosti.* Postoji jedna pesma o staroj oštećenoj violini. Voditelj aukcije se baš spremio da je proglasi „prodatom“ za nekoliko dolara, kada se jedan čovek probio napred, uzeo instrument i odsvirao prelepu melodiju ... i cena joj je vrtoglavo porasla. Šta je dovelo do promene? „Dodir maestrove ruke.“³ Dovoljno je da pogledamo na krst da bismo postali svesni koliko je Bogu stalo do nas (1. Jovanova 4, 9). Ta pesma nas podseća da, kao i ta stara i oštećena violina, i mi imamo ožiljke i modrice od greha, ali Bog može da nas učini lepim.

ODGOVORITE

- Na koji način svest o sopstvenoj vrednosti menja vaš način života i vašu sliku o sebi?

Erin Mišel Li, Jakima, Vašington, S. A. D.

- 1 Gerri Detweiler, "Mega Millions Madness: Money Pros Weight In," <http://www.credit.com/blog/2012/03/mega-millions-madness-money-pros-weigh-in> (accessed July 19, 2012).
- 2 Mega Millions Official Home, "History of the Game," <http://www.megamillions.com/about/history.asp> (accessed July 19, 2012).
- 3 Myra Brooks Welch, "Touch of the Master's Hand," http://allpoetry.com/poem/8601687-The-Touch_of_the_Masters_Hand-by-Myra_Brooks_Welch (accessed July 19, 2012).

„Meri je imala malo jagnje sa krznom belim kao sneg; i kuda god bi Meri pošla, jagnje je išlo sa njom.“¹ Setila sam se reči te uspavanke, dok sam sa grupom devojčica pešačila prema misionском kampu. Jedna od devojčica podigla je i pomazila malo, umiljato jagnje, a onda ga je spustila i nastavila put. Međutim, jagnje, željno pažnje, dugo nas je pratilo i glasno blejalo, tako da se prilično udaljilo od svoje majke. Devojčica koja ga je pomazila, odlučila je da ga vrati da se ne bi izgubilo. Srećom, ovog puta je ostalo zajedno sa ostatkom stada.

„Sa krznom belim kao sneg...“ Jagnje je stajalo u oštroj suprotnosti sa prašnjavim prizorom koji ga je okružavao. Te godine kada sam bila na praksi kao student misionar, u Keniji je vladala velika suša. Prašina je pokrivala krajolik koji bi inače, u to doba godine, trebalo da bude zelen i pun života. Jagnje još uvek nije bilo uprljano životom i bilo je „bezazleno i prečisto“. (1. Petrova 1, 19)

Kao i to jagnje, Hristos je bio savršen i bez mane, ali je umro da bi nama moglo biti oprošteno. „On bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonnja; kar bješe na Njemu našega mira radi, i ranom Njegovom mi se iscjelismo.“ (Isaija 53, 5) Zahvaljujući Njegovoj smrti, mi možemo živeti u miru i biti sigurni da nam je oprošteno, jer će On baciti sve naše grehe „u dubine morske“. (Mihej 7, 19) S obzirom da se bavim naukom i volim igre sa brojevima, želim da dodam određenu brojčanu vrednost „dubinama morskim“. Najdublji deo svih svetskih okeana je Marijana sa dubinom od oko 11. 034 metara.² To za oko 2. 184 metara premašuje visinu Mont Everesta, najviše planine.³ Pošto sam pozvala Isusa u svoj život prihvatajući Njegov dar otkupljenja, znam da ću jednoga dana večno živeti sa Njim na Nebu.

Želim da dodam određenu brojčanu vrednost „dubinama morskim“.

ODGOVORITE

1. Zbog čega Biblija, da bi objasnila spasenje, koristi tako mnogo podudarnosti pojmova kao što su jagnje i dubine morske?
2. Da li postoji neki greh u vašem životu koji treba da predate Bogu da ga On baci u dubine morske? Učinite to sada, prihvatajući mir koji jedino Bog može da vam da.

Valeri Li, Koledždej, Tenesi, S. A. D.

1 Poetryfoundation. org, „Mary had a little lamb,“ <http://www.poetryfoundation.org/poem/176330>.

2 Marianatrench. com, „Explore the Mariana Trench,“ <http://www.marianatrench.com>.

3 Monteverest. net, „Mount Everest History/Facts,“ <http://www.mnteverest.net/history.html>.

ZAKLJUČAK

Kao slaba ljudska bića na ovom grešnom svetu, nismo u stanju da otkupimo sebe i uđemo na Nebo bez božanskog posredovanja. To posredovanje sastoji se u Isusovoj zameničkoj smrti za nas. Kada Njega prihvatimo, Bog Otac nas posmatra i vidi samo svog bezgrešnog Sina. Dok je hodao Zemljom, Isus je postavio uzor sluge požrtvovanog srca, a mi smo pozvani da Ga sledimo zauzimajući stav sluge u svom odnosu prema drugima.

RAZMOTRITE

Posetite farmu ovaca i snimite odnos jagnjeta i njegove majke. Razmišljajte o nevinim postupcima jagnjeta u njegovim dnevnim aktivnostima i uporedite ga sa Isusom kao Jagnjetom za žrtvu, koji je Sebe predao na krstu da bi nas spasao od našeg nasleđenog lošeg ponašanja, koje je postalo deo naše prirode. Zamislite sada to jagnje koje ste snimili kako se dobrovoljno predaje vuku koji ga lovi. Ako ne živite u blizini neke takve farme, proučite tu temu u biblioteci, ili na Internetu.

Izmerite „dubine morske“ pretvarajući ih u kilometre ili upoređujući ih sa merom nečeg poznatog, kao što je, na primer, dužina fudbalskog terena. Razmišljajte o našoj nesposobnosti da ikada, bez pomoći tehnologije, dosegne te dubine u koje Bog želi da baci naše grehe.

U svom dnevniku zabeležite razmišljanja o neprocenjivom daru službe čovečanstvu koju je Isus preuzeo na Sebe, dok je živio na Zemlji. Pišite o tome kako je najvećanstvenije Biće u svemiru više volelo da služi nego da vlada, da je čak, jednom prilikom, opralo i noge onima koji će Ga izdati i odreći Ga se, kao što smo svi mi učinili u nekom trenutku u svom životu.

Preslušajte snimak pesme: „Behold the Lamb of God“ /“Gle Jagnje Božje“/ od Endrjua Petersona /Andrew Peterson/. Zapazite veličanstvenost Isusa kao Jagnjeta i Njegovog dela otkupljenja u korist nas koji, u svojoj grešnosti, to nismo zaslužili: http://www.lyricsmode.com/lyrics/a/andrew_peterson/ behold_the_lamb_of_god.html.

Skuvajte ili ispecite nešto za nekoga ko je imao tešku sedmicu, sagradite ili popravite nešto nekome ko nije u stanju da sredi svoju kuću ili kola. Razmišljajte kako je Isus pomagao ljudima oko Sebe za vreme svoje službe na Zemlji.

Razmotrite mogućnost da pomognete nekome koga inače izbegavate, imajući na umu da je Isus dobrovoljno pomagao ljudima tokom tri godine svoje zemaljske službe.

POVEŽITE

Jovan 1, 29; Rimljanima 5, 8; 2. Petrova 3, 9.

Čežnja vekova, str. 294. 667. 668. orig.

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, S. A. D.

Pouka 6

Od 2. do 8. novembra 2013.



Dan očišćenja

„Ko je Bog kao Ti, koji prašta bezakonje i prolazi (oprašta) prijestupe Ostatku od nasljedstva svojega, ne drži do vijeka gnjeva svojega, jer Mu je mila milost. Opet ćeš se smilovati na nas; pogazićeš naša bezakonja; bacićeš u dubine morske sve grijehе njihove.“ (Mihej 7, 18. 19)

Jednog dana, moja majka odlučila je da izbací iz kuće sve ono što više ne koristi. Bili su to svakakvi predmeti smešteni u ormanima i fiokama, na policama, u biblioteci, u sanducima, na tavanu, i u podrumu. Godinama te stvari nisu bile upotrebljavanje niti nošene. Stoga smo odlučili da svakog dana prođemo kroz jednu prostoriju, sve dok svaki kutak u kući ne bude čist.

Prvog dana „operacije čišćenja“ video sam kako majka odlaže mnoge stvari na balkon našeg stana. To je radila nekoliko dana i kada je sve bilo sređeno, primetili smo da je balkon pun bezvrednih stvari koje treba izbaciti. Tada smo se i mi ostali uključili. Moj tata, sestra i ja preneli smo sve te nepotrebne stvari, a zatim detaljno očistili balkon. Kada smo završili, svi smo radosno primetili da je kuća konačno čista!

To iskustvo me je podsetilo na događaj kad su Izrailjci neposredno primili uputstvo od Boga za izgradnju Svetilišta i njihove aktivnosti u njemu. Grešnici koji se kamu treba da donesu u Svetilište žrtvu bez mane, da polože ruke na njenu glavu i priznaju svoje grehe. Na taj način su prenosili svoje grehe na žrtvu koja je predstavljala Spasitelja. Zatim je trebalo da oduzmu život životinji, a sveštenik bi uneo nešto od te krvi u Svetinju u kojoj bi škropio njome pred zavesom koja je „skrivala“ kovčeg u kome se nalazio Zakon koji je grešnik prekršio. Tako su gresi Izrailjaca prenošeni u Svetilište.

Jedanput u godini dešavalo se nešto drugačije.

Međutim, jedanput u godini dešavalo se nešto drugačije. Na Dan očišćenja, Svetilište je čišćeno od svega što se nakupilo u njemu tokom godine. Sveštenik je ulazio u Svetinju nad svetinjama u kojoj je krvlju jarca škropio iznad prestola milosti na kovčegu u kome je ležalo Deset zapovesti. To je bio dan velikog spremanja, dan u koji je greh bio iskorenjen iz Svetilišta. Ove sedmice proučavaćemo o tom važnom danu i o tome kako, čak i danas, on utiče na naš odnos sa Hristom.

Hoze Daniel Sančez, Toronto, Ontario, Kanada

Azazel je ime koje se odnosi na žrtvenog jarca. Bio je to jedan od dva jarca koji su birani na godišnji Dan očišćenja.¹ Tog dana prvosveštenik bi žrtvovao prvog jarca i poškopio njegovom krvlju poklopac Kovčega zaveta u Svetinji nad svetinjama. Drugi jarc, žrtveni, simbolično bi poneo grehe iz Svetilišta koje bi prvosveštenik stavio na njega i bio odveden u pustinju (3. Mojsijeva 16, 21. 22).

Prvi jarc simbolizuje Hrista koji je dao svoj život za naše grehe, a drugi simbolizuje sotonu koji je, u stvari, pravi krivac za greh.² Odvođenje tog jarca u pustinju predstavlja osudu nad sotonom koji će konačno snositi odgovornost za sav greh i zlo koje je izazvao. Danas se izraz *žrtveni jarc* određuje kao osoba ili grupa ljudi koja snosi krivicu zbog grešaka i zlodela koje su drugi počinili.³ Međutim, u okviru biblijskih stihova, to objašnjenje nije ispravno. Sotona je u velikoj meri odgovoran i zaslužuje da trpi posledice svojih grešaka. Isusa predstavlja jarc koji je prinesen na žrtvu, jer je umro za naše grehe, iako je lično bio bez mane. On zauzima naše mesto i pripisuje nam zasluge svoje smrti, kada prihvatimo žrtvu koju je prineo za nas.

Mnogi ljudi se danas bore sa mračnom prošlošću punom grešaka, bola i patnje. Međutim, Božja ljubav prema svima je tako velika da On uklanja naše grehe čim se pokajemo. Koliko god da je strašan naš greh, koliko god nam se činilo da Bog nikada ne bi mogao da nas voli, On je tu i čeka da nam pomogne da se promenimo i postanemo bolji. On je žrtvovao svog Sina da bi svi oni koji poveruju i pokaju se mogli da dobiju večni život (Jovan 3, 16. 17). Samo jedan Božji dodir može uticati na ceo život, i zato kada razmišljate o veličini svojih greha, setite se koliko je veća Božja ljubav prema vama.

**Samo jedan Božji
dodir može uticati
na ceo život...**

ODGOVORITE

1. Zašto se po vašem mišljenju značenje izraza „žrtveni jarc“ u Bibliji razlikuje od onog koje on ima danas?
2. Šta simboliku žrtvenog jarca čini toliko drugačijom od drugih simbola u obrednim službama koje su obavljane u Svetilištu?

Ketrin Hernandez, Toronto, Ontario, Kanada

1 Samuele Bacchiocchi, *God's Festivals in Scripture and History*, vol. 2 (Berrien Springs, Mich. : Biblical Perspectives, 2001), p. 43.

2 Isto.

3 Dictionary. com, <http://dictionary.reference.com/browse/scapegoat>.

Najsvetiji od svih dana (3. Mojsijeva 16, 16-22; 23, 26-32)

Da li ste ikada morali da čekate godinu dana nešto što ste silno želeli? Na primer, kada morate da čekate svoj rođendan, ili kada ste bili dete, pa ste morali da čekate čitavu godinu da ponovo dođe Božić. Koliko bi vam se odužila ta godina? Kako biste se pripremali za taj dan?

Na osnovu svog hrišćanskog iskustva, kako biste se pripremali kada biste znali da Bog, jedanput godišnje, lično treba da dođe da bi se sastao sa vama?

Izrailjski narod je morao da čeka čitavu godinu da dođe Dan očišćenja. To je bio dan u godini kada su „svi gresi iz prethodne godine bili izbačeni tokom obreda očišćenja Svetilišta... Ko nije mučio svoju dušu na taj dan bio je isključen iz Izrailja [videti 3. Mojsijeva 23, 29]”¹

Nema sumnje da je Dan očišćenja bio najsvetiji od svih dana za koji su se narod i sveštenici marljivo pripremali. Tokom svakog drugog godišnjeg praznika, Izrailjci su nastavljali da obavljaju svoje svakodnevne poslove. Međutim, na Dan očišćenja, koji je nazivan takođe i godišnjom Subotom (3. Mojsijeva 16, 31), Izrailjci nisu obavljali nikakve poslove. Kao i sedmična Subota, bio je to dan za počivanje u onome što je Gospod, njihov Stvoritelj i Otkupitelj učinio za njih i što će učiniti za njih u budućnosti.

Svetinja (3. Mojsijeva 4, 6. 7. 17. 18. 25. 30; Jevrejima 7, 25)

Kada ljudi prekrše Božji zakon, potrebno im je Njegovo oprostjenje. Tokom godine, ta istina se pokazivala preko žrtava koje su prinošene u Svetinji. Krv zaklanog jagnjeta, koje je predstavljalo Spasitelja, bila je ili polagana na oltar za žrtvu paljenicu u tremu svetilišta (3. Mojsijeva 4, 25. 30), ili je bila škropljena pred zavesom koja je odvajala Svetinju od Svetinje nad svetinjama i polagana na rogove kationog oltara koji se takođe nalazio u Svetinji (3. Mojsijeva 4, 6. 7. 17. 18). Tako su gresi bili oduzeti od grešnika i preneti u Svetilište, što je trebalo da ih nauči (a i nas) „da grešnik koji se kaje ima neposredan pristup Bogu preko Hristove posredničke službe.”² (Jevrejima 7, 25)

Svetinja nad svetinjama i Dan očišćenja (3. Mojsijeva 16)

Žrtve koje su prinošene u Svetinji učile su narod o Božjem praštanju i njihovom pomirenju sa Njim.³ Ali ono što se dešavalo u Svetinji nad svetinjama na godišnji Dan očišćenja, otkrivalo im je „sudski proces koji pokreće postupak za iskorenjivanje greha.”⁴

Na taj dan, prvosveštenik bi bacaо kocku za dva jarca. Jedan je trebalo da postane žrtveni jarac, a drugi jarac za Gospoda. Gospodnji jarac bio bi zaklan i njegovom

1 *The SDA Bible Dictionary*, 2nd ed., s. v. Atonement, Day of.

2 *Adventistički hrišćani veruju...*, str. 399.

3 Isto, str. 400.

4 Isto, str. 401.

krvlju je vršeno očišćenje Svetinje, Svetinje nad svetinjama i oltara za žrtvu paljenicu koja je prinošena zbog greha koji su počinili Izrailjci. Na taj način, Svetilište bi bilo „očišćeno“ od greha koji su tu polagani krvlju svih žrtava koje su svakodnevno prinošene.

Zatim bi prvosveštenik položio ruke na glavu žrtvenom jarcu, priznajući nad njim grehe, „prenoseći ih tako iz Svetilišta na jarca, koji ih je odnosio sa sobom daleko u pustinju.“⁵

Hristos i nebesko Svetilište (Jevrejima 8-10)

Očišćenje zemaljskog Svetilišta pokazuje nam na koji način će biti očišćeno Svetilište na Nebu. Hristos će ukloniti „priznate i oproštene grehe svoga naroda“ i položiti ih „na sotonu. On će biti proglašen krivim za sve zlo koje je ih je naveo da čine, i moraće da pretrpi konačnu kaznu.“⁶

„Imajući, dakle, velikoga Poglavara sveštenečkoga, koji je prošao Nebesa, Isusa Sina Božijega, da se držimo priznanja. Jer nemamo poglavara sveštenečkoga koji ne može postradati s našijem slabostima, nego koji je u svačemu iskušán, kao i mi, osim grijeha. Da pristupimo, dakle, slobodno k prestolu blagodatí, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć.“ (Jevrejima 4, 14-16) Zaista, najbolje tek treba da dođe.

**Kada ljudi
prekrše Božji
zakon, potrebno
im je Njegovo
oproštenje.**

ODGOVORITE

1. Šta za vas lično znači to što je Isus, naš Prvosveštenik, bio kušan isto kao i mi?
2. Koje brige i/ili gresi upravo sada opterećuju vaš um? Na koji način možete slobodno pristupiti prestolu blagodatí da biste dobili pomoć?
3. Da li ste vi jedan/jedna od mnogih adventističkih hrišćana koji se plaše suda, koji se upravo odvija u nebeskom Svetilištu? Ako je tako, na koji način vam današnja pouka pomaže da se oslobodite tog straha?
4. Posle proučavanja današnje pouke, kako se možete pripremiti za Hristov povratak?

Leonardo Barboza, Toronto, Kanada

5. *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 777.

6. Isto, str. 777, 778.

Isusova smrt donela nam je oprostjenje greha omogućujući nam da obnovimo svoj odnos sa Njim. Jom Kipur, poznat i kao Dan očišćenja, proslavlja to delo koje Isus rado čini za nas.

„Božji Sin, slavni nebeski Zapovednik, bio je potresen sažaljenjem prema palom rodu. Njegovo srce ispunilo se beskrajnim saučešćem kada su vapaji izgubljenog sveta doprli do Njega. Božanska ljubav, međutim, već je imala pripremljen plan prema kome je čovek mogao da se spase. Prekršeni Božji zakon zahtevao je život grešnika. U celom svemiru postojalo je samo jedno Biće koje je umesto čoveka moglo da zadovolji zahteve Zakona. Pošto je Božji zakon isto tako svet kao i sam Bog, samo je neko jednak Bogu mogao da okaje prestup Zakona. Niko osim Hrista nije mogao da izbavi čoveka od osude Zakona i da ga ponovo dovede u sklad s Nebom. Zato je Hristos trebalo da preuzme krivicu i sramotu greha - greha koji je toliko mrzak svetom Bogu da je morao da razdvoji Oca od Njegovog Sina. Hristos je trebalo da se spusti do dubina poniženja da bi izbavio izgubljeni rod...“¹

„O, tajno otkupljenja!“

„O, tajno otkupljenja! O, tajno Božje ljubavi prema svetu koji Ga nije voleo! Ko može saznati dubine te ljubavi koja 'nadmašuje znanje'? U toku beskrajnih vekova besmrtni umovi pokušavaće da shvate tajnu te neshvatljive ljubavi, diviće joj se i iskazivaće joj poštovanje.“²

„Plan spasenja bio je sačinjen mnogo pre stvaranja Zemlje; naime, Hristos je 'Jagnje, koje je zaklano od postanja sveta.'“³ (Otkrivenje 13, 8)

Kao naš Prvosveštenik, Gospod nas je postavio da budemo sveštencički narod (1. Petrova 2, 9). Prinoseći sebe na žrtvu za iskupljenje naših greha, On nam je otvorio vrata da stupimo slobodno u Božje prisustvo (Jevrejima 10, 19-22). Isus je naš Prvosveštenik (Jevrejima 3, 1) i Posrednik (Jevrejima 12, 24). On živi da bi posredovao za nas pred Bogom (Rimljanima 8, 34) dok se ne vrati da nas povede kući sa sobom.

ODGOVORITE

1. Jedino Bog je mogao da ponudi iskupljenje za greh, a to je zahtevalo Hristov život. Šta nam to govori o prirodi greha?
2. Preko Hrista, mi smo deo „carskog sveštenstva“. (1. Petrova 2, 9) Kakva je uloga sveštenstva? Kako se možete ponašati kao „sveštenik“ prema drugima?

Nineli Astrid Eskobar, Toronto, Ontario, Kanada

1 Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 63. original.

2 Isto, str. 64. original.

3 Isto, str. 64. original.

6. novembar 2013.

ŽELIŠ DA ŽIVIŠ? OPRAŠTAJ!

PRIMENA (Matej 18, 21-35)

Sr

Dan očišćenja u suštini bavi se praštanjem. Oprošteno vam je. To je zaista divno! Jednostavno je tako. Ta neverovatna ljubav, milost i blagodat kojom smo svakodnevno obasipani je nešto što Bog uliva u našu dušu. Setite se kako ste se osećali kada ste shvatili da vam je Bog oprostio. Čak i pošto ste Mu izneli sve svoje tajne, ipak vam je oprostio. Njegova neuporediva ljubav savladala je svu mržnju, žaljenje i uspomene koje su vas proganjale. Ljubav prašta. Kada postanemo deca Božja, učimo da volimo kao što On voli. Zbog čega je onda ponekad tako teško oprostiti? Krv nam uzavri, otežano dišemo, srce nam ubrzano kuca i jedino što želimo je da se sklonimo od osobe koja nas je uvredila. Kako da volimo nekoga ko nam je naneo, ili nam još uvek nanosi bol?

Molite se sa silom. Koliko puta to treba da čujemo pre nego što konačno to učinimo? O, koliko potcenjujemo silu molitve! To je naša bliska veza sa Carem nad carevima! Tako je. On je Jedini koji vam može dati silu da oprostite svojim neprijateljima. Zato, molite se. Verujte da će nam Bog dati takvu ljubav, koja nam je očajnički potrebna (Jovan 14, 13. 14).

Oprostite i zaboravite. Da li smo zaista oprostili, ako nismo zaboravili? Sećanja stvaraju emotivne veze koje u dugom vremenskom razdoblju utiču na naš život. Jedini način da ikada oprostimo i zaboravimo je da oprostimo kao što Bog to čini. Kada On oprosti, to je kao da nikada nismo ni zgrešili (Psalam 103, 11. 12; Mihej 7, 19; Efescima 4, 32).

Vreme. Da. To će zahtevati dosta vremena. Možda niste u stanju da oprostite danas, sutra, za mesec dana, ili čitavu godinu. Zašto? Kada izađemo u svet, naše srce biva slomljeno. Tada Stvoritelj mora još malo da radi na njemu da bi ga obnovio. On mora ponovo da ga oblikuje prema svom originalnom remek-delu (Propovednik 3, 1-8).

Ako vam je teško da oprostite, nemojte misliti da vas Bog ne razume. Verujte da je On oprostio vama i molite se da vas osposobi da praštate.

ODGOVORITE

- Zbog čega nam je molitva toliko potrebna da bismo imali uspešne odnose sa drugima?

Gabriela Caballero, Toronto, Ontario, Kanada

DA LI SMO OPUŠTENI?

MIŠLJENJE (Sudije 16,28-30; Psalam 51; Matej 26, 69-75)

Avijacija je doživela značajne promene u konstrukciji aviona i korišćenih materijala. Te promene su unapredile brzinu i visinu letenja, nosivost, snagu motora i kompjuterske upravljačke sisteme. Nekada su piloti koristili dijagrame i tabele da bi ručno izračunavali svaki značajan podatak za let. Sada se oni oslanjaju na elektronske LCD ekrane koji izračunavaju te podatke kao što su udaljenost i pozicija piste za sletanje. Nekoliko pojedinosti, međutim, ostalo je nepromenjeno. Letački instrumenti i njihova funkcija još uvek zavise od očitavanja Pitoove cevi - male, ali presudno važne cevi u obliku slova L, koja se nalazi sa spoljašnje strane trupa aviona. Ona očitava temperaturu, pritisak vazduha, brzinu, vlažnost i vazдушna strujanja.¹

U biblijskom okviru, naša Pitoova cev je istorija koja nas uči o tome kako je Bog od postanja sveta spasavao i štutio svoju decu. Ta istorija je još uvek važna za sve nas. „Evo mene, pošlji mene!”
Biblijska istorija otkriva Božji nepromenljivi plan za spasenje čovečanstva. Ona nas uči da uvek možemo računati na Njegovu zaštitu, ljubav, oprostjenje i pravičnost.

Prorok Isaija je doživeo svoj lični Dan očišćenja (Isaija 6, 1-8). Da bi stajao u Božjem prisustvu, morao je da se očisti od svojih greha. Posle tako upečatljivog iskustva, bio je pokrenut da kaže: „Evo mene, pošlji mene.” (stih 8) Zahvaljujući Božjem karakteru koji se ne menja, i mi danas imamo mogućnost da budemo očišćeni od greha. Iz ljubavi prema nama, Bog je dozvolio je da Njegov Sin umre (Jeremija 31, 3). Sada je vreme da mi služimo Njemu. Sada je vreme da radimo. Međutim, „pre posvećenja sredstava mora nastupiti posvećenje života. Jedno proi-
zlazi iz drugog. Posvećenje života bez posvećenja sredstava nije predviđeno Božjim planom. Posvećenje sredstava bez posvećenja života nije prihvatljivo.”²

Uprkos tehnološkim promenama u našem svetu, možemo biti sigurni da će Božja ljubav, praštanje i zaštita zauvek ostati nepromenjeni. Ako ne dopustimo Svetom Duhu da preobrazi naš karakter, ako nismo promenjeni Božjom ljubavlju i osećajem za pravdu, onda ne možemo biti Njegovi ambasadori. Moramo biti svesni od čega nas je Bog oslobodio i doživeti očišćenje od greha. Tada ćemo, kao i Isaija, povikati: „Evo mene, pošlji mene!”

ODGOVORITE

- Da li posvećujete svoj rad Bogu zato što želite da se za vas životne prilike povoljno odvijaju? Ili Mu posvećujete čitav život zbog žrtve koju je pineo za vas?

Patricia Barboza, Toronto, Ontario, Kanada

1 Marshall Brian, Robert Lamb, and Brian Adkins, "How Airplanes Work" <http://science.howstuffworks.com/transport/flight/modern/airplanes.htm> (accessed July 19, 2012).

2 M. L. Andreason, The Sanctuary Service, 2nd. ed. (Hagerstown, Md. : Review and Herald®, 1947), p. 109.

ZAKLJUČAK

Očišćenje je deo Božjeg plana i napora da se ponovo poveže sa nama i da nas isceli od povreda koja nam je naneo greh. Dan očišćenja bio je u Starom zavetu, dan kada su svi gresi uklonjeni iz Svetilišta. Jarac za Gospoda bio je zaklan, a njegova krv korišćena je za čišćenje Svetilišta, što je predstavljalo Hristovu krv koja nas čisti od greha. Na žrtvenog jarca, ili Azazela, bili su polagani svi gresi i on je bio prognan u pustinju. Kada doživimo silu Hristovog očišćenja, možemo doživeti i silu Božjeg prisustva.

RAZMOTRITE

- Proučavajte Bibliju u vezi sa Danom očišćenja sami ili u maloj grupi. Bavite se tom temom, sve dok ne budete mogli lako da je objasnite nekome ko ne zna ništa o tome.
- Napišite kratku priču o nekoj jevrejskoj porodici i njihovim iskustvima na Dan očišćenja u pustinji sa Mojsijem.
- Nacrtajte dva jarca prikazana u 3. Mojsijevoj 16. poglavlju. Dopustite simbolima da vam pomognu da steknete dublji uvid u Hristovo oprostjenje i Njegovu smrt za nas, kao i činjenicu da će sotona konačno snositi odgovornost za greh.
- Posmatrajte dokumentarni film o prirodi koji se bavi najdubljim istraženim delovima okeana. Zamislite Boga kako baca vaše grehe čak i dublje, u nepristupačne dubine, da bi im se i spomen zaboravio. (Mihej 7, 18. 19)
- Molite se i pišite u svom dnevniku o onim trenucima u svom životu, kada vam je bilo potrebno da potpunije doživite Božju silu očišćenja.
- Sastavite listu himni i/ili pesama hvale koje se bave temom očišćenja - na primer, oprostjenjem greha, Hristovom krvlju koja nas čisti, Njegovom smrću za nas... Iskoristite priliku da ih pevate u subotnoj školi ili sa grupom prijatelja.

POVEŽITE

Stvaranje, patrijarsi i proroci, "Svetilište i službe u njemu", str. 343-358 orig.

Andrews Study Bible. Notes and cross reference texts listed with Leviticus 16.

Holbrook, Frank B., ed. *The Sanctuary and the Atonement*. Biblical Research Institute. General Conference of Seventh-day Adventists, 1989.

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 1, Leviticus 16.

Kristi Jingling Gis, Fort Vort, Teksas, S. A. D.

Pouka 7

Od 9. do 15. novembra 2013.



Hristos, naša Žrtva

„Koji grijehе naše sam iznese na tijelu svojemu na drvo, da za grijehе umremo, i za pravdu živimo; kojega se ranom iscijeliste.“

(1. Petrova 2, 24)

Jednog vrelog sunčanog dana na univerzitetu Bugema, za vreme jednog predavanja, dva studenta stupila su u žučnu raspravu. Jedan je tvrdio da postoji Svetilište na Nebu čiji je antitip model koji je Bog pokazao Mojsiju. (videti 2. Mojsijeva 25–31)

Drugi je, međutim, smatrao da njegov kolega nije u pravu. Prema njegovom mišljenju, Bog ne živi u građevinama. Postavio je pitanje kako Nebo, koje je na prvom mestu sveto, može posedovati Svetinju i Svetinju nad svetinjama. Po njemu, to podrazumeva da na Nebu postoji zlo. On je tvrdio da je ljudsko srce, u stvari, Božji hram.

Ta prepirka me je podsetila na događaj koji se zbio u crkvi jedne subote ujutro. Deci je posle čitanja biblijske priče postavljeno pitanje šta su iz nje naučili. Umesto da odgovori, jedno dete je iskoristilo priliku da postavi pitanje kako ljudi koji umru prelaze u besvesno stanje. Dečiji učitelj je pozvao starije vernike da odgovore.

Jedan od njih je pokušao da izbegne neposredan odgovor čitajući tekst iz 5. Mojsijeve 29, 29: „Što je tajno ono je Gospoda Boga našega, a javno je naše i sinova naših do vijeka, da bismo izvršivali sve riječi ovoga zakona.”

Ako postoji nešto što nam je Bog sigurno otkrio, to je činjenica da je On dao svog Jedinorodnog Sina da niko ko veruje u Njega ne propadne, nego da ima život večni. (videti Jovan 3, 16) Zamislite ovo! U isto vreme data nam je žrtva i obećanje!

Dok druge hrišćanske zajednice raspravljaju o različitim pitanjima, mi se posvetimo molitvi tražeći od Boga da nam još potpunije otkrije Hrista, našu Žrtvu, da bismo mogli još bolje da Ga upoznamo. I dok, svakodnevnim razmišljanjem o Njegovoj reči, budemo saznavali sve više o našem Spasitelju, nađimo veliku radost u Njegovoj ljubavi i obećanjima.

**Zamislite ovo!
U isto vreme data
nam je žrtva i
obećanje!**

Kiaminjavandi Bendžamin, Bugema, Uganda

Ne

PRODAT U BESECENJE - OTKUPLJEN PO OGROMNOJ CENI!

LOGOS (2. Mojsijeva 12, 5; 3. Mojsijeva 3, 1; 4, 3; Isaija 52, 1-53, 12; Luka 22, 37; Dela 8, 32-35; Jevrejima 2, 9. 14-18; 3, 6; 4, 15; 7, 26; 9, 11-14. 24-28; 10, 23. 26-31; 12, 2. 3; 1. Petrova 1, 18. 19)

Problem greha (1. Mojsijeva 2, 17; Rimljanima 6, 23)

Pogrešili su - i sada su Adam i Eva, zajedno sa svojim potomcima, postali grešnici koji čekaju ono jedino što je sigurno - smrt. Bog je jasno objavio prvom paru posledice neposlušnosti. Sada su bili bespomoćni, jer nisu vodili računa o Božjoj zapovesti da ne upotrebljavaju plod sa Drveta poznanja dobra i zla (1. Mojsijeva 2,17).

Ljudsko nasuprot Božjem rešenju za greh (1. Mojsijeva 3,7. 21)

Adam i Eva nisu umrli istog trenutka kada su okusili plod sa Drveta poznanja dobra i zla, ali su odmah doživeli posledicu greha koja se ogledala u osećaju stida. Zbog stida su pokušali da sakriju svoju krivicu. Otuda, „spleoše lišća smokova i načiniše sebi pregače“. (1. Mojsijeva 3, 7)

Ljudi i danas imaju razna rešenja za svoje duhovne probleme, koja su isto toliko uzaludna kao i ono koje su pronašli Adam i Eva. Boga, međutim, ništa ne može da iznenadi. Zbog Njegove mudrosti i sposobnosti da sagleda budućnost, ono što se dogodilo tog dana u vrtu u Edemu nije Ga zateklo nesprenog. On i Njegov Sin bili su spremni. Hristos, žrtveno Jagnje, „zaklano od postanja sveta“, ukloniće greh u potpunosti. To je bilo simbolično prikazano „haljinom od kože“, odećom u koju je Bog odenuo Adama i Evu. Ugledavši ih u njihovom palom stanju, „načini Gospod Bog Adamu i ženi njegovoj haljine od kože, i obuče ih u njih“. (1. Mojsijeva 3, 21) Nedužne životinje morale su da umru da bi se njihovom kožom pokrila golotinja Adama i Eve. Toliko je greh bolan - on košta života. Smrt tih životinja i prva odeća predstavljaju Hristovu smrt i Njegovu pravednost, koji postaju naši kada Ga prihvatimo za svog Spasitelja.

Savršena žrtva (2. Mojsijeva 12, 5 Jevrejima 9; 10, 1-22; 12, 22-24; 13, 11. 12)

Hristova smrt za otkupljenje čovečanstva bila je predstavljena u svakodnevnoj službi Izrailjaca na njihovom putovanju kroz pustinju. Stalno su prinisili životinjske žrtve kao otkup za svoje grehe (2. Mojsijeva 12, 5). Oni koji nisu mogli da prinesu ni tako malu žrtvu kao što su dve grlice ili dva goluba, mogli su da donesu „desetinu efe bijeloga brašna da bude žrtva za greh“. (3. Mojsijeva 5, 11) „Jer je duša tijelu u krvi; a Ja sam vam je odredio za oltar da se čiste duše vaše, jer je krv što dušu očiča.“ (3. Mojsijeva 17, 11) Kada je Hristos postao naša konačna žrtva, povikao je: „Svrši se“ (Jovan 19, 30), a zavesa koja je odvajala Svetinju od Svetinje nad svetinjama razderala se na dvoje (Matej 27, 51). To je značilo da je Hristos svojom žrtvom ispunio ono na

što su ukazivale sve životinjske žrtve. Tada je prinošenje životinjskih žrtava trebalo da se završi, jer je tip (Hristos i Njegova krv) sreo antitip (krv životinja).

Hristos, naš Prvosveštenik (Jevrejima 2, 14-18; 4, 15, 16; 7, 25, 26)

Zahvaljujući Hristovoj žrtvi za nas, danas imamo spasenje u Njemu. Zato što je On Bog, i zato što je živio na Zemlji kao čovek, mi imamo Prvosveštenika koji može da saoseća sa našim slabostima, koji je bio kušan isto kao i mi, ali nije zgrešio (Jevrejima 4, 15, 16). Naše spasenje je ostvareno na krstu, kada je On zauzeo naše mesto i umro zbog naših greha. On će ponovo doći da povede one koji su prihvatili Njegovo spasenje, da žive sa Njim u večnosti. Naša je prednost da prihvatimo zasluge Hristove žrtve za nas, i kada to budemo učinili, stajaćemo opravdani pred nebeskim prestolom kao da nikad nismo zgrešili.

„Budući pak da djeca imaju tijelo i krv, tako i On uze dijel u tome, da smrću satre onoga koji ima državu smrti, to jest đavola; i da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi. Jer se zaista ne prima anđela, nego se prima sjemena Avramova. Zato bješe dužan u svemu da bude kao braća, da bude milostiv i vjeran Poglavar sveštenečki pred Bogom, da očisti grijeh narodne. Jer u čemu postrada i iskušan bi u onome može pomoći i onima koji se iskušavaju.” (Jevrejima 2, 14-18)

„Zato [Hristos] i može uvijek spasti one koji kroza Nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih. Jer takav nama trebaše Poglavar sveštenečki: Svet, bezazlen, čist, odvojen od grješnika, i koji je bio više nebesa.” (Jevrejima 7, 25, 26)

Hristos je umro za vas. Ukoliko već niste, hoćete li sada prihvatiti Njegovu žrtvu kao svoju? On čeka i čezne da to učinite. Imajte uvek na umu da je „Hristos kao Sin u domu svojem: Kojega smo dom mi, ako slobodu i slavu nada do kraja tvrdo održimo”. (Jevrejima 3, 6)

ODGOVORITE

1. Kakve koristi možete imati od Hristove uloge vašeg Prvosveštenika u nebeskom Svetilištu?
2. Ako ste prihvatili Hristovu žrtvu za svoje grehe, šta činite da biste drugima rekli o Njemu? Kako služenje drugima može odigrati ulogu u objavljivanju Njegovog spasenja?

Pol D. Kavanguzi, Breknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

SPASENJE: PLAĆENO U POTPUNOSTI - VAMA NA RASPOLAGANJU

SVEDOČANSTVO (Psalam 145, 15. 16)

„Priroda i otkrivenje podjednako svedoče o Božjoj ljubavi. Naš nebeski Otac je vrelo života, mudrosti i radosti. Pogledajte čudesna i divna dela u prirodi. Razmislite o njihovoj neuporedivoj prilagodljivosti, potrebama i sreći, ne samo čovekovo, već i svih ostalih bića. Sve iskazuje Tvorčevu ljubav - sunčeva svetlost i kiša, koji uveseljavaju i osvežavaju Zemlju, brežuljci, mora i doline. Bog je taj koji udovoljava svakodnevnim potrebama svih svojih stvorenja. Psalmista to izražava divnim rečima: 'Oči su svih k Tebi upravljene, i Ti im daješ hranu na vrijeme; otvaraš ruku svoju i sitiš svašta živo po želji.'" (Psalam 145, 15. 16)¹

**„Niko osim Božjeg
Sina nije mogao
da ostvari naše
spasenje...”**

Takva je bila Božja ljubav prema ljudima pre pada u greh. Takva je Božja ljubav čak i posle pada u greh. Ako ne poštujemo Njegovu milost, ne možemo da napredujemo i rugamo se žrtvi koju je On prineo za nas. „Niko osim Božjeg Sina nije mogao da ostvari naše spasenje; samo Onaj koji je bio u Očevom naručju može da Ga objavi. Jedino Onaj koji poznaje visinu i dubinu Božje ljubavi, mogao je da je objavi. Ništa manje već samo beskonačna žrtva koju je prineo Hristos umesto grešnog čoveka nije moglo da izrazi Očevu ljubav prema izgubljenom ljudskom rodu.”²

„Međutim, ova velika žrtva nije podnesena zbog toga da u Očevom srcu uspostavi ljubav prema čoveku, ne da Ga učini voljnim da spase. Ne, ne! 'Jer Bogu tako omilije svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao.' (Jovan 3, 16) Otac nas ljubi, ne zbog velike žrtve pomirenja, već zato što nas je voleo, postarao se za žrtvu pomirenja. Hristos je bio Posrednik preko koga je izlio svoju beskrajnu ljubav na svet koji je pao u greh.”³

ODGOVORITE

1. Hristos je dao svoj život za nas. Napustio je slavu Neba da bi to učinio. Kako možete izraziti poštovanje prema takvoj žrtvi prinetoj za vas? Da li činite nešto što obeščašćuje tu žrtvu? Ako je tako, molite Ga da vam da snage i hrabrosti da se odvratite od takvog ponašanja.
2. Šta nam Hristova žrtva i ljubav prema čovečanstvu govore o tome kako treba da se odnosimo prema drugima, čak i ako nisu hrišćani?

Mozes Baluniva, Kampala, Uganda

1 Elen G. Vajt, Put Hristu, str. 9 orig.

2 Isto, str. 14.

3 Isto, str. 13.

12. novembar 2013.

BOLJA ŽRTVA?

DOKAZ (Jevrejima 2, 9. 14-18)

Ut

U tradicionalnim afričkim društvima postojale su centralizovane zajednice. One su se nalazile pod vođstvom kralja i imale su stajaću vojsku. Postojale su, takođe, i decentralizovane zajednice, bez vođe na čelu, i bez stajaće vojske. Kada bi jednoj takvoj zajednici zapretila neka opasnost, podigla bi se uzbuna i pozivali dobrovoljci koji će se žrtvovati za dobrobit svih. Uzbuna je oglašavana na dva načina: udaranjem u doboš ili sviranjem trube. Od članova društva koji nisu mogli da se odazovu tom pozivu, očekivalo se da sarađuju tako što će slediti određena pravila koja su bila primenjivana u tim opasnim okolnostima. Na primer, od njih se ponekad tražilo da se uzdržavaju od seksa ili određene hrane, ili da primenjuju određene rituale za koje su verovali da povećavaju šanse za uspeh dobrovoljaca. Ko god bi odbio da sarađuje bio bi kažnjen zbog nepoštovanja žrtve dobrovoljaca.

Kada se ovaj svet našao u opasnosti zbog greha, Isus se žrtvovao i umro za nas. Odgovornost koju nam ta žrtva nameće je da Ga prihvatimo za svog Spasitelja (Jovan 3, 16), priznamo svoje grehe (Rimljanima 10, 5-10) i razvijemo karakter po ugledu na Njega (Galatima 5, 16-26; 1. Jovanova 3, 11-24).

Dopustimo, kao hrišćani, da nas Sveti Duh uputi kako da sarađujemo sa svojim Spasiteljem, Isusom Hristom, učeći nas kako da živimo primernim životom utemeljenim na biblijskim učenjima, po uzoru koji nam je On postavio dok je živio na Zemlji. U tom slučaju, naša nagrada biće večni život.

ODGOVORITE

1. Kako u svom svakodnevnom životu možemo na najbolji način iskazati poštovanje prema Isusovoj žrtvi?
2. Kako možemo pozvati druge, koji još nisu svesni te Žrtve, da iskoriste prednosti koje im ona pruža? Kako naš način života i način na koji postupamo prema drugima mogu predstavljati takav poziv?
3. Koje prednosti u svom svakodnevnom životu uživamo mi lično, naši prijatelji i porodica zahvaljujući saznanjima koja imamo o Isusovoj žrtvi?

Mičel Mukasa, Kampala, Uganda

Darovi koje je teško odbiti upravo su oni koje ne zaslužujemo. Isusova smrt za nas, da bismo mogli biti spaseni, sigurno predstavlja jedan takav dar. Njegova bezgranična ljubav prema nama, pokrenula Ga je da nam da taj dar. Najveće otkrivenje Božje ljubavi je krst, na kome se On sam, u ličnosti Isusa Hrista, žrtvovao za naše grehe.

Kako možemo iskazati takvu ljubav prema drugima, čak i kada oni to možda i ne zaslužuju? Jedan od načina jeste da naučimo da izgovorimo sledeće reči, onda kada je to najpotrebnije.

Šest najvažnijih reči: „Priznajem da sam ja napravio grešku.“ Da bismo živeli u miru sa svima, neophodno je da priznamo svoje greške i budemo spremni da nešto preduzmemo da bismo to ispravili.

Pet najvažnijih reči: „Ti si učinio najbolji potez.“ Kako slatko zvuče te reči kada su upućene vama! Da li se možda i drugi isto tako dobro osećaju kada ih od vas čuju?

Da li je možda vreme da počnemo da pružamo drugima više nego što zaslužuju?

Četiri najvažnije reči: „Koje je tvoje mišljenje?“ U životu se retko kad sve vrti oko vas. Svest o tome će vam pomoći da se zapitate šta drugi misle i kako se osećaju.

Tri najvažnije reči: „Ako ti želiš.“ Staviti tuđe želje ispred svojih, odražava u malom Hristovu žrtvu za nas. Žrtvovanje sebe za nekog drugog, čak i u sitnicama, predstavlja odraz našeg odnosa sa Hristom.

Dve najvažnije reči: „Hvala ti.“ Zahvalnost za ono što imamo pomaže nam da se ne bavimo previše onim što nemamo.

Najvažnija reč: „Mi.“ Hristos je umro da bismo mi mogli da živimo. Da li ste zainteresovani za spasenje drugih isto toliko koliko za svoje lično? Da li vodite duše Hristu, ili ih udaljavate od Njega?

Najmanje važna reč: „Ja.“ Isus nije umro zbog Sebe nego radi nas. Prema tome, biti od koristi drugima je važnije od toga da nama u životu sve bude onako kako treba. Na krstu ste sigurno dobili više nego što ste zaslužili. Da li je možda vreme da počnemo da pružamo drugima više nego što zaslužuju?

ODGOVORITE

1. Na koji način možete početi da pružate drugima više nego što zaslužuju?
2. Šta mislite zašto nam Hristos još uvek daje više nego što smo zaslužili, čak i kada Ga ne poštujemo?

Leonard Musoke, Najrobi, Kenija

14. novembar 2013.

ODNOS GOSPODAR - SLUGA ILI OTAC - SIN?

MIŠLJENJE (Jevrejima 2,9; 1. Petrova 2,24)

Če

Odnos roba i gospodara u Africi, odlikovao se strogom poslušnošću i bespogovornom službom od strane roba. Stroge kazne zbog grešaka bile su uobičajene. Jedna poznata afrička priča govori o robu koji je ubio bivola tokom lova. Uzbuđen zbog svog ulova, sakrio ga je u žbunje i otišao da razgovara sa gospodarom o nagradi koju dobija onaj ko ubije bivola. Iznenađen neupućenošću ovog roba u ponašanje koje je nametao njegov društveni položaj, gospodar je odgovorio: „Robovi uvek jedu repove, bez obzira da li su ubili bivola ili ne.” Čuvši to, rob je ostavio bivola da istrune u grmlju.

U ljudskoj istoriji nikada nije viđeno ono što su Bog i Njegov Sin učinili za nas. Potpuno je nezamislivo da bi se gospodar odrekao svog sina jedinca da bi spasao roba. Nije poznato da je ikada neki gospodar zavoleo svog roba toliko da ga je usvojio kao sina. Ne postoji razlog koji bi naveo gospodara da opere noge svojim slugama.

Kada, kao hrišćani, razmišljamo o veličini Božje ljubavi prema nama ljudima, ne možemo a da ne osetimo strahopoštovanje. Nema potrebe da krijemo bivola iz straha od svog Gospodara. Naprotiv, On želi da otrijemo zadovoljstvo koje nastaje kada pokažemo poštovanje prema Njegovoj žrtvi. On želi da uživamo u svim prednostima koje donosi služba Njemu, Gospodaru koji ne čini razliku između roba i svog Sina. Tekst u 1. Petrovoj 2, 24. dokazuje da će naš Gospodar učiniti sve što je potrebno da bi obezbedio naše spasenje - spasenje koje je dostupno svima.

**Nije poznato
da je ikada neki
gospodar zavoleo
svog roba toliko da
ga je usvojio kao
sina.**

ODGOVORITE

1. Da li vaša osećanja i ponašanje prema Bogu odgovaraju odnosu gospodar - rob ili otac - sin?
2. Kako biste mogli pomoći hrišćanima koji se bore da svoj odnos sa Bogom preobrazu iz: gospodar - rob u otac - sin?

C. K. Jafet, Kampala, Uganda

ZAKLJUČAK

Katolički sveštenik Maksimilijan Kolbe bio je u Aušvicu, jer je skrivao izbeglice iz Poljske. Kada je jedan zatvorenik iz njegove barake pobegao, SS-ovci su za odmazdu pokupili deset drugih zatvorenika da bi ih umorili glađu. Jedan od njih je povikao: „O, jedna moja žena, jedna moja deca. Nikada ih više neću videti.” U tom trenutku Kolbe je zatražio da on bude umoren glađu umesto tog uznemirenog porodičnog čovaka. Tako se on pridružio osuđenima, dok je drugi čovek preživeo. Koliko god dirljiva, Kolbeova žrtva je samo bleđa senka žrtve koju je Isus prineo za nas. Isusova žrtva je simbolički predstavljena službom u Svetilištu.

RAZMOTRITE

- Pročitajte opis Hristovog raspeća iz najmanje tri različita prevoda Biblije. Koji od njih se najbolje obraća vašem srcu i zašto?
- Proučite običaj kažnjavanja raspećem preko interneta ili u svojoj lokalnoj biblioteci. Obratite pažnju naročito na fizičke patnje koje je ono izazivalo. Zatim razmislite o duhovnim i umnim patnjama kroz koje je Isus prolazio dok je visio na krstu. Kako ta saznanja utiču na vaša osećanja i poštovanje prema onome što je On pretrpeo radi vas?
- Proučavajte različite slike Hristovog raspeća iz različitih istorijskih perioda i umetničkih epoha. Čemu vas one uče u vezi sa strahotama kroz koje je Hristos prošao radi vas?
- Neka vaš razred organizuje jednu posebnu Večeru Gospodnju. Počnite sa službom pranja nogu, a zatim prikažite Isusovo suđenje. Završite služenjem hleba i groždanog soka i čitanjem biblijskih tekstova o Njegovoj smrti i vaskrsenju.
- Otpevajte neku himnu o Hristovom stradanju i smrti. (Pogledajte *Hrišćanske himne*, br. 32-36.)
- Zapišite u dnevniku svoja razmišljanja i osećanja o Hristovoj smrti radi vas. Neka vas u tome vode sledeća pitanja: Ko? Šta? Gde? Kada? Kako? Zašto?

POVEŽITE

Čežnja vekova, sva, ili deo poglavlja od 71. do 81.

Lin Bruer, Vašington, S. A. D.

Pouka 8

Od 16. do 22. novembra 2013.



Hristos, naš Prvosveštenik

„A ovo je glava od toga što govorimo: Imamo takovoga Poglavara sveštenečkoga koji sjede s desne strane prijestola Veličine na nebesima; Koji je sluga Svetinjama i istinitoj Skiniji, koju načini Gospod, a ne čovjek.“ (Jevrejima 8, 1. 2)

SPASENJE OTKRIVENO PREKO SVETILIŠTA*UVOD (2. Mojsijeva 25, 8; Jevrejima 5, 1-4; 8, 1. 2. 12)*

Bog je želeo da Izrailjci sagrade Svetilište kako bi ih poučio o spasenju. Sigurno je da Bog i nas danas želi da pouči o tome. Dakle, šta je to što možemo naučiti iz postojanja Svetilišta što bi nas približilo Njemu? Šta je Bog mislio kada je kazao da želi da nastava u svom narodu?

Kao Prvosveštenik u nebeskom Svetilištu, Hristos služi kao naš Posrednik, Branilac i Prvosveštenik. Sve te uloge imaju posebnu važnost za današnji život i za onaj koji će

**Zemaljsko
Svetilište ukazivalo
je Božjoj deci da
On želi da ih spase
i da ima stvaran
plan kako da to
učini.**

doći. Svaki arhitekta zna da građevina mora imati projekat na osnovu koga graditelji mogu da rade. Hristos je, kao arhitekta Svetilišta, dao uputstva Izrailjcima kako da ga sagrade da bi On mogao da boravi među njima i poučava ih o spasenju.

Zemaljsko Svetilište ukazivalo je Božjoj deci da On želi da ih spase i da ima stvaran plan kako da to učini. Preko niza žrtava i službi, čak i preko svešteničkih haljina i nameštaja u Svetinji i Svetinji nad svetinjama, Svetilište im je prenosilo istinu o spasenju i Hristovoj

ljubavi prema njima.

U pouci za ovu sedmicu sagledaćemo plan spasenja onako kako je prikazan preko poruke iz Svetilišta. Ta poruka o opravdanju, posvećenju i proslavljanju nije izgubila ništa od svog značaja, jer govori o onome što se upravo sada događa na Nebu i o ulozi koju Isus ima u Svetilištu u vezi sa našim spasenjem. Pouka iz Svetilišta govori nam i o ulozi koju imamo dok čekamo Njegov povratak.

Samba Čiseja, Kejptaun, Južna Afrika

17. novembar 2013.

BOLJI PRVOSVEŠTENIK

DOKAZ (Jevrejima 7, 22-28)

Ne

Razumevanje uloge sveštenika u zemaljskom Svetilištu pomaže nam da razumemo Hristovu sveštenu službu u Svetilištu na Nebu. U zemaljskom Svetilištu, sveštenici su delovali svakodnevno, tokom prinošenja jutarnje i večernje žrtve. Prvosveštenik je na godišnjem nivou obavljao službu tokom Dana očišćenja. Među različitim dužnostima koje je obuhvatala njegova služba, verovatno je najznačajnije bilo posredovanje između Izrailjaca i Boga, kao što je opisano u sledećim stihovima:

„Aron da nosi imena njihova pred Gospodom na oba ramena svoja za spomen.“ (2. Mojsijeva 28, 12) „I neka nosi Aron imena sinova Izrailjevih na naprsniku sudskom na srcu svom, kad ulazi u Svetinju za spomen pred Gospodom vazda. I metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu kad ulazi pred Gospoda, i Aron će nositi sud sinova Izrailjevih na srcu svom pred Gospodom vazda.“ (2. Mojsijeva 28, 29. 30)

**Isus Hristos
je zaista bolji
Prvosveštenik.**

Naš Prvosveštenik u nebeskom Svetilištu je Isus Hristos, koji služi kao Posrednik između Boga i nas (1. Timotiju 2, 5). Na isti način na koji je Aron nosio imena dvanaest Izrailjskih plemena na svom efodu, i Hristos nosi imena onih koji su Ga prihvatili za Spasitelja pred Bogom da bi posredovao za njih. Na isti način na koji je Aron nosio sud nad decom Izrailjevom na svom srcu, Hristos je poneo osudu naših greha na krst.

Kako je utešno znati da je Spasitelj naš Posrednik, naš Prvosveštenik, koji ne prinosi Bogu krv bikova i jaraca, već svoju dragocenu krv. Kako je utešno kada shvatimo da On zna i razume naš bol, jer je delio naše nevolje dok je živeo na Zemlji. Da, Isus Hristos je zaista bolji Prvosveštenik.

ODGOVORITE

1. Koje još sličnosti pronalazite između sveštenstva Arona i njegovih sinova u zemaljskom Svetilištu i sveštenstva Isusa Hrista u Svetilištu na Nebu? Obratite pažnju i na razlike.
2. Na koji način je sveštenstvo Isusa Hrista bolje od onog u zemaljskom Svetilištu?
3. Šta služba Isusa Hrista u nebeskom Svetilištu znači za vas lično? Budite spremni da podelite to sa svojim razredom.

Nonlanla Mlalazi, Pretorija, Južna Afrika

Naš Prvosveštenik (Jevrejima 4, 14, 15; 8, 1-6; Jevrejima 9, 11, 12)

Kakva je uloga sveštenika? Da li nam je, kao hrišćanima, on uopšte potreban, i - ukoliko jeste - zašto? Neke hrišćanske zajednice imaju određene ljude koje smatraju sveštenicima, koji, prema njihovom verovanju, zastupaju vernike pred Bogom. Druge, pak, uključujući i našu, drže se stava da nam nije potrebno drugo ljudsko biće da nas zastupa pred Bogom. U svim tim raspravama i - ponekad - sukobima, vernici često u potpunosti ne razumeju biblijsku ideju o sveštenstvu, ili je razumeju toliko dobro da pretpostavljaju da je i drugi isto tako razumeju. Stoga je važno da krenemo od početka.

Isus je potpuno sposoban da obavi delo našeg otkupljenja.

Prema Bibliji, sveštenik je osoba koja predstavlja vernike pred Bogom. To podrazumeva misao - ili shvatanje - da prosečna osoba nije dovoljno dobra da se suoči s Bogom licem k licu. A da li su ljudi koje smatramo sveštenicima dovoljno dobri? Ne baš. Biblija je prilično jasna u tome da ljudi koje je Bog pozivao u svešteničku službu sami po sebi nisu bili ništa posebno. Izveštaj o Isusu u Knjizi proroka Zaharije 3. poglavlju otkriva da je i samom Isusu, poglavaru svešteničkom, bio potreban posrednik.

Ljudsko sveštenstvo je, u Starom zavetu, bilo samo Božje oruđe koje je trebalo da usmeri pažnju vernika na njihove duhovne potrebe i na dolazak Isusa, velikog Prvosveštenika, koji će omogućiti stvarno oprostjenje greha i bliskost sa Bogom. To je obuhvatalo i prolivanje krvi - ne životinjske, već Njegove sopstvene, koju je krv žrtvovanih životinja simbolički predstavljala.

Naš Zastupnik (Rimljanima 8, 31-35)

Hrišćani se generacijama raspravljaju o pojmu poznatom kao „prvobitni ili istočni greh“. Čak i sam taj izraz je sporan. Međutim, oko jednoga se svi hrišćani slažu: nešto je veoma pogrešno u odnosu na naše srce i um, jer nas to navodi da imamo ružne misli i činimo rđave postupke. Pavle je pisao da „svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju“... (Rimljanima 3, 23) Jedino je Bog svet. On nema mračnu stranu (1. Jovanova 1, 5). Mi nemamo prava ni sposobnosti da otkrivenog lica stojimo pred Njim. To jest, ne ukoliko On sam ne pronađe način (Jevrejima 10, 20). Hristos je platio dug umesto nas i - kada Ga prihvatimo za svog Spasitelja - On nam omogućava neposredan pristup Bogu (Rimljanima 8, 33, 34).

Naš Posrednik (1. Timotiju 2, 3-6; Jevrejima 9, 8-15)

Sveštenstvo opisano u Bibliji činili su mnogi sveštenici. Svi oni su imali dužnosti od velike važnosti za duhovni život vernika. Svi oni, na neki mali način, posredovali

su između vernika i Boga. Obavljali su svoje dužnosti u Svetinji, u prvom od dva dela Šatora, koji su činili Svetilište. Međutim, jedino je prvosveštenik zaista bio neposredni posrednik. Njegova uloga je bila da uđe u drugi deo Šatora, u Svetinju nad svetinjama. U početku to nije bila samo politička funkcija kao što je to postala kasnije. Niko u tim ranim danima nije postajao prvosveštenik zato što je želeo da stekne poštovanje narodnih prvaka ili lagodniji život. Bila je to ogromna odgovornost. Prvosveštenik je jedanput godišnje, na Dan očišćenja, ulazio u Svetinju nad svetinjama da se moli za oprostjenje greha koje je narod počinio tokom prethodne godine. Zahtevi tog obreda bili su veoma strogi i vernici nikada nisu bili sigurni da li će Prvosveštenik izaći živ.

Taj obred je obavljan svake godine, i dok je trajao, imao je svoju svrhu. Ali mi, kao hrišćani, imamo Posrednika koji je ušao u pravo Svetilište, na Nebu, i koji je postigao oprostjenje greha jednim činom koji je delotvoran za sva vremena. Preko Njega, mi imamo pristup Bogu, uvek kada osetimo želju ili potrebu za tim (Jevrejima 9, 8-15).

Naš vrhovni Prvosveštenik (Jevrejima 4:14, 15; 7:23-28; 8:1-6)

Kroz celu Poslanicu Jevrejima, njen autor navodi razloge zbog čega je Isus Hristos superiorniji od svih koji su bili pre Njega. On naglašava Hristovu nadmoć i vlast nad anđelima (1, 5-14), Mojsijem (3, 1-6), i, konačno, Aronom i svim prvosveštenicima koji su ga nasledili. (5, 1-10) Kao takav, Isus nije bio običan, već vrhovni Prvosveštenik. Aron i ostali prvosveštenici ulazili su u Svetinju nad svetinjama jedanput godišnje sa mnogo straha. Isus je ušao u veličanstveno Svetilište na Nebu, u kome se pojavljuje kao naš Advokat, Zastupnik, Posrednik i Žrtva. Za razliku od svih sveštenika pre Njega, Isus je potpuno sposoban da obavi delo našeg otkupljenja.

Jedina žrtva (Jevrejima 10, 1-14)

Kada proučavamo starozavetne zakone o žrtvama (u 4. Mojsijevoj 15, 1-28, na primer), zapažamo veliki broj okolnosti koje su zahtevale prinošenje žrtve, kao i to da su postojale različite i tačno određene žrtve. Neke su bile prinošene jedanput godišnje, neke svakog dana, a neke, opet, u svakoj prilici kada bi neko zgrehio ili počinio ritualno onečišćenje. Tako su žrtve bile stalni podsetnik na čovekovu nedostojnost i nesposobnost da ostane čist i nevin.

Kao i sve ostalo u vezi sa žrtvenim sistemom, žrtve su predstavljale samo senku onoga što je trebalo da dođe. U ovom slučaju, ono što je trebalo da dođe bio je dar savršenog života Isusa Hrista i Njegova žrtvena smrt. Dok su druge žrtve morale da se prinose stalno iz početka, i imale samo delimičan uticaj, Hristova uzvišena žrtva bila je dovoljna - jednom, zauvek, i za sve. Možemo li učiniti išta manje osim da Mu darujemo svoj život i srce?

ODGOVORITE

- Zbog čega je bio neophodan prvi, starozavetni žrtveni sistem?
- Kako nam svest o Hristovoj prvosvešteničkoj službi pomaže da bolje razumemo prirodu i cenu svog spasenja?

Alen Hekt, Silver Spring, Merilend, S. A. D.

„Kada knjige izveštaja budu otvorene na sudu, život svih koji su verovali u Isusa biće ispitan pred Bogom. Počevši od onih koji su prvi živeli na Zemlji, naš Zastupnik predstaviće slučajeve svake nove generacije i završiti sa živima. Svako ime biće spomenuto, svaki slučaj temeljito ispitan. Imena će biti prihvatana, ali i odbacivana. Ako se uz neko ime budu našli gresi, koji su ostali u knjigama izveštaja kao neokajani i neoprosteni, ono će biti izbrisano iz Knjige života, ali će i izveštaj o njegovim dobrim delima biti izbrisan iz Božje knjige za spomen. Gospod je rekao Mojsiju: 'Ko Mi je zgriješio, onoga ću izbrisati iz knjige svoje'. (2. Mojsijeva 32, 33) Prorok Jezekilj ovako piše o tome: 'Kada bi se pravednik odvratio od pravde svoje i činio nepravdu... pravedna djela njegova, što je god činio, neće se spomenuti.'"¹ (Jezekilj 18, 24)

**„Ja, Ja sam
brišem tvoje
prijestupe
Sebe radi, i
grijeha tvojih
ne pominjem.”
(Isaija 43, 25)**

„Svima koji su se zaista pokajali za svoje grehe i verom prihvatili Isusovu krv kao svoju žrtvu pomirenja, biće upisano pomilovanje pored njihovog imena u nebeskim knjigama; kada su postali učesnici u Hristovoj pravедnosti i pošto je ustanovljeno da je njihov karakter u skladu s Božjim zakonom, njihovi gresi biće izbrisani, a oni proglašeni dostojnim večnog života. Preko proroka Isaije, Gospod izjavljuje: 'Ja, Ja sam brišem tvoje prijestupe Sebe radi, i grijeha tvojih ne pominjem.'"² (Isaija 43, 25)

„Božji narod treba jasno da razume istinu o Svetilištu i o istražnom ili predadventnom sudu. Svakome je neophodno da lično zna za mesto i rad našeg velikog Poglavarara sveštenečkog... Svaki čovek treba da se pojavi pred Božjom sudijском stolicom. Svako mora da se suoči sa svojim velikim Sudijom. Kako je onda važno da svako često razmišlja o svečanom prizoru kada sud bude zasedao i knjige se budu otvorile, kada prema Danilu (12, 13), svako treba da ostane 'na dijelu svome', do kraja svojih dana."³

ODGOVORITE

- Kako vi lično možete razviti dublji odnos sa Hristom, svojim Prvosveštenikom?

Tekla P. Kumalo, Pretorija, Južna Afrika

1 Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 483. orig.

2 sto. str. 483. orig

3 sto. str. 483. orig

20. novembar 2013.

SAOSEĆAJNI PRVOSVEŠTENIK

PRIMENA (Matej 11, 29. 30; Matej 25, 31-46; Jevrejima 4, 14)

Sr

Radujte se! Isus je naš Prvosveštenik koji svojom krvlju posreduje za nas na Nebu pred svojim Ocem punim ljubavi. On je postao čovek i kušan je isto kao i mi. Kakve god misli i osećanja da nas muče, kroz koje god patnje i iskušenja da prolazimo, On ih poznaje, jer ih je lično doživeo i spreman je da se zauzme za nas ako Ga prihvatimo za svog Spasitelja. On je poneo naše grehe na krst i obećao da će ih oprati sopstvenom krvlju. Nemamo čega da se bojimo, jer Isus upravo sada posreduje za nas u nesveskom Svetilištu. On je uvek brižan i pažljiv i pomoći će nam da i mi, koji ispovedamo Njegovo ime, budemo takvi. Dok budemo uzrastali u Njegovoj blagodati, Sveti Duh živeće u nama, pomažući nam da volimo druge i saosećamo sa njima isto kao i On. U nastavku se nalaze neki praktični predlozi u vezi sa tim:

Naučite nekoga da čita. Mnoge biblioteke održavaju časove da bi naučile ljude da čitaju. Zamislite da niste u stanju da čitate Bibliju i biće vam jasno koliko je veliki dar omogućiti nekome takvu prednost.

Nahrinite gladne. Kad god uđete u prodavnicu, kupite malo više namirnica da biste ih donirali banci hrane u vašoj zajednici ili crkvi.

Poklonite odeću. Ako imate odeću koja je u dobrom stanju, a koju više ne nosite, poklonite je lokalnoj dobrotvornoj ustanovi, koja je može podeliti onima kojima je potrebna.

Ispletite nešto. Ako živite u delu sveta u kome postoji hladno godišnje doba, ispletite kape i šalove za beskućnike ili ljude sa malim primanjima.

Sredite nečiju kuću. Da li poznajete neku stariju osobu kojoj je teško da obavlja kućne popravke ili da sredi dvorište? Okupite društvo i provedite nedeljni dan pomažući im u tome.

ODGOVORITE

1. Razmišljajte o svom odnosu sa Hristom. Na koji način se vidi da cenite Njegovu prvosveštenučku službu za vas?
2. Razmislite o tome kako postupate prema drugima. U čemu i kako biste mogli da se popravite? Zatražite od Boga da vam pomogne.
3. Da li prihvatate Hrista za svog Posrednika na Nebu? Ili se trudite da budete dobri u svojoj sili?

Ncenga Mabena, Pretorija, Južna Afrika

Tokom biblijskih vremena, uloga prvosveštenika bila je od presudne važnosti. On je nosio imena Izrailjskih plemena urezana u dva kamena od oniksa. Na taj način nosio je Izrailj i na ramenima i na srcu. Na ramenima je nosio Izrailjev teret. U svom srcu, nosio je osudu dece Izrailjeve. Kao slika nebeskog Svetilišta, Svetilište na Zemlji predstavlja važno vizuelno pomagalo koje nam omogućuje da razumemo spasenje i Hristovo delo za nas na Nebu.

Sotona nas optužuje pred Bogom da smo nepopravljivi grešnici. Međutim, naš moćni Spasitelj, Isus Hristos, umro je umesto nas. Na krstu, On je umro večnom smrću, kojom ćemo i mi umreti ukoliko Ga ne prihvatimo za svog Spasitelja. Ali, kada prihvatimo Isusovu smrt kao svoju sopstvenu, i uz pomoć Svetog Duha razvijemo hristoliki karakter, Isus će prineti svoju krv, svoju žrtvu Ocu u naše ime. To je Njegova uloga kao Prvosveštenika na Nebu.

Božja reč je istinita.

Kada ljudi prekrše zakon države, grada ili oblasti u kojoj žive, verovatno će morati da provedu jedno vreme razmatrajući svoj slučaj sa advokatom. Na sličan način i mi treba da provedemo dosta vremena sa Bogom u molitvi. „Mrak zloga okružuje one koji zanemaruju molitvu. Iskušenja koja došaptava neprijatelj mame ih na greh, zbog toga što ne koriste prednosti koje im je Bog dao božanskom ustanovom molitve. Zašto Božji sinovi i kćeri moraju da se opiru molitvi, kada je ona ključ u ruci vere koji otvara nebeske riznice u kojima se čuvaju neograničena sredstva Svemogućega?”¹

Ukoliko svoje grehe ne iznesemo pred Prvosveštenika, ostaćemo grešnici i, kao takvi, osuđeni prema svojim delima. Oproštaj našeg Prvosveštenika delotvoran je u onoj meri u kojoj sarađujemo sa Njim. Božja reč je istinita, i pošto znamo da se možemo osloniti na nju, znamo i da će se Isus uskoro vratiti da bi nas poveo sa sobom kući.

ODGOVORITE

1. Da li ste dopustili Isusu da oprostí sve vaše grehe? Ako niste, šta čekate?
2. Verujete li da će se Božje obećanje o Njegovom drugom dolasku ostvariti? Ako verujete, da li ste spremni? Ako niste spremni, šta čekate?

Bafana Hadebe, Pretorija, Južna Afrika

¹ *Put Hristu*, str. 94. 95. orig.

22. novembar 2013.

NAŠ PRAVOBRANILAC

ISTRAŽIVANJE: (Jevrejima 4, 14-16)

Pe

ZAKLJUČAK

Izgubljeni smo. Osuđeni. Naš slučaj je izgubljen. Međutim, usred te mračne situacije u kojoj smo se našli, probio se moćan zrak svetlosti. Mi imamo Prvosveštenika, Zastupnika i Posrednika. On nikada nije izgubio slučaj. Ne možemo da Ga platimo, ali On je svojom krvlju već pokrio sve troškove. Jedino što treba da učinimo je da Ga zamolimo da nas zastupa. To je sve. On nam je jedina nada. Ako verujemo u Njega, nemamo čega da se bojimo.

RAZMOTRITE

- Sastavite opis posla našeg Prvosveštenika. Obuhvatite karakterne osobine i vrstu iskustva koje biste želeli da On ima.
- Posredujte u molitvi za nekoga kome je potrebno da bude doveden pred Isusa, našeg Prvosveštenika. Neka taj neko zna da se molite za nju/njega. Molite se uporno, sve dok vam molitva ne bude uslišena.
- Uporedite Aronovo i Hristovo sveštenstvo i uočite razlike između njih.
- Koristeći savremene simbole, iznesite priču o spasenju nekom prijatelju.
- Napravite prikaz suda. Biće vam potreban tužilac, optuženi, sudija i branilac. Ispitajte optuženog u vezi sa prekršajem Božjeg zakona. Šta iz te aktivnosti možete naučiti o svojoj potrebi za Hristom kao Braniocem?
- Razmišljajte o iskušenjima sa kojima se suočavate. Zatim prepričajte tekst iz Jevrejima 4, 15. tako da obuhvati i vaša iskušenja.
- Napravite marker za knjige na kome će biti ispisan tekst iz Jevrejima 4, 16. Naučite tekst napamet i tražite od Boga da vam pomogne da živite u skladu s njim.

POVEŽITE

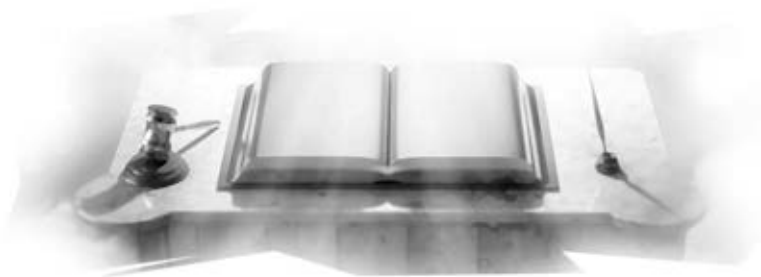
Jevrejima poslanica, poglavlja 5. i 7.

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed. , vol. 7A on Hebrews 8, pp. 931, 932.

Sandra Araúho-Delgado, Apison, Tenesi, S. A. D.

Pouka 9

Od 23. do 29. novembra 2013.



Predadventni sud

„A carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svijem nebom daće se narodu Svetaca Višnjega; Njegovo će carstvo biti vječno carstvo, i sve će vlasti Njemu služiti i slušati Ga.“ (Danilo 7, 27)

23. novembar 2013.

TRENTAK KAD NAM SE IZRICE OSLOBAĐAJUĆA PRESUDA

UVOD (Matej 24, 4-8; 25, 31-46)

Su

Nedavno sam gledao vesti o haosu na Srednjem istoku. Dok sam slušao izveštaj, upitao sam se koliko će sve to još potrajati pre nego što Isus dođe da nas izbavi iz sve te zbrke. Razum mi je govorio da to neće biti tako dugo, ali sam u srcu želeo da se to dogodi što pre.

Dok posmatramo svetsku scenu, uočavamo mnogo znakova koji ukazuju na Hristov skori povratak. Ima ratova i glasova o ratovima na Srednjem istoku i na drugim mestima, gladi u Africi, zemljotresa na Haitiju i Japanu, i bolesti koje se šire Amerikom. O većini tih znakova Isus govori u Jevanđelju po Mateju 24, 4-8. kao pokazateljima da Zemlja preživljava svoje poslednje trenutke.

Bog ne želi da u ovom istorijskom razdoblju bude-mo uplašeni. Isus vodi suđenje na Nebu. On želi da na taj predadventni sud gledamo sa pažnjom i čežnjom, jer upravo tada treba da otpočnemo novi život u kome neće biti bola i smrti, ratova i bolesti. Na pragu smo da Isusa gledamo licem u lice, da posmatramo otkrivenje nebeske slave.

**Na pragu smo da
Isusa gledamo
licem u lice, da
posmatramo
otkrivenje
nebeske slave.**

Međutim, pre nego što se to dogodi, moraju se razrešiti sotonine optužbe. Tekst iz Jevanđelja po Mateju 25, 31-46. opisuje uslove na osnovu kojih Bog odlučuje da li je neko „ovca“ ili „jarac“. Za ovce - one koji priznaju svoje grehe i predaju život Hristu - predadventni sud predstavlja oslobođenje. Za jarce, predadventni sud je vreme utvrđivanja krivice i osude na večnu smrt.

Iako nam je dan suda veoma blizu, još uvek imamo vremena. Vremena da jevanđeosku vest uputimo celom svetu, vremena za probuđenje i očišćenje Božje Crkve, i vremena da proverimo da li nam je srce ispravno pred Bogom. On neće da se bilo ko od nas izgubi. U protivnom, ne bi dopustio Isusu da zauzme naše mesto.

Pozivam vas da ovo vreme iskoristite da obnovite svoje srce pred Bogom i priznate svaki greh koji gajite. Pripremimo se tako da kad Isus bude došao, možemo stati pred Njega, srećni i radosni što smo se susreli sa svojim Spasiteljem.

Ešli Vudraf, Boiz, Idaho, SAD

LOGOS (1. Mojsijeva 3, 8-19; 4, 1-17; Psalam 51, 1-10; Danilo 7, 14. 22. 25-27; Psalam 26, 1. 2; Luka 6, 37; Matej 25, 31-46; Rimljanima 1, 2. 1-11; Otkrivenje 2, 23)

Božanski sudija (Rimljanima 2, 1. 2. 5)

Engleski popularni umetnik Sajmon Kael, koji se proslavio u *Američkom idolu* i *Faktoru X*, vrlo otvoreno sudi o muzičkom talentu. Njegova jetka i ponekad gruba kritika mladih talenata može da seče poput noža. Njegova prava procena „vanabe“ zvezda (loših imitatora) može se pročitati na njegovom licu. On se ne trudi da sakrije svoje pravo mišljenje o nečijem potencijalu. I obično je u pravu! On je bez sumnje jedan od najpoštovanijih sudija na TV-u koga se najviše boje. Međutim, pošto je samo ljudsko biće, on ponekad nije u pravu.

Mi znamo jednog Sudiju koji sve zna, sve vidi i primenjuje svoj „pravedni sud“. (Rimljanima 2, 5) Mi imamo poverenja u Njega, jer znamo da je On pošten i pravedan u svim svojim odlukama i postupcima.

Kad biste bili sudija, šta biste mogli videti u svom životu? Vidite li nešto u sebi što bi i najbolji sudija možda propustio da zapazi? Kako vas Bog vidi? Kako vi vidite sebe?

Nastanak problema (1. Mojsijeva 3, 8-19; 4, 1-17)

Upravo posle pada Adama i Eve u greh, Bog ih je posetio u lepoj večeri. Kad je video da se kriju od Njega, On ih je pozvao. Nešto se u Adamu i Evi izmenilo. Od tri prisutna bića, upravo su ljudska bića promenila svoje srce i ponašanje, dok je Bog, naravno, ostao isti.

Pratimo dalje Kaina i Avelja. Bog je došao Kainu, opominjući ga zbog onoga što je zapazio u njemu - pokušavajući da mu pomogne u savladivanju greha koji je gajio. Međutim, Kain je podlegao grehu, udario svog brata i oduzeo mu život sopstvenim rukama. Bog je potom učinio da se Kain sam potuca po Zemlji - što je bila kazna

Isus, Onaj, koji vidi sve u našem srcu, vodi savršeno suđenje za sve ljude.

koju je on duboko osećao, a njegova reakcija na to što je bio proganjan iz Božjeg prisustva svedoči koliko mu je to teško palo. Kain je, ipak, naučio da se prilagođava, pa i da preživi. Ipak, breme svog postupka nosio je sa sobom u svom preostalom životu.

Istražni sud (Psalam 26, 1-3; Danilo 7, 14. 22. 25-27; Otkrivenje 2, 23)

Vreme od tri i po godine Isusove javne službe bilo je obeleženo određenom merom na svakom koraku koji je preduzimao, u svakom čudu koje je izvršio, u svakoj reči koju je izgovorio, naime, u jedinom cilju izbavljenja ljudskog roda. Danas, na Nebu, On je još uvek odan tom cilju.

Otkrivenje 2, 23. daje nam uvid u Njegovo sadašnje delo: „I djecu njezinu pobiću na mjestu; i poznaće sve Crkve da sam Ja koji ispitujem srca i bubrege, i daću vam

svakome po djelima vašima." Videti, takođe, i Davidovu molitvu u Psalmu 26, 1-3. Da, Isus trenutno istražuje naša srca i misli. Šta On u ovom trenutku nalazi u našem srcu i mislima?

Vaš gnev iskorišćen protiv vas (Rimljanima 1; Rimljanima 2, 1-11)

Moj deda mnogo mi je pomogao dok sam bio tinejdžer, dajući mi dragocenu duhovnu pouku. Zamolio me je da glasno čitam Rimljanima 1. poglavlje. U tom poglavlju, detaljno su opisani grešnici i njihova neizbežna propast. Na kraju poglavlja upitao je šta mislim o tome. „Grešnici će dobiti ono što su zaslužili”, odgovorio sam.

On se nasmešio i onda mi naložio da čitam dalje, ali od Rimljanima 2, 1: „Zato se ne možeš izgovoriti, o čovječe koji god sudiš, jer kojijem sudom sudiš drugome, sebe osuđuješ; jer to činiš sudeći.” Stanite malo. Šta se desilo? Bila je to zamka. Nastavak je bivao sve izazovnije. Peti stih glasi: „Nego svojom drvenosti i nepokajanim srcem sabiraš sebi gnjev za dan gnjeva u koji će se pokazati pravedni sud Boga.”

Onaj koji ispituje naše srce i misli, Starac (Danilo 7, 22), vidi kako sudimo o drugima. On vidi kako se taj sud u nama pretvara u neki oblik gneva koji, zajedno sa Božjim gnevom, vodi nepokajane u propast (Rimljanima 2, 12). U Jevanđelju po Luki 6, 37. Isus kaže: „I ne sudite, i neće vam suditi; i ne osuđujte, i nećete biti osuđeni; opraštajte i oprostiće vam se.”

Operacija srca (Psalam 51, 1-10)

Uklanjanje srca sklonog osuđivanju i njegova zamena čistim srcem posledica je pokajanja sastavljenog „hirurškim” zahvatom Božjeg Duha, ali ako grešnik to zatraži. „Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni.” (Psalam 51, 10) Oni kojima Bog prašta i daje im novo srce na sudu ubrojaće se u spasene, jer su dozvolili Svetom Duhu da živi u njihovom srcu. Oni su se suočili sa svojim grehom i okrenuli se Isusu da ih spase i preobrazi, zato što su znali da su njihovi najbolji napori kao prljave haljine (Isaija 64, 6).

Postoperativno ponašanje (Matej 25, 31-46)

Prilikom suđenja prikazanog u Jevanđelju po Mateju 25, 31-46, ovce i jarci se odvajaju. Ono što svaka od ovih grupa govori Bogu, kada ih prozove, otkriva šta im je u srcu i mislima. Najzanimljivije je to što ni jarci ni ovce ne shvataju da su služili Bogu ili Mu nisu služili svojim radom ili neradom. Ni jedna grupa nije svesna posledica. Postupali su u skladu sa stanjem svoga srca.

Isus, Onaj, koji vidi sve u našem srcu, vodi savršeno suđenje za sve ljude.

ODGOVORITE

- Šta osećate prema drugima kada ste sami sa svojim mislima?
- Kako se čovek oslobađa osuđivačkog stava prema drugima?

Fred Kornfort, Boiz, Ajdaho, SAD

„Ovo će pokrenuti duboko razmišljanje, brižljivo, kritičko ispitivanje. Nalazimo se na istražnom sudu, i posao koji treba obaviti u današnje vreme jeste ozbiljno istraživanje srca. Na svakom počiva dužnost da razmišlja, da straži i da se moli. Gospod ne traži od vas da ispitujete srce svog bližnjeg. Neka vaše snage u procesu ispitivanja budu stavljene u pokret da otkriju ono što je u vašem srcu, mane u vašem karakteru, delo koje valja uraditi u vašem domu.“¹

„Oni koji će živeti na Zemlji kad bude prestalo Hristovo posredovanje u Svetinji na Nebu moraće bez posrednika da stoje pred očima svetog Boga. Njihove haljine moraju biti besprekorne, karakter očišćen od greha škropljenjem krvlju. Posredstvom Božje blagodati i njihovih marljivih napora, moraju postati pobednici u borbi sa zlom.

Svaki pojedinac može da spase ili izgubi svoju dušu.

Dok se istražni sud odvija na Nebu, dok se gresi pokajanih grešnika uklanjaju iz Svetinje, valja obaviti posebno delo očišćenja, napuštanja greha u

Božjem narodu na Zemlji.“²

„Božji narod treba jasno da razume istinu o Svetilištu i o istražnom ili predadventnom sudu. Svakome je neophodno da lično zna za mesto i rad našeg velikog Poglavara svešteničkog. U suprotnom, neće im biti moguće da pokažu veru koja je neophodna za ovo vreme ili da zauzmu mesto koje im je Bog odredio. Svaki pojedinac može da spase ili izgubi svoju dušu. Svaki čovek treba da se pojavi pred Božjom sudijskom stolicom. Svako mora da se suoči sa svojim velikim Sudijom. Kako je onda važno da svako često razmišlja o svečanom prizoru kada sud bude zasedao i knjige se budu otvorile, kada prema Danilu (12, 13), svako treba da ostane 'na dijelu svome', do kraja svojih dana.“³

Džeremi, Vong, Ketering, Ohajo, SAD

1 *The Watchman*, 5. februar 1907.

2 *Isto*, 15. januar, 1907.

3 Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 488. orig.

26. novembar 2013.

PRAVEDNOST NA SUDU

DOKAZ (Jezdra 7; Danilo 8, 14; 9, 25; Jezekilj 4, 5)

Ut

Doktrina o predadventnom sudu ima svoje poreklo u povezanosti između Artakserksovog dekreta da se ponovo sazida Izrailjski hram 457. godine pre Hrista (Jezdra 7) i proročanstva o tom dekretu u Danilu 7. glavi¹. Taj dekret označava početak Danilovog proročanstva (9, 25) i prihvata se kao početak proročanstva o 2300 dana u Danilu (8, 14). To dolazi otuda što je 70 sedmica dato kao objašnjenje za 2300 dana, a najavljeno u Danilu (9, 22). Koristeći princip dan jednako godina za razumevanje proročke upotrebe vremena (Jezekilj 4, 5), može se izračunati da 2300 dana, koji će se završiti čišćenjem Svetinje, upućuju na 1844. godinu.

Mileriti, koji su očekivali da Hristos dođe 1844. godine, pretpostavili su da se reč „svetinja“ odnosi na ovu Zemlju. Međutim, dalje proučavanje Biblije otkrilo je da i na Nebu postoji Svetinja (Jevrejima 8, 1. 2), čija je zemaljska Svetinja samo kopija (Jevrejima 9, 23, 24). Po povratku na Nebo, Hristos je otpočeo svoju ulogu Prvosveštenika u toj Svetinji (Efescima 2, 18; Jevrejima 4, 14). Na kraju 2300 dana, otpočelo je čišćenje nebeske Svetinje u kosmičkom Danu pomirenja (3. Mojsijeva 16, 16-20. 30-33; 2. Korinćanima 5, 19). Na sudu se gleda čije je ime zapisano u Knjizi života, a čije nije (Danilo 7, 9-14; Otkrivenje 13, 8; 20, 15).

Zemaljski Dan pomirenja bio je obeležen postom i molitvom, dok se narod pripremao za taj dan. Mi bismo na isti način trebalo da se odnosimo kad je reč o nebeskom Danu pomirenja (Otkrivenje 14, 6. 7). Moramo isto tako imati na umu da Bog zaista „neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje“. (2. Petrova 3, 9) Dan pomirenja predstavlja čin odbrane Božjeg karaktera pred svemirom. Božji karakter prikazan je Njegovim delom u Svetinji (Rimljanima 3, 21-26). Taj sud, dakle, pokazuje šta je Bog učinio za nas da bismo mogli biti spaseni (Isaija 1, 18).

Predadventni sud nije vest o osudi.

Predadventni sud takođe opisuje proces spasenja koji se dešava u ljudskom srcu. Mi priznajemo da je u poređenju sa Božjom dobrotom naša pravednost bezvredna (Isaija 64, 6; Jakov 1, 17). Priznanje nas opravdava pred Bogom. (Rimljanima 10, 10) Predadventni sud nije vest o osudi. To je vest nade.

ODGOVORITE

Kako saznanje o predadventnom sudu utiče na naš svakodnevni život?

Džanel Sandin, Vankuver, Vašington, SAD

1 Arthur J. Ferch, „Commencement Date for the Seventy-Week Prophecy“, in Frank Holbrook, ed., *70 Weeks, Leviticus, Nature of Prophecy* (Washington, D. C. : Biblical Research Institute, 1986), pp. 64-74.

Istražni sud može ići u vašu korist samo ako ste „u Njemu„. Samo onda možete stajati pravedni pred Bogom. Ali, kako možete postati jedno sa Isusom, Svetim i Bezgraničnim Bogom? Biblija ukazuje na tri koraka:

Podite k Njemu. Isus nas poziva: „Hodite k Meni svi koji ste umorni i natovareni, i Ja ću vas odmoriti.“ (Matej 11, 28) Nemojte čekati da osetite da ste se pokajali. Pođite k Njemu sad, s mrljama greha na sebi i sa još uvek buntovnim srcem. Dajte Mu svoju volju. Recite Mu da ste spremni da vas On učini voljnim. Tada budete sigurni da „je Bog što čini u vama da hoćete i učinite kao što Mu je ugodno“. (Filibljanima 2, 13)

On želi da preobrazi vaše srce da postane kao Njegovo.

Dajte Mu svoje srce i volju. Dok radi u vama, Isus će vas osposobiti da se pokajete (Dela 5, 31). Pokajanje je isto tako dar kao i praštanje. Vi ne možete postići ni jedno ni drugo sami. Zatražite od Isusa da vam podari i jedno i drugo, i On će to učiniti. Kada to bude učinio, stajate „u Njemu“ pokriveni Njegovom pravednošću.

Čistite se i ponavljajte to svakoga dana svim srcem dok On dovršava delo koje je otpočeo u vama. Isus je veran i pravedan ne samo da oprostí nego i da ukloni sve vaše grehe (1. Jovanova 1, 9). On želi da preobrazi vaše srce da postane kao Njegovo (Galatima 5, 22. 23). Ona ista sila koja je stvorila univerzum i podigla Isusa iz groba deluje i u vama radi ostvarenja tog velikog cilja (Efescima 1, 18-20). Koja je u tome vaša uloga? Ista kao u prethodnom tekstu. Pođite k Njemu. Dajte Mu svoju volju. Zatražite da vam pomogne da se pokajete i dobijete oprostaj. Tada se prepustite Njegovom vođstvu. Kad to činite, On će „da vas savrší u svakome djelu dobrom, da učinite volju Njegovu“. (Jevrejima 13, 21) A „Onaj koji je počeo dobro djelo u vama dovršiće ga tja do dana Isusa Hrista“. (Filibljanima 1, 6) Onaj koji ostvaruje to delo u vama može opravdano odlučivati u vašu korist.

ODGOVORITE

- Šta vas sprečava da, kad zgrešíte, odete Isusu?
- Koje promene Bog sada ostvaruje u vašem srcu, i kako bi trebalo da odgovoríte?

Fran MakKen, Boiz, Ajdaho, SAD

28. novembar 2013.

KAD VAS ISTINA OSLOBODI

MIŠLJENJE (Jovan 8, 32)

Če

Postoje trenuci u životu kada stignemo do mesta gde se putevi račvaju. Ponekad oba puta vode prema nečem dobrom; ali češće jedan put je jasno bolji od drugog. Na takvu raskrsnicu nailazimo, kada se suočimo sa Istinom. Isus izjavljuje da je On Istina (Jovan 14, 6). Upravo nas tokom predadventnog suda Isus, kao Istina, oslobađa. Kada Ga pozovemo u svoj život, On obezbeđuje spasenje, rast i večnu nagradu. Greh nas više ne drži u ropstvu. Mi smo oslobođeni da istinski živimo i sledimo Ga (Jovan 8, 26). Slično Pavlu, možemo tvrditi: „S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos.“ (Galatima 2, 19. 20)

Pre Hristove smrti i vaskrsenja, ljudi su verovali da će Bog jednoga dana poslati Žrtvu koja će postati naš Prvosveštenik i Posrednik. Posle Isusove smrti i vaskrsenja, mi gledamo unazad s verom, znajući da je Žrtva prineta i da naš Prvosveštenik živi da bi posredovao za nas (Jevrejima 7, 25). Autor Poslanice Jevrejima nabrāja ljude koji su živeli pre Isusa, ali koji su bili sigurni da ih je Istina oslobodila: Josif, koji je verovao da Bog može pretvoriti u neverovatno dobro ono što je planirano da nanese štetu (1. Mojsijeva 50, 19. 20); Avram i Sara koji su verovali da je veran Onaj koji je obećao (Jevrejima 11, 11). Zatim, evo Mojsija, koji je verovao tako da kad ste čak i suočeni s morem, Bog donosi izbavljenje (2. Mojsijeva 14, 13. 14), i Jov, koji je tvrdio da je, bez obzira na okolnosti, njegov „Iskupitelj živ“. (O Jovu 19, 25)

Nije lako reći Isusu DA, jer kad to učinimo, odustajemo od vlasti - i rado prihvatamo da neko vlada nad nama! Međutim, možemo učiti od Mojsija koji „držaše sramotu Hristovu za veće bogatstvo od svega blaga misirskog; jer gledaše na platu“. (Jevrejima 11, 26) Ili razmislite o Petrovim rečima: „Gospode! kome ćemo ići? Ti imaš riječi vječnoga života. I mi vjerovali smo i poznavamo da si Ti Hristos, Sin Boga živoga.“ (Jovan 6, 68. 69) Oni su znali i sledili Ga - bez obzira na cenu. Sledeći Ga mogli su da kažu: „U svemu ovome pobjeđujemo Onoga radi koji nas je ljubio.“ (Rimljanima 8, 37) Božji sud ih je oslobodio, a oslobodiće i nas.

Oni su znali i sledili Ga - bez obzira na cenu.

ODGOVORITE

- Zašto je za nas bitno da budemo oslobođeni?
- Kako treba da budemo oslobođeni?

Amanda Vitters, Kaldvel, Ajdaho, SAD

ZAKLJUČAK

Sud kao da nas brine, uprkos stalnim uveravanjima u Bibliji da nemamo čega da se bojimo. Možda ne iznenađuje što se Crkva, iako uzrasla u novom razumevanju suda, ipak često prepušta strahovanjima. Ipak, Biblija je prepuna izveštaja o Bogu koji, pre nego što preduzme određenu akciju, pristupa poštenom istraživanju, a ta ispitivanja nas uveravaju da On ne donosi proizvoljne presude i da uvek želi da podari milost. Od Vavilonske kule, do nebeskih posetilaca koji su obavili istražno suđenje u Sodomu, do anđela koji je leteo iznad Egipta da bi ustanovio ko je pokriven Jagnjetovom krvlju, Bog uvek prouči predmet pre nego što nešto učini. To može da nam bude uteha.

RAZMOTRITE

- Pronađite razne primere istražnih suđenja u Svetom pismu, na primer, kratku priču o ovcama i jarcima.
- Posmatrajte lični život u svetlosti Isusove žrtve.
- Nabrojte načine na koje vam je Bog pokazao svoju milost kad ste se pozivali na Njegova obećanja.
- Proučite upotrebu reči „pomirenje” pomoću nekog biblijskog konkordansa.
- Molite se za mudrost da biste razumeli šta Bog namerava s vama.
- Razmislite zašto se prizori suda u knjizi Otkrivenje usredsređuju na klanjanje Bogu, dok se opis u Jevanđelju po Mateju 25. poglavlju usredsređuje na to kako se ponašamo prema drugima.

POVEŽITE

John Thomas, *Investigating the Judgment* (Review and Herald, 2003).

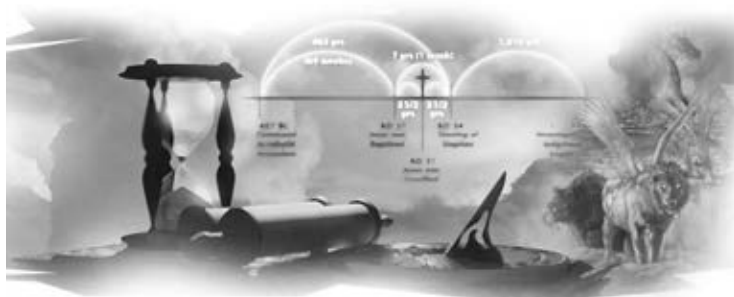
Zdravko Stefanović, *Daniel: Wisdom to the Wise*, str. 245-292 (Pacific Press, 2007).

Jon Paulien, *What the Bible Says About the End-Time*, pogl. 11 (Review and Herald, 1994)

Tompson Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 10

Od 30. novembra do 6. decembra 2013.



Poslednji Dan pomirenja

*„I reče mi: Do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se
Svetinja očistiti.“ (Danilo 8, 14)*

Da li ste se ikada probudili iz sna koji je delovao tako živo da niste mogli da ogonetnete da li je u pitanju mašta ili stvarnost? Poslednjih nekoliko meseci, bio sam obuzet jednom uzbudljivom knjigom. Nekoliko dana toliko sam se udubljavao u tu knjigu da sam svaki slobodan trenutak odvajao za čitanje njenih stranica. Zaplet me je toliko poneo da sam osećao kao da živim život svake ličnosti, a slike koje je moj um primao, dok sam čitao, nalazile su u toku noći put do mojih snova.

Kad god bih se probudio, srce mi je udaralo, pogled leteo tamo-amo, i uvek mi je trebalo nekoliko minuta da se prilagodim stvarnosti i otkrijem da je to bio samo san. Da li vam je blizak takav scenario? Ako jeste, uđite u cipele proroka Danila koji

**Da li je Danilo
shvatio težinu i
značaj svog sna
iz te noći?**

je pisao: „Potom vidjeh u utvarama noćnijem, i gle, četvrta zvijer, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, jeđaše i satiraše, i gažaše nogama ostatak, i razlikovaše se od svijeh zvijeri pređašnjih, i imaše deset rogova.” (Danilo 7, 7)

Dok čitate Knjigu proroka Danila 7. poglavlje u celini, zapazite živost detalja koje on koristi da opše jedinstvene odlike zveri. Očigledno, kad Bog treba da uputi neku vest, On želi da se uveri da ona neće biti lako zaboravljena. „A mene Danila vrlo uznemiriše misli moje, i lice mi se sve promijeni; ali riječ sačuvah u srcu svom.” (28. stih) Da li je Danilo shvatio težinu i značaj svog sna iz te noći? Da li je razumeo kako će slike iz tog sna oblikovati verovanja ljudi i veru budućih naraštaja?

To što je Bog objavio ovu vest Danilu na tako nezapamćen način, ukazuje samo na jedno: ona je bila izuzetno važna. Postoji još samo nekoliko primera u Bibliji kad je Bog izabrao da nešto tako živo istakne. Dok ove sedmice budete proučavali poslednji Dan pomirenja, imajte na umu da je to ključna vest koju je Bog namenio posebno vama.

Kej Barnet, Orlando, Florida, SAD

1. decembar 2013.

NE SAMO JOŠ JEDAN DAN ZA IZRAILJ

DOKAZ (Jevrejima 9,7. 11. 12)

Ne

Usred svih naših naprava koje nas neprestano povezuju sa svetom i aktivnosti kojima smo obuzeti svakog sata u danu, često je teško shvatiti važnost Dana pomirenja. U kulturnom pogledu, društvenom, i što je najbitnije, u duhovnom, izrailjski narod je smatrao da je to najznačajniji dan u godini. On je pružao priliku za novi početak, da se podsete ne samo posledica svojih greha, već isto tako i prirode Mesijinog pomirenja za njihove grehe. Reč *pomirenje* označava smisao izmirenja Boga i Njegovog naroda¹, i upravo je to bila suština Dana pomirenja.

Jednom godišnje, prvosveštenik je ulazio u Svetinju nad svetinjama s krvlju koju je prinosio za sebe kao i za grehe naroda. Jednom godišnje, narod je zabrinuto iščekivao da se obavi ceremonijalno čišćenje. Gospod je jasno istakao značenje tog posebnog dana: „I ovo neka vam je vječna uredba da očišćate sinove Izrailjeve od svih grijeha njihovijeh jedanput u godini.“ (3. Mojsijeva 16, 34)

Razumevanje tih obreda pomaže nam da sagledamo blagoslove koje dobijamo posredovanjem našeg Prvosveštenika, Isusa Hrista. Isus je u stanju da ispuni simbol Dana pomirenja jednom za svagda unošenjem sopstvene krvi u nebesku Svetinju nad svetinjama, u kojoj se pojavljuje „sad pred licem Božijim za nas.“ (Jevrejima 9, 24) Posledice te žrtve sežu u večnost: „Kroz svoju krv uđe jednom u Svetinju, i nađe vječni otkup.“ (Jevrejima 9, 12)

Iako nismo Izrailjci koji u pustinji ili u Jerusalimu očekuju pomirenje za sebe, istina o Danu pomirenja isto je toliko važna za naše izbavljenje kao što je bila u ta davna vremena. Moramo se suočiti sa onim šta greh znači i pokajati se, znajući da je naše pomirenje Isus izdejstvovao „kroz svoju krv... jednom i nađe vječni otkup.“ (Jevrejima 9, 12) Za nas nije obična pojava da priznamo svoje grehe i dobijemo oprostaj. To je naš Dan pomirenja.

Za nas nije obična pojava da priznamo svoje grehe i dobijemo oprostaj.

ODGOVORITE

- U kome smislu pomirenje za naše grehe skoro da zvuči „suviše dobro da bi moglo biti istinito“?
- Na koji način možemo sprečiti da naša krivica bude izbrisana istinskim pomirenjem?

Sebastijan Zaldibar, Vinter Park, Florida SAD

1 The SDA Bible Dictionary, 2nd ed., s. v. „atonement“.

Oni koji sanjaju snove i tumači tih snova (Danilo 2, 27. 28)

Kad je Navuhodonosor sanjao snove, Danilo mu ih je tumačio. Bog je upotrebio Danila da Sebe otkrije caru. Bog uvek otkriva svoje planove i namere (Danilo 2, 22). Danilo je prišao Bogu, kada je „naumio“ da se ne skvrni carevom hranom i pićem (Danilo 1, 8). Bog je, dakle, mogao da upotrebi Danila kao tumača dok je Sebe otkrivao Navuhodonosoru.

Danilo u 7. poglavlju opisuje vizije i snove koji otkrivaju Božje namere. To iskustvo izazvalo je u njemu stanje duboke uznemirenosti, iscrpljenosti, razboleo se i preplašio. Bog je poslao Gavrila da saopšti Danilu značenje viđenja. Danilo je bio „mio“. (Danilo 9, 23) To je isti pozdrav koji je anđeo uputio Mariji najavljujući joj Hristovo rođenje (Luka 1, 28). Budući da je bio dostojan poverenja, Bog mu je dao panoramski pogled na istoriju. To što je Bog lično uključen u istoriju pa samim tim i u život ljudi, mnogo toga govori. Danas smo pozvani da budemo tumači vremena u kome živimo. Bog nas visoko ceni, nas izabrani naraštaj. Mi, takođe, možemo biti Njegova oruđa u izgradnji Njegovog carstva tokom poslednjeg Dana pomirenja.

Dve hiljade i trista dana i noći dug su period (Danilo 8, 13. 14)

„Dve hiljade i trista dana i noći“ ne mogu biti 2.300 doslovnih dana i noći, zato što je proročko ispunjenje u viziji o carstvu trajalo više nego 2.300 dana. Gavrilo, takođe, otkriva da se „vizija odnosi na vreme posletka“ i „daleku budućnost“. Prema tome, to mora da je 2.300 proročkih godina (4. Mojsijeva 14, 34; Jezekilj 4, 5. 6). Taj period počinje 457. godine pre Hrista kada je Kir izdao dekret da se Jerusalim ponovo sazida. To je ona ista godina koja označava početak 70 sedmica (490 godina) kada će biti pomazan Mesija (Danilo 9, 25). Postoji izvesna progresija u poglavljima 2. i 7-11. koja dostiže vrhunac u „vreme posletka“.

Greh i spasenje nisu samo lični ishodi.**Mali rog ponovo udara (Danilo 8, 23-25)**

„Dokle će trajati ta utvara za svagdašnju žrtvu i za otpad pustošni da se gazi Svetinja i vojska.“ (Danilo 8, 13) To pitanje postavlja jedan od „svetaca“ koje je Danilo video. Mali rog iz Danila 7 ponovo se pojavljuje u Danilu 8, 9. U stihovima 23-25. čitamo da je on „bestidan i lukav“ i „sila će mu biti jaka“. „Čudesno će pustošiti“ i „biće srećan“... „Pogubiće silne i narod sveti“ i „lukavstvom njegovim napredovaće prijevarena“. „Podignuće se u srcu svom“ i „pogubiti mnoge“. Konačno, „ustaće na Kneza nad knezovima“. Taj rog će isto tako napasti „žrtvu svagdašnju“ i „Svetinju“ tako što će ustanoviti lažnu stazu za spasenje.

Sud i Dan pomirenja (Psalam 76, 8. 9)

Dok Danilo 7. opisuje sud, Danilo 8. daje opis Dana pomirenja. „Jevrejska tradicija je dugo prikazivala Jom Kipur kao Dan suda - dan kada Bog seda na presto i sudi

svetu.”¹ Greh i spasenje nisu samo lični ishodi. Za Boga su oni kosmički problem. Kad Bog sedne na svoj presto, On iznosi izveštaje i o grešnicima i o pravednicima. (Čitajte Psalam 76, 8. 9)

„Kako sudija može biti spasitelj?... Jevrejska reč za „sud“ (*mishpat*) isto tako je i reč za „pravdu“. Zamislite da neki muž zlostavlja svoju ženu i zato je uhapšen i odveden u zatvor. To što je on osuđen predstavlja njen spas od zlostavljača. Kad Bog spasava one koji trpe nepravdu od onih koji im čine nepravdu, On i sudi i spasava u isti mah - loša vest za jednu stranu, dobra vest za drugu.”²

Dan pomirenja, Dan kosmičke obnove (1. Mojsijeva 1, 5. 8. 13. 19. 23. 31)

Danilo koristi izraz „dana i noći“ s razlogom. On želi da Dan pomirenja unese u okvir sedmice stvaranja, dajući tako ideju o vraćanju prvobitnom planu koji je Bog imao za Zemlju. Problem greha podrazumeva kosmički sukob koji utiče na svaki oblik ljudskog iskustva. Bog će, međutim, vratiti Zemlji njenu prvobitnu lepotu. Više neće biti smrti ni bolesti. Dan pomirenja govori Božjem narodu da je Bog na delu da sve obnovi. Oni se mogu radovati što je Isus ušao u nebesku Svetinju nad svetinjama i radi na okončanju delovanja zla. Kao što je radio tokom sedmice stvaranja, Bog tako radi i danas u našem životu da nam da večno počivanje od greha. Jovan daje sliku konačnog suda i Tvorca koji zaslužuje da Mu se klanjaju. Prvi od tri anđela glasno govori: „Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene.” (Otkrivenje 14, 7)

ODGOVORITE

- Kako to da je Bog i Sudija i Spasitelj?
- Kako učestvujete u Božjem konačnom delu obnove?

Serđo Tores, Mejtland, Florida, SAD

1 *Adventistički hrišćani veruju*, poglavlje 26.

2 Lois Tverberg, *Listening to the Language of the Bible* (Holland, Mich. : En-Gedi Resource Center, 2004), pp. 11. 12.

„Kad je umirao na Golgoti, Isus je uzviknuo: ‘Svrši se’ a zavesa u Hramu pocepa se na dva dela, od vrha do dna. To je trebalo da pokaže da su službe u zemaljskoj Svetinji zauvek završene, i da se Bog više neće susretati sa sveštenicima u njihovom zemaljskom hramu da bi prihvatio njihove žrtve. Zatim je prolivena Isusova krv, koju je On sam prineo u nebeskoj Svetinji.”¹

„Hristova krv, iako je oslobađala pokajanog grešnika od osude Zakona, nije mogla da izbriše njegov greh; on će ostati zapisan u knjigama u Svetilištu sve do dana konačnog pomirenja. Tako je i u simboličkoj službi krv žrtve za greh, oslobađala pokajnika od greha, ali on je ostajao u Svetilištu sve do Dana pomirenja.

**„Iz nebeskih knjiga
biće izbrisani gresi
svih onih koji su se
stvarno pokajali.”**

U veliki dan konačnog obračuna, ‘knjige se otvoriše... i sud primiše mrtvaci, kao što je napisano u knjigama, po djelima svojima.’ (Otkrivenje 20, 12) I onda će, zaslugom Hristove krvi pomirenja, iz nebeskih knjiga biti izbrisani gresi svih onih koji su se stvarno pokajali.”²

„Kao što će prilikom konačnog pomirenja gresi istinskih pokajnika biti izbrisani iz nebeskih izveštaja, da se više nikada ne spomenu niti vrate u sećanje, tako su u simboličkoj službi gresi naroda bili odnošeni u pustinju, i zauvek uklanjani iz skupa Izrailjeva.”³

„U ceremonijalnoj službi samo oni koji su došli pred Boga s priznanjem greha i pokajanjem, čiji su gresi, krvlju žrtve za greh, bili preneseni u Svetilište, mogli da učestvuju u službi na Dan pomirenja. Isto tako na veliki dan konačnog pomirenja i istražnog ili predadventnog suda biće razmotreni slučajevi samo onih koji su tvrdili da pripadaju Božjem narodu. Suđenje zlima je posebno i odvojeno delo koje će biti kasnije obavljeno. ‘Jer je vrijeme da počne sud od kuće Božije: ako li se najprije od vas počne, kakav će biti posljedak onima što se protivte Božijemu Jevanđelju.’⁴ (1. Petrova 4, 17)

ODGOVORITE

- Kad je Isus kazao: „Svrši se”, u kome smislu je to zapravo bio početak?
- Kako da u potpunosti cenimo pomirenje učinjeno za nas i kako to možemo dokazati drugima?

Hektor M. de Žezi, Deltona, Florida, SAD

1 Ellen G. White, *Early Writings*, p. 253.

2 *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 357. orig.

3 Isto, str. 358.

4 *Velika borba*, str. 480. orig.

Molitva je veoma moćna. Kad potiče iz najdubljih delova naše duše, ona prevazi-
lazi jezik, ponos i naše „ja“ i susreće se s Bogom licem u lice. Malo šta je tako snažno i
u stanju da promeni život kao molbe Božjeg naroda.

Danilo u svojoj knjizi u 9. poglavlju potpuno zapostavlja samopoštovanje i po-
nos, dok se otvara pred sveznajućim Bogom. On poverava svoju dušu Onome
Jedinom koji zapravo može nešto da učini da bi doneo nadu svim ljudima. Za to je
neophodna hrabrost, hrabrost koja se javlja kad ništa drugo nije delovalo i kad osta-
ne samo istina. Upravo tu počinje izlečenje.

Doći pred Boga čist od greha, i velikih i malih
stvari koje nas sprečavaju da se potpuno potčinimo
Njegovoj volji, mučno je ali apsolutno neophodno
ako želimo priliku u borbi. Pogledajmo primer koji
nam je Danilo ostavio:

Priznajte da je Božji zavet (Njegova privrženost)
nepokolebljiv. Nije On taj koji nas napušta. Mi na-
puštamo Njega (Danilo 9, 4. 5). Grešili smo na sve moguće načine, a On je, ipak, ostao
veran. On je učinio sve što je pravo idući za nama da bi nas vratio Sebi.

Priznajte da smo sve upropastili. Ako hoćemo priliku da živimo svrsishodnim živo-
tom u skladu sa Božjom voljom, onda moramo shvatiti da je naš sažaljivi Bog naša
jedina nada.

Priznajmo svoje grehe. Stanje našeg života i ovog sveta neposredno je povezano s
načinom na koji se odnosimo prema grehu u svom životu (Danilo 9, 15). Kad uvidimo
svoju ulogu u tome, recimo Bogu da konačno razumemo koliko nam je On potreban
i da smo spremni da nas On oblikuje.

Molite se tako kao da vam život zavisi od toga. To je molitva u najboljem izdanju.
Bog u toj prilici čuje ono što se čak nismo usudili da Mu kažemo. Njemu se dopada
kad se uzdamo u Njega onda kada je dobro, kada je loše, kada je sve ružno. Pošto je
sažaljiv, On nas vidi onakvim kakvi možemo biti u Njemu.

ODGOVORITE

Kada se molite, da li dozvoljavate Bogu da uđe u najzabačenije kutke vašeg srca?

Verujete li da je Bog dovoljno sažaljiv, pun ljubavi i dobrote da obnovi vaš život
prema onome kakve vas želi? Ako ne, zašto?

Alehandra Tores, Mejtlend, Florida SAD

Simboli i vizije. Životinje i rogovci. Carstva i 2300 dana. Sećanja naviru u vidu onih neobičnih slika koje su nas plašile kad smo bili deca. Uvek sam se pitao gde je Bog u svom tom neobičnom simbolizmu. Sada znam. Njegov život utkan je u svaku reč koju čitamo u Knjizi proroka Danila 8. i 9. poglavlju.

U vreme kada se životinje, zli duhovi i simboli prikazuju u filmovima, TV-u i video igrama, ne bi trebalo da budemo zapanjeni onim što nalazimo u Bibliji, posebno u Danilovoj knjizi. Simboli u toj knjizi imaju glavnu ulogu u celokupnom događaju. Ali oni ne predstavljaju celu priču. Ti simboli oslikavaju jednostavnu, a ipak divnu istinu - nama je potrebno otkupljenje. Priča o Svetinji okreće se oko Hrista i Njegove beskrajne ljubavi prema nama. U Danilu 9, 4. nalazimo sledeću molitvu: „O Gospode, Bože veliki i strašni, koji držiš zavjet i milost onima koji Te ljube i drže zapovijesti Tvoje.”

**Danilo je bio
svestan da je
izgradio jedno
bezbedno mesto
pored Boga...**

Danilo počinje tako što priznaje Božji suverenitet. Ali kako čitate dalje, brzo shvatate da je izrailjski narod odstupio od Boga. Njima je neodložno bilo potrebno izbavljenje. Danilo je bio svestan da je izgradio jedno

bezbedno mesto pored Boga, mesto na kome je mogao potpuno da bude ono što jeste i da sve izloži Bogu. Tako je on podelio sa Bogom i dobro i loše i sve ono ružno. A ono što je, kako smatram, najlepše u njihovom odnosu, svakako je veliko Danilovo pouzdanje u Boga. Znao je da može da bude potpuno iskren prema Njemu.

Bog želi tu vrstu verodostojnog odnosa s nama. Svetinja je možda puna simbola i istina, koje ne razumemo u potpunosti. Ali jedno što možemo da shvatimo jeste lepota održavanja verodostojnog odnosa s Tvorcem. Stoga, kad sledeći put budete razmišljali o Svetinji, neka Bog učini da ugledate našeg Neustrašivog Vođu, koji je spreman da čuje naše lične misli i obilno pruža svoju ljubav, blagodat i milost svakome ko prihvati poziv da Mu se pridruži na tom neobičnom putu zvanom vera.

Da li ste spremni da krenete?

ODGOVORITE

- Šta vas sprečava da ostvarite iskreni odnos sa Bogom?
- Kako možete produbiti svoje odnose s prijateljima i porodicom tako da stvorite bezbedno mesto na kome možete potpuno biti ono što jeste?

Andrea Tores, Vinter Park, Florida SAD

ZAKLJUČAK

Iako su gresi naroda bili oprošteni posle prinošenja žrtava, krv - zapis o njihovom grehu - još uvek je prljala Svetinju. Na Dan pomirenja vršen je poslednji obračun i nagomilani gresi zauvek su uklanjani. Kao oličenje onoga što su te ceremonije predstavljale, Hristos sada pregleda naše grehe da bi doneo konačnu, trajnu presudu. Život na Zemlji nije zagaranatovan. Mi smo udaljeni samo za jednu automobilsku nesreću ili jednu bolest od večne obnove ili večne smrti.

RAZMOTRITE

- Idite u zoološki vrt za ljubimce ili istražite na Internetu odlike jaraca i ovaca. Zatim sastavite sliku (nacrtajte, fotošop, itd.) koja upućuje na neka od osećanja koja su Izrailjci sigurno imali kada su žrtvovali životinju zbog svojih greha.
- Zamislite da treba da umrete u sledećih dvadeset minuta. Napišite svoje poslednje poruke prijateljima i porodici. Iskoristite ta pisma da biste sagledali kako bi trebalo da rasporedite ono što je važno u vašem životu.
- Nacrtajte vremensku liniju proročanstava iz Danila i Otkrivenja i unesite ključne datume.
- Posetite neku stariju osobu i upitajte je šta je u životu zbilja vredno. Pitajte i da li možete da upotrebite njegov ili njen savet da napišete članak ili napravite album.
- Odslušajte pesmu „Three Wooden Crosses /Tri drvena krsta/“. Zamislite koji bi se stih mogao staviti u sredinu da ste vi bili u tom autobusu. Kakvo je vaše zaveštanje?
- Uradite jedan naučni eksperiment. Upotrebite sirće da prikažete Božje temeljno čišćenje. U jednu činiju ili šolju sipajte kašičice priznatih greha. (bikarbona soda) Sipajte sirće preko bikarbonate sode i posmatrajte nepovratne rezultate. Božji konačni sud, poput sirćeta, izbrisaće sve grehe iz vaše prošlosti. Otkrijte svoj život Bogu i On će vas obnoviti.
- Razgovarajte sa grupom prijatelja kako biste svi reagovali kada biste saznali da imate pred sobom samo još nekoliko meseci života. Da li bi se vaše ponašanje promenilo, ili bi možda ostalo isto? Zašto?

POVEŽITE

Matej 24, 37-39; 25, 1-13; 1. Solunjanima 5, 1-3.

Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 357. orig; *Velika borba*, str. 480.

Odgledajte film ili video klip na Jutjubu što će vas podstaći da razmišljate o krhkosti života i o tome šta je u stvari vredno.

Daniela Ingram, Brazilija, Brazil

Pouka 11

Od 7. do 13. decembra 2013.



Naša proročka vest

„I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno Jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. I govoraše velikijem glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene.“ (Otkrivenje 14, 6. 7)

7. decembar 2013.

VEST OD BOGA, NAŠA JEDINA NADA

UVOD (Otkrivenje 1, 8. 11; 14, 6. 7)

Su

Kao što je bilo u Nojevo vreme, tako je i danas. Predstoji kraj i sigurnost možemo pronaći samo u vesti od Boga. To je vest puna ljubavi koja nas vodi bezbednosti, dobrobiti i životu.

Približno je 90. godina nove ere. Apostol Jovan je u izgnanstvu na ostrvu Patmos, gde je jednom prilikom čuo snažan glas: „Ja sam Alfa i Omega... koji jest, i koji bješe, i koji će doći, Svedržitelj... Što vidiš napiši u knjigu, i pošlji Crkvama koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju.” (Otkrivenje 1, 8. 11) Kada se okrenuo da to istraži, spazio je govornika koji je stajao između sedam svećnjaka. Zatim se onesvestio. Kad je Jovan ponovo došao sebi, govornik, koji je lično Isus, naložio mu je da zapiše šta je video: „I šta je, i šta će biti potom.” (19. stih) A sada se vratimo unazad do približno 550. godine pre Hrista. Ilija se nalazi na brdu Karmil i pita Izrailjce: „Dokle ćete hramati na obje strane? Ako je Gospod Bog, idite za njim; ako li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni riječi.” (1. Knjiga o carevima 18, 21) Tako je Ilija stajao sam na Božjoj strani.

**„Ali narod ne
odgovori mu ni
riječi”... Tako je Ilija
stajao sam na Božjoj
strani.**

Ako se vratimo na sadašnji vek, vidimo da je teorija o evoluciji učinila da veći na ljudi poveruje kako Bog Tvorac i ne postoji, smeštajući na taj način 1. Mojsijevu 1 i 2, krst, trostruku anđeosku vest iz Otkrivenja 14, 6-12 u svet fantazije. Danas, više nego ikad, bitno je da razumemo i objavljujemo proročke vesti koje je Jovan dobio. Podstičimo jedan drugoga da tako postupamo. Proučavajmo tu vest zajedno tako da je zajedno i objavimo drugim ljudima, tamo gde živimo i radimo.

Glenroj Čarls, Tortola, Britanska Devičanska ostrva

Ratna zona (Otkrivenje 10, 1-4)

„I vidjeh drugoga anđela jaka gdje silazi s Neba, koji bješe obučen u oblak, i duga bješe na glavi njegovoj, i lice njegovo bješe kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni; i imaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a lijevu na zemlju. I povika glasom velikijem, kao lav kad riče.“ (Otkrivenje 10, 1-3) Taj anđeo je Isus Hristos¹, i to što je stopalima stao i na zemlju i na more „podrazumeva objavljivanje Njegove vesti širom sveta, kao i Njegovu silu i vlast nad svetom.“² Bog je odlagao svoje sudove da bi ljudima pružio priliku da dođu k Njemu. Međutim, taj anđeo tvrdi da više neće biti odlaganja (Otkrivenje 10, 6). Proročko vreme je došlo svome kraju. Razdoblje od 2300 dana (Danilo 8, 14) je završeno.³ Prema tome, anđeoska vest ukazuje da će se vreme probe, vreme milosti koje nam je dato da odlučimo kojoj ćemo strani prići u velikoj borbi, uskoro okončati. U ovom ratu nema neutralnog terena. Ako ne izaberemo Hrista, izabraćemo sotonu. Kakav će biti vaš izbor?

Uzdignite zastavu (Otkrivenje 13, 3-15; 14, 12)

Tokom bitke, vojna zastava služi kao vid prepoznavanja. U Otkrivenju 14, 12. saznajemo da je Božji narod prepoznat kao takav zato što „drži zapovesti Božje i veru Isusovu“. Deset zapovesti opisuju Božji karakter pun ljubavi i ukazuju na našu grešnost, koju jedino Božja blagodat može pokriti. Bolji prevod izraza „vera Isusova“ glasio bi „vera u Isusa“.⁴ Naša vera u Njega omogućuje Mu da nam podari svoju blagodat. Zahvaljujući Svetom Duhu koji boravi u nama dobijamo silu da držimo zapovesti - Božji moralni zakon. Tekst u Otkrivenju 13, 3-15. opisuje kako će se jedna religiozno-politička sila suprotstavljati Bogu i Njegovom narodu. „Prema Danilu, sila predstavljena kao zver pomišljaće da, 'promeni vremena i zakone.' (7, 25) Istorija beleži izuzetno drzak pokušaj promene božanskog zakona - ustanovljenjem nedelje umesto Subote Gospodnje...“⁵

Otvoreni napad na Božji suverenitet i Veliki nalog (Otkrivenje 14, 6. 7)

Kad se poistovetimo sa Hristom držanjem Njegovih zapovesti i verom u Njega, naš neprijatelj sotona spreman je da nas uništi (1. Petrova 5, 8). On shvata da niko ne može ostati neutralan u ratu između dobra i zla. Prva anđeoska vest prikazana je u Otkrivenju 14, 6: „I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno Jevandlje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku

1 *The SDA Bible Commentary*, 2nd e., vol. 7, p. 797.

2 Isto

3 Isto, str. 798.

4 Isto, str. 833.

5 Isto, str. 821.

i koljenu i narodu." Anđeo predstavlja Božje svete zadužene da objavljuju večno Jevanđelje..."⁶ U svakom ratu prilike postaju sve ružnije, pa i ova ratna oblast nije drugačija. Otkrivenje 13, 15. objašnjava: „Bi joj dano da dade duh ikoni zvijerinoj, da progovori ikona zvijerina, i da učini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zvijerinoj.”

Na liniji fronta (Galatima 5, 7-24; Otkrivenje 14, 13)

Sotona stvara prilike u kojima nas kuša da prekršimo Božji zakon. On to čini zato što odveć dobro zna da nema mnogo vremena. On želi da budemo na liniji fronta greha na koji nas stalno podstiče. Ali dobra vest glasi da mi to ne moramo učiniti ukoliko prihvatimo Hrista za svog Spasitelja i dopustimo Svetom Duhu da nas preobrazi.

ODGOVORITE

1. Budući da su događaji poslednjeg vremena već zapisani u Knjizi proroka Danila i Otkrivenju, da li ikad pomišljate da je vaš izbor takođe predodređen? Koji vas biblijski dokaz i/ili lično iskustvo podsećaju da vi zaista možete da birate?
2. Kako na vas utiče saznanje da je vaše večno spasenje u suštini koren velike borbe?

**U svakom ratu
prilike postaju sve
ružnije, pa i ova
ratna oblast nije
drugačija.**

Džonaton Tomas, Antigua, Livardska ostrva

U prvoj anđeoskoj vesti jednostavno je istaknuto da treba da se bojimo Boga, da Mu se klanjamo i držimo Njegove zapovesti zato što nam se upravo sudi. Anđeo nas opominje u nadi da ćemo paziti na Njegove zapovesti i biti spaseni. Bog šalje tog anđela zato što nas nežno voli, a znajući ishod velike borbe, On čezne da se odlučimo za pobednički tim.

„U proročkoj vesti prvog anđela iz Otkrivenja 14. poglavlja nagovešteno je da će zahvaljujući objavljivanju poruke o skorom Hristovom dolasku nastupiti veliko versko probuđenje. Opisan je anđeo koji leti ‘posred neba, koji imaše vječno Jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji’..

Bog čezne da se odlučimo za pobednički tim.

Veoma je značajan podatak da je jednom anđelu poveren zadatak da objavi ovu opomenu. Božanska mudrost je htela da neporočnošću, slavom i silom nebeskog vesnika prikaže uzvišeni karakter dela koje prema ovoj peruci treba obaviti, ali i silu i slavu koje će ga pratiti. Anđelov let ‘posred neba’, ‘veliki glas’ kojim je poruka objavljena i njeno upućivanje ‘onima koji žive na zemlji’, svim plemenima i jezicima, kolenima i narodima, pokazuje brzinu i opšti karakter pokreta.

Vest osvetljava vreme nastajanja tog pokreta. Objavljeno je da on treba da bude deo ‘večnog Jevanđelja’, i da će najaviti početak suda. Poruka o spasenju bila je propovedana tokom svih vremena, ali ova vest je deo Jevanđelja koje treba da bude objavljivano jedino u poslednje vreme, jer će samo tada biti istina da je čas suda *zaista došao*.¹

Samo će oni koji odbiju da prime žig zveri biti spaseni, samo oni koji su zapečaćeni pečatom Cara nad carevima ući će u Njegovo carstvo. Kad taj veliki dan dođe, da li ćete moći da opstanete? Ili ćete biti zatečeni, propustivši da stražite? Da li ćete biti promenjeni „u trenuću oka” ili ćete moliti stenje da padne na vas? Držite se sa svim onim što imate da biste čuli reči Onoga koji je umro za vas: „Dobro, slugo, dobri i verni!”

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da celim srcem služite Bogu?
2. Kako prva anđeoska vest menja vaš pogled na život?

Abigejl Hervud, Tortola, Britanska Devičanska ostrva

1 Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 355. 356.

10. decembar 2013.

ZNAČENJE SVETILIŠTA

DOKAZ (Jevrejima 8. i 9. poglavlje)

Ut

Poslanica Jevrejima pruža „potpunije razumevanje i poimanje Hristove službe na Nebu”.¹ Ona to čini upoređivanjem i suprotstavljanjem „raznih vidova zemaljske i nebeske Svetinje i sveštenstva”.² Grčko značenje za „posrednika” jeste *mesites* što znači onaj koji interveniše „između dve strane u cilju da postignu pomirenje”.³ U Jevrejima 9. poglavlje čitamo o tome kako Hristos posreduje između nas i Boga u naporu da ostvari naše spasenje.

Izrailj je imao dve vrste zemaljske Svetinje. Prva je ustanovljena posle oslobođenja iz egipatskog ropstva (2. Mojsijeva 25-40). Ona im je pomogla da učeći, ponovo shvate Božji plan spasenja, plan koji je uveliko bio zaboravljen dok su bili robovi. Druga je bila trajni Hram koji je Solomun izgradio u Jerusalimu (1. O carevima 5-8). Grčka reč za „svetinju” glasi *hagion* i znači „ono što je sveto”.⁴

Kada je umro, Isus je prineo konačnu žrtvu za naše grehe.

Svetilište ima dve prostorije - Svetinju i Svetinju nad svetinjama. Bile su podeľjene zavesom. Samo je levitskim sveštenicima bilo dozvoljeno da uđu u Svetilište, a jedino je prvosveštenik mogao da uđe u Svetinju nad svetinjama, u kojoj se nalazio kovčeg zaveta. Među ostalim predmetima, kovčeg je sadržao Božji sveti zakon. „Zemaljski sveštenik bio je predlika Hrista, Prvosveštenika u nebeskoj Svetinji. (Jevrejima 8, 1) Zemaljski sveštenik obavljao je svoju službu po primeru i 'sjenu nebeskih stvari.”⁴ (5. stih)

Kada je umro, Isus je prineo konačnu žrtvu za naše grehe. Posle povratka na Nebo, postao je naš Posrednik i Prvosveštenik u nebeskom Svetilištu. Tada, „1844. godine, na kraju proročkog razdoblja od 2300 dana, ušao je u drugi, poslednji deo svoje službe pomirenja. To je rad istražnog suda koji predstavlja deo konačnog uklanjanja svih greha, simbolizovanog čišćenjem drevnog jevrejskog Svetilišta na Dan pomirenja... Taj sud je odbrana Božje pravde u spasavanju onih koji veruju u Isusa.”⁵

Linda F. Irizari, Vašington, Distrikt ov Kolumbija, SAD

1 The SDA Bible Dictionary, 2nd ed., s. v. „mediator”.

2 Isto.

3 Isto, s. v. „sanctuary”.

4 Isto, s. v. „Atonement, Day of”.

5 Adventistički hrišćani veruju, poglavlje 23.

Ovo je napisano pre dosta vekova. Završni prizori slični su scenama iz filma koji predstavlja adaptaciju knjige Suzane Kolins *The Hunger Games*. Isto kao što je Kapitol imao vlast nad celim narodom, zver slična jagnjetu pojavice se u vreme posletka da nametne novi svetski poredak. Baš kao Katnis, glavna ličnost u delu *The Hunger Games*, mora da se suoči sa odlukama koje suprotstavljaju preživljavanje i ljubav, tako i glavne ličnosti vekovne borbe iz Otkrivenja moraju da se suoče sa ultimatumom koji će odrediti njihovu sudbinu. Upravo se budućnost odigrava u knjizi Otkrivenje - završni prizori borbe između dobra i zla.

Da li se klanjate Bogu, i samo Bogu?

Tvorac je postavio takav scenario da bi sudbina svih ljudskih bića mogla biti večni život. A ipak, neki će propasti. U pitanju je izbor. Svako od nas mora izabrati ličnost u priči kakav bi i sam želeo da bude. Dakle, šta da učinimo da to bude ispravan izbor, da razvijemo karakter koji odgovara ulozi koju nam je Tvorac prvobitno namenio? Razmotrite sledeće ciljeve koje je postavio C. Mervin Maksvel.¹

Cilj 1: Smognite snagu da načinite pravi izbor. U poslednje vreme, Božji narod držaće Njegove zapovesti, dok će ostali ljudi u svetu slediti zver. Ukoliko želimo da izdržimo, moramo još sada naučiti da sledimo vođstvo Svetog Duha, čak i kada oni oko nas to ne čine.

Cilj 2: Razlikujte istinu od laži. Vreme posletka je sotonina poslednja prilika da svet uhvati u svoju zamku. Većina ljudi biće lako obmanuta čudima koja će činiti. Moramo redovno proučavati Božju reč da bismo ostvarili razumevanje koje se pretvara u unutrašnji oklop protiv njegovih laži.

Cilj 3: Budite odani Bogu i Njegovom narodu. Ispit u poslednje vreme obuhvata klanjanje. Da li se klanjate Bogu, i samo Bogu? Da li podstičete i hrabrite druge da Mu se klanjaju?

Cilj 4: Budite u stanju da svoju veru izrazite u službi rečima i delima. Mnogo ljudi ne zna za sadašnje i buduće opasnosti. Vaše reči i služba koju za njih obavljate, mogli bi za njih značiti život.

ODGOVORITE

Tehnologija je sredstvo u nadmetanju tokom velike borbe. Bog koristi tehnologiju da opremi vojnike za duhovnu bitku, dok je sotona koristi da stvori svoju vojsku. Na koju vas stranu vuku tehnološke naprave koje koristite?

Vindi Ambroz, St. Kroat, Američka Devičanska ostrva

¹ God Cares, vol. 2 (Boise, Idaho: Pacific Press, 1985), pp. 386, 387.

12. decembar 2013.

KAKO DA PRONAĐEMO PUT I VRATIMO SE PRAVOM BOGOSLUŽENJU

Če

MIŠLJENJE (2. Mojsijeva 20, 3-11; Otkrivenje 14, 6. i 7.)

Prvi od tri anđela iz Otkrivenja 14, 6-11. poziva ljude na Zemlji da se boje Boga, da Mu odaju slavu i da Mu se klanjaju.

1. *Bojte se Boga.* Bojati se Boga znači duboko Ga poštovati.¹ Mnogi ljudi u ovim poslednjim danima teže svetovnim stavovima. Mnogi od nas često pokazuju više poštovanja prema stvarima i ljudima nego prema Bogu. Međutim, treba da Ga duboko poštujemo, zato što je došlo vreme Njegovog suda. Ta vest da je došao čas suda posebno ukazuje na vreme u kome će Hristos pristupiti delu suđenja, što je poslednje razdoblje Njegove prvosvešteničke službe u nebeskom Svetilištu...²

2. *Dajte Mu slavu.* To znači odati čast Bogu i hvaliti Ga.³ Mi smo stvoreni sa tom svrhom, i mi možemo odavati Bogu čast i slavu svojim rečima i postupcima: „Tijem će se Otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite.“⁴ (Jovan 15, 8)

**Nemojte propustiti
da na nju
odgovorite!**

3. *Poklonite Mu se.* To je poziv svakome da se klanja Bogu, našem Tvorcu. Prve četiri zapovesti odnose se na služenje Bogu, a prva anđeoska vest poziva na obnovu istinskog bogoslužnja tako što ćemo svetu predočiti Hrista Stvoritelja i Gospodara biblijske Subote.⁵

Da. Prva anđeoska vest nas budi i vraća našem Tvorcu. Taj anđeo nas poziva da damo Bogu hvalu i da Mu se poklonimo, što On ne samo želi nego i zaslužuje. Ako se danas ne klanjate Bogu kao Tvorcu, ako uz pomoć Njegove blagodati ne držite Njegove zapovesti, onda je ova vest za vas. Nemojte propustiti da na nju odgovorite! Poklonite se Bogu i dajte Mu slavu!

ODGOVORITE

1. S obzirom na stanje današnjeg sveta, zašto je prva anđeoska vest toliko važna?
2. Koju ulogu lično imate u objavljivanju prve anđeoske vesti i da li živite u skladu sa njom?
3. Kako po vašem mišljenju možemo dopreti do svakog kutka na Zemlji prilikom objavljivanja Jevanđelja?
4. U Jevanđelju po Jovanu 15, 8. naglašeno je da mi proslavljamo Boga svojim rečima i postupcima. Zašto Ga moramo proslavljati na oba načina?

Semjuel C. Moziz Junior, Tortola, Britanska Devičanska ostrva

1 *Adventistički hrišćani veruju*, poglavlje 12.

2 Isto

3 *The SDA Bible Commentary, 2nd ed., vol. 7, p. 827.*

4 *Adventistički hrišćani veruju*, poglavlje 12

5 Isto

ZAKLJUČAK

Vest prvog anđela objavljuje celoj Zemlji da je vreme za sud. Sva plemena, jezici i narodi pozivaju se da odaju čast Bogu, da se poklone Tvorcu neba i Zemlje i da Ga poslušaju. Niko nije izuzet i niko to ne može da odgodi. To je tačno određen čas. Tek pošto odlučimo da poverujemo u Isusovo jevanđelje i kada odlučimo da poslušamo Njegove zapovesti snagom koju On obezbeđuje, bićemo spremni da opstanemo na sudu, zaštićeni Njegovom blagodaću.

RAZMOTRITE

- Prošetajte nekom stazom u prirodi i potražite dokaz o Tvorčevoj moći. Sagledajte Njegove osobine zbog kojih je dostojan dubokog strahopoštovanja, dostojan da Mu odajemo čast i da Mu se klanjamo.
- Napravite Power Point ili video prezentaciju koja pokazuje široki opseg razloga da Bogu odajemo čast svojom službom i poslušnošću.
- Sakupite malu zbirku predmeta iz prirode koji predstavljaju dokaz o Stvoriteljevoj brizi, mudrosti i sili. Pokažite te predmete osobama u domu za stare ili u nekom odeljenju dečje subotne škole.
- Sagledajte rad globalne misije Hrišćanske adventističke crkve da biste pronašli priliku da lično učestvujete u objavljivanju prve anđeoske vesti drugim plemenima, jezicima i narodima. Ako je neophodno, naučite još jedan jezik.
- Dramatizujte tekst iz Otkrivenja 14, 1-12. za svoj subotnoškolski razred i prenesite to i drugim odeljenjima subotne škole u vašoj crkvi.
- Razmišljajte o ulozi jevanđelja blagodati u pozivu da se bojimo Boga, da Mu damo slavu i da Mu se poklonimo. Proučavajte biblijske odlomke koji prikazuju povezanost Jevanđelja i suda.

POVEŽITE

Jovan 5; 6, 26-59; 8, 1-11. 23-29; Jovan 9.

Roy Gane, *Who's afraid of the Judgement* (Nampa, ID. : Pacific Press, 2010).

Woodrow W. Whidden II, *The Judgmen an Assurance* (Hagerstown, MD. , Review and Herald Publishing Association, 2012).

Čeril de Žarle, Ringould, Džordžija, SAD

Pouka 12

Od 14. do 20. decembra 2013.



Kosmički sukob povodom Božjeg karaktera

*„I čuh drugoga iz oltara gdje govori: Da, Gospode Bože,
Svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi Tvoji.“ (Otkrivenje 16, 7)*

U svetu, i gradovima, varošima i selima postoje crkvene građevine. Neke su veličanstvene poput velikih katedrala: Šartr u Francuskoj, Sv. Pavle u Londonu i Sv. Petar u Rimu. Međutim, one su uglavnom prazne i/ili predstavljaju turističku atrakciju. U Evropi su mnoge crkve pretvorene u fabrike, skladišta, kancelarije i stanove. One više ne svedoče o Bogu. Zašto?

Adam i Eva imali su dva sina: jedan je bio pravedan čovek, a drugi ubica. Zašto? Samuil je bio sudija i prorok izabran od Boga. Njegovi sinovi bili su rđavi ljudi. Zašto? Ako postoje odgovori na sva ta *zašto*, oni se svakako ne nalaze u razmišljanju punom želja, površnom proučavanju ili slepoj veri.

Pitanje zašto postoji zlo zbunjivalo je čak i najkreativnije mislioce u istoriji. Žan Kalvin i drugi nalazili su odgovor u nekom Bogu koji je predodredio pojedine ljude za život, a ostale za smrt. Oni su Boga smatrali odgovornim za konačnu ljudsku sudbinu. Za njih je pomirenje bilo nešto ograničeno. Džon i Čarls Vesli verovali su u pomirenje za sav ljudski rod. „Gle, Jagnje Božije koje uze na se grijeha svijeta.” (Jovan 1, 29) Da. Bog želi da se svi spasu. Preko Hristovog rođenja, života, smrti, vaskrsenja, vaznesenja, posredničke službe i Drugog dolaska, Bog je pronašao način da se svi ljudi spasu.

Život može biti složen. Spasenje ne.

Život može biti složen. Spasenje ne. Mi imamo dovoljno dokaza da objasnimo kako možemo dobiti spasenje. Proučavanje za ovu sedmicu o kosmičkom sukobu povodom Božjeg karaktera otkriva nam i Božju milost i Njegovu pravdu. On voli svet koji je stvorio. On voli grešne ljude koji ga naseljavaju. Preko Hristovog života i smrti, On pokazuje prirodu svoje ljubavi (Rimljanima 5, 8). To je, takođe, izjava o Njegovom pravednom karakteru i Njegov apel svima nama da se pouzdamo u Njega do onoga dana kada će se sve razjasniti, kada će svi zapevati sledeću pesmu:

„Velika su i divna djela Tvoja,
Gospode Bože Svedržitelju,
pravedni su i istiniti putovi Tvoji,
Care svetijeh.
Ko se neće pobožati Tebe, Gospode,
i proslaviti ime Tvoje?
Jer si Ti Jedan svet;
jer će svi neznabošci doći i pokloniti se pred Tobom;
jer se Tvoji sudovi javiše.” (Otkrivenje 15, 3. 4)

U pouci za ovu sedmicu otkrićemo zašto osećanja izražena u ovoj pesmi mogu postati i naša.

Amanda Pael, Garston, Engleska

15. decembar 2013.

KOSMIČKO KLEVETANJE

DOKAZ (1. Mojsijeva 3, 1-5; Jovan 3, 16-18)

Ne

Otprilike pre šest hiljada godina, sotona je krenuo u napad protiv prvog ljudskog para. Njegova taktika bila je u suštini ista kao ona koju je primenio na Nebu: opadanje. Približivši se Evi prošaputao je reči koje su značile ovo: „Bog vas ne štiti. On spu-tava vašu radost zato što je zao.“ (videti 1. Mojsijeva 3, 1) Međutim, to je u potpunoj suprotnosti sa Božjim karakterom, i ako se u tu tvrdnju poveruje, ona negira Božju ljubav prema stvorenjima i dovodi u sumnju Njegov zakon i pobude iz kojih ga je dao.

Većina pravnih sistema iziskuje da uvredljiva izjava ne bude samo lažna, nego i nehatna, javna i štetna da bi se o njoj uspešno raspravljalo na sudu. Ti zahtevi, koji su rezultat napetosti između slobode izražavanja jedne osobe i prava druge osobe na ugled, savršeno deluju, kada su dva ljudska bića jednaka pred zakonom. Međutim, da Bog - Sudija nad sudijama - dozvoli svojim stvorenjima da Mu sude, i da uveliko obezbedi nepobitan dokaz (Isusova krv) o svom karakteru punom ljubavi, deluje lo-gički nemoguće. Zašto bi, ili zašto bi trebalo da On ide tako daleko?¹

Istina je najbolja odbrana.

Istina kao dovoljna odbrana, predstavlja pravni izraz koji u osnovi znači da pravo neko-ga na ugled „očigledno nije narušeno istinitim pripisivanjem nečega“. Istina je naj-bolja odbrana. Dakle, da je sotona mogao da dokaže da Bog nije ljubav, rasprava bi bila rešena. Ali, umesto toga, Jovan ovako svedoči: „Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.“ (Jovan 3, 16) Isus je otelotvoreni i nepobitni dokaz o Božjoj ljubavi. Prema tome, na dan konačnog suda, biće dokazana sotonina zlonamernost i on će biti osuđen.²

ODGOVORITE

Razmotrite društvene mreže kao što su Fejsbuk i Tviter u svetlu zakona vaše zemlje o klevetanju. Kako se mere koje se trenutno preduzimaju u cilju zaštite ugleda pojedinaca, mogu uporediti sa Božjim planom da odbrani svoj karakter?

Da li mislite da je Bog mogao da dokaže sotoninu zlonamernost, pre nego što je greh ušao u naš svet? Objasnite svoj odgovor.

Vanessa Pizuto, Votford, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. David Rolph, *Reputation, Celebrity and Defamation Law* (Hampshire, England; Ashgate Publishing, 2008), pp. 61-86.
2. Sir Thomas Erskine Holland, *The Elements of Jurisprudence* (New Jersey: The Lawbook Exchange, 2006), p. 151.

Po

KAKAV JE BOG? KOJI JE ODGOVOR?

Logos (2. Mojsijeva 27, 1-7; 34, 5-7; Isaija 53, 4-7. 10; O Jovu 11, 7; Psalam 73; Luka 3, 15-17; Jovan 1, 18; 3, 16. 17; Filibljanima 2, 5-11; 1. Jovanova 4, 8-10)

Pitanje (O Jovu 11, 7)

Da li Bog postoji? Ako postoji, kakav je? Ta pitanja odražavaju suštinu potrage za smislom u životu. Ako ne postoji Bog koji živi iza univerzuma, onda smo prepušteni struji besmislenog postojanja. Ako treba pronaći odgovore na ta osnovna pitanja, razumno je priznati da oni moraju doći odnekud izvan nas. Jov je pitao: „Možeš li ti tajne Božije dokučiti, ili dokučiti savršenstvo Svemogućega.“ (O Jovu 11, 7) Mi smo rođeni u jednom svetu koji je postojao pre nas i koji će postojati posle nas. Mi ga nismo stvorili niti ga možemo nadgledati. Tajna života prevazilazi našu sposobnost da je pronađemo. Mi nismo mera svemira. Mi znamo odgovore putem otkrivenja pre nego zahvaljujući razumu.

Na putu ka odgovorima (2. Mojsijeva 34, 5-7; Jovan 1, 18)

Da li postoji Bog? Ako postoji, kakav je? Hršćani otkrivaju odgovore na ta pitanja u ličnosti Isusa Hrista. O Njemu čitamo: „Boga niko nije vidio nikad: Jedinorodni Sin koji je u naručju Očinom, On Ga javi.“ (Jovan 1, 18) Ovaj stih može biti najbolje shvaćen u svetlosti onoga što je Isus sam rekao o Sebi u Jevanđelju po Jovanu 14, 9: „Koji vidje Mene, vidje Oca.“ Mi možemo razumeti kakav je Bog dok proučavamo Isusov život.

Kakav je Bog Biblije?

Kad je Mojsije tražio od Boga da mu pokaže svoju slavu, odgovor koji je dobio glasio je ovako: „Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i istinom. Koji čuva milost tisućama, prašta bezakonja i nepravde i grijeha, koji ne pravda krivoga.“ (2. Mojsijeva 34, 6. 7)

Otkrivenje Božje prirode i cena ljubavi (2. Mojsijeva 25, 8-40; Psalam 73; Jovan 3, 16. 17; Filibljanima 2, 5-11; 1. Jovanova 4, 8-10)

Tekst u Jevanđelju po Jovanu 3, 16. i 17. najavljuje opseg, svrhu i neosuđivačku prirodu Božje ljubavi prema izgubljenom svetu. On je dao najveći dar - svog Jedinog Sina - da spase svet koji propada. Da bi dokazao svoju ljubav, naš nebeski Otac podneo je najveći bol dopuštajući da Mu Sin umre na krstu.

U Psalmu 73. pisac nastoji da shvati zašto zli napreduju, dok pravedni pate. Razumeo je kad je ušao u Svetilište (stihovi 16. i 17). Tamo je video i razumeo prirodu borbe između dobra i zla. Službe u Svetinji pokazuju kako sotona i greh bivaju uništeni, i kako smo mi spaseni. U 2. Mojsijevoj 25, 8-40 postoje četiri osnovne istine o Svetinji: (1) Njen cilj je da spoji svetog Boga i grešna ljudska bića. (2) Bog započinje ostvarenje tog cilja. (3) Svetinja je kopija nebeske Svetinje. (4) Sve njene službe zamišljene su da pokažu kako nas Bog spasava.

Oltar za žrtve paljenice (2. Mojsijeva 27, 1-7; 3. Mojsijeva 1, 1-17; Isaija 53, 4-7. 10)

Žrtva paljenica uči nas dvema istinama: (1) Plata za greh je smrt. (2) Ta smrt je smrt Zamenika, a ne grešnika. Kad je Jovan Krstitelj video Isusa, prepoznao Ga je kao „Jagnje Božje koje uze na se grijeha svijeta.“ (Jovan 1, 29) Možda bi bilo bolje prevesti ovaj stih kao „Posmatrajte Jagnje Božje“, zbog suprotnosti između jagnjeta koje pripada ljudima i kojim se ništa nije postizalo i Božjeg Jagnjeta – Isusa, koji obezbeđuje spasenje za sve koji Ga prihvate.

Svetinja i Svetinja nad svetinjama (2. Mojsijeva 25. i 26)

Ove dve prostorije u Svetilištu usredsređuju se na Isusovu posredničku službu kojom se mogu spasti svi koji dođu k Njemu. U Svetinji, hleb je simbolizovao Isusa koji je Hleb života (Jovan 6, 35. 48. 51). Svetlost sa svećnjaka simbolično je predstavljala Isusa koji je Svetlost sveta (Jovan 8, 12). Tamjan je predstavljao Isusove zasluge zahvaljujući kojima naše molitve postaju prihvatljive za Boga (Luka 1, 10).

Tekst u Jevrejima 7, 24. 25. objašnjava spasonosnu silu Isusove prvosvešteničke službe. Njegova posrednička služba ima moć da spase sve one koji odluče da to iskoriste. Ukoliko želimo opis Isusovog posla, on se nalazi u ovim stihovima. Njegova služba može da obezbedi pomirenje za sve koji je prihvate.

Službe u Svetinji nad svetinjama simbolično predstavljaju konačni sud koji se odnosi na sva bića u svemiru. Na tom završnom sudu Bog sam Sebe podvrgava sudenju. Odbrana Boga i puno otkrivenje Njegove ljubavi ogledaju se u svemu što je On preko Isusa učinio da bi spasao ljudski rod. On postavlja sledeće pitanje. Nalazimo ga u Knjizi proroka Isaije 5, 4: „Što je još trebalo činiti vinogradu Mojemu što mu ne učinih?“

Postojanje zla u ovom svetu pokreće pitanja o Božjoj pravednosti i ljubavi. Bog nam u Svetom pismu otkriva istoriju zla i šta je On učinio i čini da bi porazio zlo, a nas proglasio pravednim. Oni koji žele odgovor na pitanje: „Kakav je Bog Biblije“, mogu ga naći u pomirenju koje je Bog obezbedio preko Isusa i prikazao službama u zemaljskoj i nebeskoj Svetinji.

ODGOVORITE

„Bog je toliko voleo svet da ne bi dopustio mogućnost da ne učini najviše što se može učiniti.“¹ Zašto mislite da je ovo gledište održivo?

Patrik Bojl, Votford, Engleska

1 Ellen G. White, *Review and Herald*, May 22, 1894.

„U službi pomirenja pokazan je Božji karakter. Moćni dokaz pružen na krstu pokazao je celom svemiru da se grešno ponašanje za koje se Lucifer odlučio, ni na koji način ne može pripisati Božjoj vladavini.“¹

„Sotonine lažne optužbe protiv božanskog karaktera i vladavine pokazale su se u pravoj svetlosti. Optuživao je Boga da teži da se uzvisi i da zbog toga zahteva pokornost i poslušnost od svojih stvorenja, izjavljivao je da je Stvoritelj zahtevao samoodricanje od svih, iako sam nije pokazivao spremnost na samoodricanje niti je podneo ikakvu žrtvu. Sada je svima postalo jasno da je Vladar svemira za spasenje grešnog i palog roda prineo najveću žrtvu koju ljubav može prineti: 'Jer je Bog u Hristu pomirio svijet sa Sobom ne primivši im grijeha njihovijeh, i metnuvši u nas riječ pomirenja.'“² (2. Korinćanima 5, 19)

„Međutim, posle pada u greh, sotona je zapovedio svojim anđelima da ulože poseban napor da ljudima uliju misao o čovekovoju urođenoj besmrtnosti; pošto je naveo ljude da prihvate ovu zabludu, pokrenuo ih je da pođu i korak dalje i stvore zaključak da će grešnici morati da trpe večne muke. Tako je knez tame, delujući preko svojih oruđa, predstavio Boga kao osvetoljubivog tiranina, koji baca u pakao sve one koji Mu nisu ugađali da bi ih tokom cele večnosti izlagao vrelini svoga gneva, da bi ih, kao njihov Stvoritelj, dok trpe neizrecive muke i dok se previjaju u večnom plamenu mogao sa zadovoljstvom posmatrati.“³

„Surovost je sotoniska osobina. Bog je ljubav, i zato je sve što je On stvorio bilo neporočno, sveto i prijatno, sve dok prvi veliki buntovnik nije uneo greh. Sotona je neprijatelj koji kuša čoveka navodeći ga na greh, a onda ga uništava ako može.“⁴

„Veliki varalica pokušava da užasnu surovost svoga karaktera pripiše našem nebeskom Ocu, da bi sebe mogao da prikaže kao biće kome je zbacivanjem s Neba učinjena velika nepravda, samo zato što nije mogao da se pokori tako nepravednom gospodaru.“⁵

ODGOVORITE

Kako možemo na uverljiv način posvedočiti ljudima izvan Crkve o borbi između dobra i zla? Kako im možemo prikazati Božji karakter da im on bude privlačan?

Karin Vizorek, Stanborou Park, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

1 Ellen G. White, *Velika borba*, str. 501 /orig. /

2 Isto, str. 502.

3 Isto, str. 534.

4 Isto

18. decembar 2013.

HRIŠĆANINOV ZLATNI PUTOKAZ

PRIMENA (Jovan 3, 16-18)

Sr

Cezar Avgust podigao je zlatni putokaz u starom Rimu. Razdaljina do svih mesta u carstvu merena je od te tačke, ili da to drugačije kažemo: „Svi putevi vode u Rim“. Godine 1919. ta ideja je primenjena u SAD kada je podignut nulti putokaz u Vašingtonu DC. Trebalo je da to bude početna tačka za merenje svih udaljenosti u SAD-u, međutim zamisao nikada nije ostvarena.

Putokazi predstavljaju referentne tačke duž puta, nudeći putniku dodatnu sigurnost i vođstvo. Oni vas obavestavaju koliko ste već putovali, ili koliko još treba da idete. Tokom vekova, putokazi su se pojavljivali u mnogo oblika i raznim veličinama. Ipak, funkcija im je ista: jasno označavaju put.

Bog je dao putokaze da uveri svoj narod da su na pravom putu. Mi, takođe, imamo lične putokaze koji nam pomažu da sagledamo otkuda smo došli i kuda idemo.

Krst. To je hrišćaninov zlatni putokaz, veliki stožer u svet-skoj istoriji, mesto na kome je Hristos umro da bi opovrgao sotonine laži. On upućuje unazad na vreme pre početka velike borbe, a gleda i unapred kada će se ta borba završiti.

Najbolje je opisan u Jevanđelju po Jovanu 3, 16. i 17. Na krstu je Isus jasno pokazao da se On bezuslovno posvetio spasavanju ljudskog roda. Uspех i neuspeh u životu mere se našim odnosom prema krstu. Mi svakodnevno moramo stvarati putokaze tako što ćemo provoditi vreme sa Isusom, a to je jedini način da se uverimo da idemo u dobrom pravcu.

Vera. Ovo je suštinski važno. Oslanjanje na sebe u duhovnom okruženju predstavlja recept za propast. Međutim, uprkos našim promašajima i nesposobnosti da sami uspemo, Isusova žrtva na krstu omogućava nam da se ubrojimo u pravednike zahvaljujući veri u Njega (Rimljanima 3, 21-26). Vera je nešto krhko. Ukoliko se stalno ne primenjuje, raspada se i nestaje.

Promenjen način mišljenja. Apostol Pavle u Filibljanima 2, 1-8. objašnjava šta se dešava kad Isusov način mišljenja prožme naš život. On nas preobražava kao pojedince i menja naš odnos prema drugima. Više nismo zaokupljeni svojim „ja“. Drugi dobijaju prednost. Naš život postaje putokaz koji druge upućuje na krst. Kad naš život odražava Isusovu bezuslovnu ljubav, mi postajemo staze koje vode Njemu.

ODGOVORITE

1. Kakvu je promenu Isusova preobražavajuća sila unela u vaš život?
2. Navedite značajne putokaze na osnovu kojih prepoznajete da vam je Bog pomogao.
3. Da li vas bilo šta sprečava da potpuno odgovorite na Božju ljubav? Kako danas možete nekome ukazati na put prema Bogu?

Odri Anderson, St. Albans, Engleska

OTVORENO ILI ZATVORENO?

MIŠLJENJE (Isaija 1, 18; Danilo 5; Matej 12, 22-24)

Pomalo je tajna zašto različiti ljudi, gledajući isti predmet, dolaze do različitih zaključaka. Isus se u svom životu i službi neprestano suočavao sa stavovima koji su se odnosili na Njega i Njegov rad, a koji su bili sasvim pogrešni. Kad je isterivao demone, neki ljudi su se pitali: „Nije li ovo Hristos, sin Davidov.“ (Matej 12, 23) Fariseji su optuživali Isusa da radi za Velzevula, demonskog kneza. Naš Gospod je ukazao na besmislenost njihovog shvatanja govoreći: „Ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdijelio se.“ (26. stih)

Do najboljih zaključaka dolazimo kad pregledamo što je moguće više dokaza. Bog, po čijem smo liku načinjeni, je razuman Bog. On nas poziva da o svemu prosudimo zajedno sa Njim (Isaija 1, 18). Njegova je želja da Ga upoznamo (Jovan 17, 3) tako da možemo imati večni život. Zanemarivanje ozbiljnog razmatranja pitanja od životne važnosti, imaće ozbiljne posledice.

Valtazar je sve to znao, ali je sve zanemario.

Razgovor između proroka Danila i vavilonskog cara Valtasara pokazuje koliko je važno prepoznati kako u životu treba da se odnosimo prema Bogu. Valtazar je živio bezbrižno. Zaboravio je na iskustvo svog dede Navuhodonosora. A kada je Bog intervenisao na poslednjoj gozbi u njegovom životu, morao je najzad da se suoči sa stvarnošću. Danilo mu je ispričao kako je Bog progovorio Navuhodonosoru, kako ga je učinio poniznim i kako ga je obnovio i blagoslovio. Valtazar je sve to znao, ali je sve zanemario. Ustao je protiv Boga nebeskog. Napravio je gozbu i odavao hvalu drvenim i kamenim bogovima.

U Svetom pismu postoji dokaz koji ilustruje sukob između Boga i sotone. Dok ispitujemo taj dokaz, možemo doći do sopstvenog zaključka o Bogu o kome je zapisano: „On je ljubav.“

ODGOVORITE

1. Zima je. Sistem za grejanje kvari se u petak. Majstor može doći da ga popravi tek u Subotu. Muž kaže: „Ne, Subota je.“ Žena veli: „Baš si nerazuman. Deca će se prehladiti.“ Kako bi Bog sagledao izlaz iz tog problema? Kako biste vi?
2. Dečak se moli s porodicom pre polaska u školu. Kreće, padne s bicikla i slomi nogu. Drugovi mu kažu: „Nema potrebe da se moliš Bogu koji te ne štiti.“ Da li je ta tvrdnja tačna? Zašto da ili zašto ne?

En Lorens, London, Engleska

ZAKLJUČAK

Božji karakter se ispituje širom svemira, još od Luciferove pobune na Nebu. Veliki deo tog suđenja odvija se na Zemlji, gde nas Lucifer i njegovi anđeli kušaju i primoravaju da verujemo da se Bog nepravedno ponaša prema nama. Sveto pismo, međutim, upućuje na dan kada će se to suđenje okončati, Božji karakter biti odbranjen, a naš kušač i njegovi zli anđeli primiti kaznu za svoju pobunu. U Svetom pismu postoji obilje dokaza o Božjoj nesmanjenoj ljubavi prema nama i Njegovoj spremnosti da svog Sina pošalje i dozvoli da umre umesto nas.

RAZMOTRITE

- Gledajte neki program o prirodi ili čitajte kako ženka crnog medveda štiti svoje mladunce. Primećujete u tom odnosu nagoveštaj Božje silne želje da zaštiti nas, svoju decu.
- Napišite Jovan 3, 16. 17. svojim rečima, posebno obraćajući pažnju kako značenje tih tekstova utiče na vas, kad se pojavi u vašim sopstvenim rečima.
- Napišite dve autobiografske strane o svojim borbama da shvatite Božji karakter zbog neprilika koje su vam se dogodile ili zbog ophrvanosti pitanjem zašto se nevolje u ovom svetu događaju ljudima koji ih ne zaslužuju.
- Napravite kratak dramski prikaz u kome sotona izvodi Boga na sud, obraćajući posebnu pažnju na vrste dokaza, koje je sotona izneo ili će izneti protiv Boga, i na Božji dokaz o svojoj ljubavi prema ljudskom rodu.
- Ukrasite prostoriju za proučavanje Biblije ili za subotnu školu da biste prikazali Božje divno stvaranje i kako je ono postalo veoma ugroženo sotoninom pobunom. Kako se u tom prikazu zapažaju prave namere?
- U saradnji s drugima, pripremite neku svečanost u svojoj crkvi ili zajednici. Zamislite da neko iz vaše grupe, dok vi planirate i pripremate pomenuto događanje, pokušava da to ometa tako što doprinosi da se neprijatnosti događaju onima kojima je ta svečanost namenjena, a onda krivicu za to svalje na vas. Zar vam to ne liči na sotonin odnos i namere prema Bogu?

POVEŽITE

Dela 26, 17. 18; 2. Korinćanima 4, 2-4; 1. Jovanova 4, 4-6; 5, 18. 19.

Istorija proroka i careva, str. 585-587 /orig. /; Čeznja vekova, str. 763. 764

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

Pouka 13

Od 21. do 27. decembra 2013.



Podsticaji iz Svetilišta

„Imajući, dakle, slobodu, braćo, ulaziti u Svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novijem i živijem... I Sveštenika velikoga nad domom Božijim; da pristupamo s istinitijem srcem u punoj vjeri, očišćeni u srcima od zle savjesti, i umiveni po tijelu vodom čistom.” (Jevrejima 10, 19. 21. 22)

21. decembar 2013.

DA LI ĆETE DOBITI POSAO?

UVOD (Jakov 4, 7. 8)

Su

Tri kandidata sede jedan pored drugog na kožnoj sofi u holu jedne kompanije. Oni su konačni kandidati za najbolje mesto koje ova kompanija može da ponudi. Očekuju da budu pozvani na odlučujući razgovor. Krišom posmatraju jedan drugog u naporu da procene veličinu konkurencije. Najzad se otvaraju dvostruka vrata od mahagonija i pojavljuje se pomoćnik direktora za zapošljavanje. „Čestitam što ste ušli u najuži izbor za ovo mesto. Uskoro ćete biti pozvani jedan po jedan na završni razgovor. Nadam se da se svako od vas dobro pripremio.”

Prvi kandidat se smeška. „Imam to u tašni”, kaže on. Diplomirao sam kao najbolji u svojoj klasi i stažirao na pravim mestima, uspostavljajući dobre poslovne veze.” Odeven je u izgužvanu majicu i kratke pantalone. Japanke mu ukrašavaju stopala. Neobrijan je a kosa mu deluje kao da se upravo izvukao iz kreveta. „Nisam čak ni podneo molbu za ovaj posao. Tražili su me.”

Drugi kandidat, zapravo kandidatkinja, ima na sebi svetlo roze haljinu sa šljokicama i nabranom čipkom. Kosa joj okružuje lice ukrašeno svetlo crvenim ružem za usne, tamnom senkom za oči i gustim tečnim puderom. „Ma šta! Moj tata je glavni u ovoj kompaniji, i rekao mi je da mogu ovde dobiti posao koji god želim.”

Treći kandidat, u stvari kandidatkinja, mirno sedi. Nosi skromnu odeću za posao. Kosa joj je skupljena u konjski rep, a njena šminka deluje prirodno. Njene beleške i istraživanje nalaze se u fascikli koju drži na krilu. Ona je spremna; želi taj posao.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, primetićete temu koja se stalno ponavlja: Kad dođete pred Gospoda, treba da budete pripremljeni i treba da budete iskreni. Prvosveštenik u Starom zavetu morao je da se pripremi, pokaje i izvrši pomirenje za svoje grehe i grehe Izrailjaca pre nego što bi ušao u Svetinju nad svetinjama da stane pred Gospoda. Zahvaljujući Isusovoj žrtvi, mi smo u stanju da ostvarimo neposrednu vezu sa Bogom. Ali, znači li to da treba manje da se pripremamo da opstanemo u Njegovom prisustvu? Na svom putovanju za uspostavljanje odnosa sa nebeskim Ocem, na koga od pomenutih kandidata najviše ličite? Da li ste poput onog momka s pravim vezama? Uživate li posebno pravo? Ili se pripremate da stanete pred Stvoritelja svemira licem u lice?

**Ona je spremna;
želi taj posao.**

Artur Parino, Ejvon, Indijana, SAD

Jovan 13, 34. 35; Rimljanima 14, 19-21; Galatima 5, 13. 22. 23; Efescima 2, 13; Jevrejima 3, 6. 14; 4, 14-16; 6, 18-20; 10, 19-25; Jakov 4, 7. 8

Pristup Ocu (Efescima 2, 13; Jevrejima 4, 14-16; 6, 18-20; 10, 19-25)

Poslanica Jevrejima nas uverava da zahvaljujući Hristovoj prvosveštentičkoj službi slobodno možemo izaći pred Oca. Naši gresi koji su nas nekada odvajali od Boga očišćeni su Hristovom krvlju tako da Mu se možemo približiti. Srušena je ograda koja nas je ranije razdvajala. Pocepala se zavesa koja je skrivala Božju prisutnost. To znači da nas ništa, osim naše slobodne volje, ne može odvojiti od Boga i Njegove ljubavi. (Rimljanima 8, 35-39).

Preko Svetinje, Bog je živio sa svojim narodom (2. Mojsijeva 25, 8). Prilikom utelovljenja Hristos je uzeo ljudsku prirodu i boravio među nama. Dok nas privlači k Sebi, Svemoćni u tom procesu čini Sebe ranjivim. Tvorac nas poziva, radije nego da zahteva da Mu se približimo. Izbor je na nama.

Bliže Božjem srcu (2. Mojsijeva 34, 6; 2. Korinćanima 3, 18; Galatima 5, 22. 23; Jevrejima 10, 22; Jakov 4, 7. 8; 1. Jovanova 1, 9)

Kako odgovaramo na Hristov poziv? Prvi korak je da taj poziv prihvatimo (Matej 22, 1-14). Svi smo pozvani, ali neće svako od nas odlučiti da prihvati darove otkupljenja, obnovljenja i isceljenja koji se nalaze u Isusu.

Drugi korak podrazumeva bolje upoznavanje Boga. Najbolje mesto na kome možemo saznati kakav je Bog jeste Biblija. Prva Jovanova 4, 16. kaže: „Bog je ljubav.“ On je „Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i istinom.“ (2. Mojsijeva 34, 6) On je isto tako pun ljubavi i rado prašta (2. Mojsijeva 34, 7). Rod Duha u Galatima 5, 22. 23 takođe opisuje Božji karakter.

Kad provodimo vreme s Bogom, to nam pomaže da Mu postajemo sve sličniji (2. Korinćanima 3, 18). Kada Ga upoznamo, naše jedno stanje postaje očigledno. Kada se uverimo u sopstvenu grešnost, poželežemo da priznamo svoje grehe i da se očistimo Isusovom krvlju (1. Jovanova 1, 9). Kad svakoga dana pozivamo Boga da boravi u našem srcu i da nas menja, On će nam pomoći da sazrevamo na svom hrišćanskom putu.

Konačna promena (Isaija 58; Matej 5, 44; Jovan 13, 34. 35; Rimljanima 14, 19-21; Galatima 5, 13. 22. 23; Efescima 2, 1-10)

Doživljavanje Božje ljubavi nas menja. To nam pomaže da postanemo svesniji postojanja drugih ljudi i njihovih potreba. Ako ne uspemo da iskusimo Božju ljubav, osećaćemo se praznim i pokušavati da tu prazninu ispunimo svetovnim raznodama. Međutim, na kraju dana, pošto je sve rečeno i učinjeno, bićemo nezadovoljni. Jedino Božja ljubav može da ispuni tu prazninu. Upravo će nam Njegova ljubav pomoći da sledimo ono što će doneti mir i doprineti prosvetljenju drugih.

Ne samo što će Božja ljubav ispuniti tu prazninu, nego će nam isto tako pomoći da jasnije sagledamo prilike. Kad iskusimo Njegovu ljubav, nećemo se više kolebati.

lako izgleda da u nama postoji težnja da sve imamo, sedenje na ogradi s nogama i na jednoj i na drugoj strani nikada nije udobno. Mi želimo privremenu sreću koju nudi greh. Ali, u isti mah želimo sigurnost večnog života. Božja ljubav poziva nas da izaberemo jedno ili drugo. Njegova ljubav jasno nam pomaže da odredimo gde želimo da stojimo.

Otkrićemo da mi, koji smo nekada brinuli samo o sopstvenim interesima, išli za zadovoljstvima, vlašću i položajem, sada dobro drugih želimo više od ličnog (Efescima 2, 1-10). Počinjemo da volimo ono što smo nekada mrzeli. Umesto da proklinjemo ljude koji nas izdaju, mi se molimo za njih (Matej 5, 44). Umesto da težimo za osvetom, čeznemo za obnavljanjem odnosa. Umesto da ogovaramo ljude koji su nas povredili, mi s puno ljubavi pokušavamo da dopremo do njih. Umesto da činimo ono što povređuje druge i boli ih, mi nastojimo da uzdignemo svoju braću i sestre u Hristu (Rimljanima 14, 19-21).

Štaviše, počinjemo da prepoznavamo i zadovoljavamo potrebe ljudi kojima je neophodna naša pomoć. Hranimo gladne, odevamo siromašne, dajemo vodu žednome, pomažemo potlačenom i posećujemo bolesne i odbačene (Isaija 58, 6. 7; Matej 25, 31-46). Ljubav prema Bogu i ljubav prema našim blišnjima - to je suština Deset zapovesti. Kako se približavamo Bogu, Njegova ljubav postaje sve očiglednija u našem životu. To je ljubav koja ne postavlja uslove. Ona ne gleda ko je ko. Svi treba da budu blagoslovljeni njenom toplinom. To je ljubav koja se ne može kupiti ili prodati, nju jedino možete dati ili primiti.

U Svetinji, svedoci smo najveće priče o Ljubavi koja je ikada ispričana, priče o Bogu koji prilazi sve bliže svom narodu i poziva njegove pripadnike da se i oni približe Njemu. Ona prima sve uobičajene tipove karaktera za koje danas znamo: heroje, zlikovce, izbavljene i oni koji odluče da ne budu izbavljeni. Postavlja se pitanje kome tipu karaktera vi pripadate.

U Svetinji, svedoci smo najveće priče o ljubavi koja je ikada ispričana...

ODGOVORITE

1. Kako ste doživeli Božje približavanje vama?
2. Zašto život odvojen od Boga ostavlja osećanje praznine?
3. Koji praktični načini postoje da se približite Bogu?

Stiven Manukian, Ejvon, Indijana, SAD

„Kada je kušač ponudio Hristu carstvo i slavu ovoga sveta, predlagao je da Hristos preda svoj stvarni carski položaj nad svetom i da vlada potčinjen sotonu. To je bilo isto carstvo kome su bile usmerene nade Jevreja. Oni su želeli carstvo ovoga sveta. Da se Hristos saglasio i ponudio im takvo carstvo, oni bi Ga rado prihvatili. Međutim, prokletstvo greha, sa svim patnjama počivalo je na tome carstvu. Hristos je izjavio kušaču: 'Idi od Mene, sotonu; jer stoji napisano: Poklanjaj se Gospodu Bogu svojem, i Njemu Jedinome služi!..

Tako možemo da se odupremo iskušenju i primoramo sotonu da se udalji od nas. Isus je izvojevao pobjedu pokornošću i verom u Boga i preko apostola, On nam govori: 'Pokorite se dakle Bogu, a protivite se đavolu, i pobeći će od vas. Približite se Bogu i On će se približiti vama.' (Jakov 4, 7. 8) Mi se sami ne možemo osloboditi kušačeve sile; on je pobedio ljudsku prirodu i kada u sopstvenoj sili pokušavamo da se odupremo, postaćemo plen njegovih zamki, ali 'tvrda je kula ime Gospodnje, k Njemu će uteći pravednik, i biće u visokom zaklonu.' (Priče 18, 10) Sotona drhće i beži pred najslabijom dušom koja nalazi utočište

u tom silnom imenu.”¹

Privlačna snaga Duha podstiče um da ispuni onu Bogom oblikovanu potrebu u svakoj ljudskoj duši. Mi čeznemo za Svetinjom pritisnuti životnim nedaćama i želimo da pronađemo utočište kod Boga koji je ljubav. Mi sagledavamo sopstveni nedostatak ljubavi u svetinji Božje reči. Međutim, postoji i nega i rast u toj Svetinji. Reč Božja služi svakoj našoj potrebi kao da je svaki pojedinac jedini za koga je On umro. Potčinite Mu se, jer mi nemamo snage da se suprotstavimo zlu. Greh nas udaljava od naše iskrene želje za dobrim. Mi biramo da li ćemo verovati, uzdati se u Boga i poslušati.

U Isusu smo nova stvorenja. Njegova snaga i sila umiruju naš um. U Njegovoj snazi, u stanju smo da stojimo. Njegovo prisustvo upravlja našim koracima. Zar nećete prići tom mestu sigurnosti koje je krst? Zar se nećete približiti Božjem srcu u kome vlada mir?

ODGOVORITE

Koju biste metaforu upotreбили da objasnite kako se nameštaj u Svetinji odnosi na vaše iskustvo sa Arhitektom te konstrukcije?

Džeјms L. Defіbo, Braunsburg, Indijana, SAD

¹ Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 130 (original).

Tokom istorije postojale su tri grupe ljudi koje su imale vest o Svetinji. Izrailjci su bili prva grupa. Bog je Mojsiju dao uputstva o svakom detalju u Svetilištu u pustinji. Ti detalji bili su značajni zato što su prikazivali plan spasenja. Svetilište je omogućilo letimičan pogled na Božji karakter i način na koji će On izbaviti čovečanstvo. Ono je isto tako omogućavalo Božjem narodu da Mu pristupi. Bilo je to mesto na kome se prolazan čovek susretao s Bezgraničnim Bogom. Prilikom tog susreta, događalo se nešto izvanredno - grešnik je nalazio oprostaj i očišćenje od greha.

Druga grupa koja je imala vest o Svetinji bila je rana Hrišćanska crkva. Novi zavet obiluje pozivanjima na Svetinju. Ova grupa više je shvatala Svetinju, jer se pred njom simbol pretvorio u stvarnost. Hristova služba na Zemji davala je jasniju sliku o tome šta je zapravo Svetinja. I ne samo to, sada i mi možemo slobodno pristupiti Božjem prestolu zahvaljujući Isusovoj krvi (Jevrejima 4, 16). Više nam nije potreban zemaljski posrednik u ličnosti prvosveštenika, zato što je sam Isus naš Prvosveštenik (14. stih). Danas, grešnik nalazi konačno izlečenje, ne u blejanju ovaca nego u prolivenoj Isusovoj krvi.

**Mi možemo
slobodno pristupiti
Božjem prestolu
zahvaljujući
Isusovoj krvi.**

Treća grupa koja ima vest o Svetilištu je Hrišćanska adventistička crkva koja je proizašla iz mileritskog pokreta 1844. godine. Brižljivim proučavanjem i uz mnogo molitve, ta mala grupa vernika došla je do razumevanja Hristove službe u nebeskom Svetilištu.

Kad posmatramo sve tri grupe, jasno je da je Bog na delu da bi nas pomirio sa Sobom. On čezne da nas spase. Ta čežnja nam daje nadu ne samo da ćemo danas primiti oprostaj, već i da ćemo jednog dana videti Boga licem u lice. Sve ove prednosti dugujemo Hristovom životu, smrti, vaskrsenju i neprestanom posredovanju u našu korist u Svetilištu.

ODGOVORITE

1. Kakav značaj vest o Svetilištu ima za vas lično?
2. Kako vas je Bog vodio u prošlosti, a šta vam daje nadu da će biti s vama i tokom vremena nevolja?

Džil Manukian, Ejvon, Indijana, SAD

Jevrejima 11. poglavlje prikazuje veru velikih biblijskih ličnosti - muškaraca i žena. Ali, da li ste se ikada upitali kako vi možete živeti verom? Izvesni elementi Svetinje uče nas kako da iskusimo živi odnos sa Bogom. Pogledajmo.

Oltar za žrtvu paljenicu. Tu je sveštenik prinosiso jagnje kao pomirenje za greh. Isus Hristos, Jagnje Božje, umro je za naše grehe. Svakoga jutra, ponovo posvetimo svoj život Onome koji je svoj život dao za nas (Jovan 1, 29).

Umivaonik. Sveštenici su prali ruke i stopala u toj posudi pre ulaska u Svetinju. Isto tako, Bog nas poziva da svakodnevno čistimo svoje srce tako što ćemo dozvoliti Svetom Duhu da boravi u njemu. Kad Sveti Duh živi u našem srcu, Božja blagodat i milost uvek su nam na raspolaganju (Jakov 4, 7. 8; Jevrejima 4, 16).

Mi smo svetlost svetu.

Postavljeni hlebovi. Tih dvanaest hlebova ukazivali su na Isusa, čiji život i reči svakodnevno treba da hrane našu dušu.¹

Svećnjak. Ovaj predmet nas uči da smo mi svetlost svetu. Moramo dopustiti da preko nas Hristos blista u tami izgubljenog sveta. Bez obzira da li je to na poslu, u domu, školi ili na ulici, stojmo nepokolebljivo u Hristu, tako da bi oni koji vide našu veru bili time ohrabreni (Matej 5, 14-16; Jevrejima 10, 23).

Kadioni oltar. Ako je Biblija hleb života, onda je „molitva disanje duše“² Održavanje veze sa Bogom u svakodnevnoj molitvi osposobljava nas da savladamo svako iskušenje koje se pojavi na našem putu. Molitva nas neprestano povezuje sa Izvorom života (Psalam 55, 17; Luka 18, 1-8).

Svetinja nad svetinjama. U njoj saznajemo da nas je Hristos pomirio sa Ocem, tako da možemo neposredno razgovarati sa Njim. Zahvaljujući onome što je Hristos učinio za nas na krstu i Njegovom sadašnjem posredovanju za nas u nebeskoj Svetinji, možemo svakodnevno boraviti s Bogom, i imati Svetoga Duha koji nam pomaže da živimo u skladu s Njegovim zapovestima (Jovan 14, 16; Jevrejima 10, 19-24).

Neka bi nam pouke iz Svetilišta pomogle da izgradimo svežu, snažnu veru, kakvu su imale vođe u drevnim vremenima.

ODGOVORITE

1. Dok razmatrate svoj hod kroz Svetilište, gde najviše treba da zastanete i razmislite o svom odnosu sa Hristom?
2. Zašto je potrebno da imamo na umu pouke koje nalazimo u Svetilištu?

Eliz Salvador, Klejton, Indijana, SAD

1 *The SAD Bible Commentary*, vol. 1, 2nd ed., p. 638.

2 Ellen G. White, *Prayer*, p. 12

26. decembar 2013.

SPASENJE 2. 0

MIŠLJENJE (Jevrejima 4, 16)

Če

Često bojažljivo pristupamo Bogu. Skoro kao da smo stvorili sliku o sebi da nismo dovoljno dobri da budemo u Njegovoj prisutnosti. Dopustite mi zato da jasno kažem: Nije reč o nama. Reč je o Bogu. Mi slobodno možemo boraviti u Njegovom prisustvu ne zbog onoga što smo mi učinili, nego zbog onoga što je Hristos učinio za nas. I tu se priča završava!

Jevrejima 4, 16. govori da slobodno pristupimo „prestolu blagodati“. Izuzetno volim taj tekst. On tako dobro spaja metafore - moć Cara koji bi za tili čas mogao da vam uzme glavu, a ipak, taj isti Car voljan je da ponudi blagodat umesto smrtno kazne, praštanje umesto zasluženih posledica naših postupaka. Da li nam to uliva strahopoštovanje?

Problem s našom verom ogleda se u tome što mi često prihvatamo sotoninu laž, naime da ne zaslužujemo da budemo u Božjoj prisutnosti. Otuda ne idemo k Njemu, iako nas On na to poziva (Matej 11, 28). Pored toga, često nam druge vesti odvlače pažnju, tako da ne čujemo šta Bog očekuje od nas.

Kako za nas danas glasi vest o Svetilištu?

Šta je Spasenje? Kako za nas danas glasi vest o Svetinji? Jednostavno ovako: Zahvaljujući Isusovoj prolivenoj krvi na krstu, zahvaljujući Njegovoj smrti i vaskrsenju, Bog nam u svojoj blagodati dopušta da Mu slobodno pristupimo, što je preimućstvo onih koji veruju u Njega.

ODGOVORITE

1. Šta vas ometa da slobodno dođete u Božju prisutnost?
2. Kako možete slobodno svedočiti drugima o tome šta je Bog učinio za vas?

Nejl Ričmund, Ejvon, Indijana, SAD

ZAKLJUČAK

Greh nas odvaja od Boga. Zato, da bismo Mu pristupili i ostvarili potpuni odnos s Njim, moramo prihvatiti Njegov dar očišćenja. Što više vremena provodimo s Njim, to Mu postajemo sličniji. U stalnom nastojanju da se poveže sa svojim narodom, Bog je uporno objavljivao vest o Svetinji starozavenim Izrailjcima, zatim novozavetnoj Crkvi i Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Svetilište nam ukazuje da treba slobodno da uđemo u Božju prisutnost radi onoga što je Hristos učinio za nas.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte zemaljsku Svetinju u određenoj srazmeri na papiru na kocke, označite sve različite delove i razmišljajte o njihovom simboličkom značenju. Videti 2. Mojsijeva, poglavlja 25-27. i 30.
- Ponovo pročitajte opis Dana pomirenja u 3. Mojsijevoj 16. poglavlju i odvojite dovoljno vremena da sebi predstavite sve šta se dešava u tom odlomku. Zamislite da ste i vi tamo.
- Smislite neku dobru ideju kako da duhovno uzdignete svoju braću i sestre u Hrstu. Ponovo pročitajte Rimljanima 14, 19-21. Preduzmite akciju oslanjajući se na jednu ili dve od svojih ideja.
- Načinite listu od sakupljenih biblijskih citata koji govore o tome kako Svetilište pruža zaštitu od sotoninih napada i poteškoća iz ovozemaljskog života.
- Utrošite posebno vreme u svom molitvenom životu, usredsređujući se na koncept: „Nije reč o vama. Reč je o Hristu.“ Ostavite po strani listu svojih zahteva i zauzetosti u ovom životu i provodite vreme tako što ćete sve više saznavati kakav je Bog.
- Odslušajte ili pogledajte neku propoved o Svetilištu na www.audioverse.org. Taj vebsajt sadrži adventističke propovedi o mnogim predmetima. Otkucajte „sanctuary“ /svetinja/ na mestu predviđenom za traženje pojma na naslovnoj stranici /home page/.

POVEŽITE

Velika borba, „Šta je Svetilište?“ 409-422 ; „U svetinji nad svetinjama“, str. 423-432. *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, „Svetilište i službe u njemu“, str. 343-358.

Frank B. Holbrook, ed. *Doctrine of the Sanctuary: A Historical Survey*, „Christ in the Heavenly Sanctuary (Consensus document).“ (Sanctuary Review Committee, 1980). Biblical Research Institute, General Conference of Seventh-day Adventists, 1989, pp. 225-233.

Kristi Jingling, Fort Vort, Teksas, SAD

OKTOBAR

SPREMNI ZA PRIJEM DUHA

- | | |
|-----------------------------|---------------------------------------|
| 1. U Psalam 51,7 | Najveći dar
Najveća potreba |
| 2. S 2. Korinćanima 1,21.22 | Najveći dar |
| 3. Č Filibljanima 2,2 | Temeljna reforma |
| 4. P Psalam 139,23.24 | Lično ispitivanje |
| 5. S Dela 2,1 | Jednodušni |

- | | |
|--------------------------|--|
| 6. N Filibljanima 2,3 | Otvaranje srca
Težiti skladu |
| 7. P Luka 18,13 | Naše duhovne potrebe |
| 8. U Filibljanima 3,7 | Samoodricanje |
| 9. S Jovan 15,5 | Otvaranje srca |
| 10. Č Filibljanima 2,15 | Ispražnjena posuda |
| 11. P Kološanima 1,10 | Pristojan život |
| 12. S Kološanima 1,12.13 | Sunce pravde čisti dušu |

- | | |
|---------------------------|--|
| 13. N Filibljanima 3,20 | Promenjeno ruho
Oči uprte prema nebu |
| 14. P Isaija 1,18 | Od skerleta do beline |
| 15. U Matej 22,11.12 | Promenjeno ruho |
| 16. S Filibljanima 2,13 | Pokoravanje volje |
| 17. Č Otkrivenje 3,18 | Potčinjavanje samog sebe |
| 18. P Efescima 3,16 | Pokoran um |
| 19. S 1. Korinćanima 1,10 | Uklanjanje svake prepreke |

- | | |
|---------------------------|--|
| 20. N 2. Korinćanima 7,1 | Neprestana povezanost
Strah Božiji |
| 21. P 1. Korinćanima 2,12 | Očekujući velika dela |
| 22. U Luka 18,7 | Moleći se za Njegov blagoslov |
| 23. S Jevrejima 4,16 | Verujući u Njegovo obećanje |
| 24. Č Luka 18,1 | Neprestana povezanost |
| 25. P Dela 4,31 | Iskreno Ga ceniti |
| 26. S 1. Korinćanima 2,13 | Više propovedanja |

- | | |
|---------------------------|--|
| 27. N 1. Korinćanima 3,13 | Usrdnije molitve
Više predanja |
| 28. P Dela 2,46.47 | Posvećeni vernici |
| 29. U Isaija 58,9.10 | Više milosti |
| 30. S Jeremija 14,20.21 | Usrdnije molitve |
| 31. Č Danilo 9,19 | Molitva za Božji narod |

NOVEMBAR

ISPUNJENI DUHOM

Nova Pedesetnica

1. P Dela 5,12 Probuđenje na dan Pedesetnice
2. S Dela 5, 14.15 Neograničen misionarski duh

Izlivanje Duha u punini

3. N Dela 6,7 Nova Pedesetnica
4. P Dela 2,41.42 Posebno izlivanje duhovne milosti
5. U Dela 2,2 Izlivanje Duha u punini
6. S Marko 13,33 Nema određenog vremena
7. Č Dela 1,6.7 Bez uzbuđenja
8. P Dela 2,12 Na nesvakidašnji način
9. S Dela 2,14-16 Neočekivani ljudi

Ni osećanje, ni zanos

10. N Jovan 3,9-12 Kao što Bog želi
11. P Dela 4,13 Ljudski planovi ponekad ostaju po strani
12. U Dela 4,18-20 Često odbacivan
13. S Dela 5,40.41 Čuvajte se odbijanja
14. Č 2. Korinćanima 4,1.2 Ni osećanje, ni zanos
15. P Titu 2,7.8 Ni uzbuđenje, ni posebni događaji
16. S Titu 2,1 Ne težiti za originalnošću

Duhovni preobražaj

17. N Titu 1,9 Bez nereda i fanatizma
18. P 1. Korinćanima 14,40 Božje delo odlikuje se smirenošću
19. U Filibljanima 3,8 Duhovni preobražaj
20. S Rimljanima 15,13 Duh donosi mir i radost
21. Č Filibljanima 4,4 On poziva na radosnu hvalu
22. P Dela 4,32 Izražavanje bratske ljubavi
23. S 2. Korinćanima 8,3.4 Darežljivost i dobročinstvo

Hrabro svedočenje

24. N Galatima 3,27.28 Oslobođeni predrasuda i razlika
25. P Dela 2,43-45 Uklonjeni sebičnost i nepoštenje
26. U Dela 5,28.29 Hrabro svedočenje
27. S 1. Petrova 5,7.8 Probuđen sotonin gnev
28. Č Otkrivenje 18,4 Istinita i lažna probuđenja
29. P Danilo 12,1 Snaga u vreme nevolje
30. S Luka 21,36 Sada je vreme za pripremu

DECEMBAR

POBEDNICI U DUHU

Vojnici za Hrista

1. N Efescima 6,12 Duhovna borba
2. P Efescima 6,13-17 Vojnici za Hrista
3. U 1. Timotiju 6,12 Služba našem Vojskovođi
4. S 1. Petrova 4,12.13 Korisna iskušenja i prepreke
5. Č Otkrivenje 12,12 Neprijatelj se lako ne predaje
6. P Efescima 6,14.15 Otkrivanje neprijateljevih zamki
7. S Rimljanima 8,15 Božji put

Uvek otvorena vrata

8. N 1. Jovanova 5,4 Vera donosi snagu
9. P Otkrivenje 3,8 Uvek otvorena vrata
10. U 1. Korinćanima 9,24.25 Težiti svakodnevnoj pobedi
11. S Rimljanima 8,37 Svaka pobeda čini sledeću lakšom
12. Č Rimljanima 8,1 Obećanje uzvišene snage
13. P Jakov 4,7.8 Bliži Isusu
14. S Luka 15,7 Pobeda donosi radost Nebu

Pobeda na bojnopolju

15. N 1. Korinćanima 15,57 Nepobedivi sa Hristom
16. P Zaharija 3,2 Glavnja istrgnuta iz ognja
17. U Jovan 17,14.15 Pobeda na bojnopolju
18. S Otkrivenje 2,7 Drvo života
19. Č Otkrivenje 2,10 Pobednička kruna
20. P Otkrivenje 3,4 Hodaće s Njim odeveni u belo
21. S Otkrivenje 3,5 Imena upisana u knjigu života

Pobeda kroz Hrista

22. N Otkrivenje 3,10 Sačuvani u času iskušenja
23. P Otkrivenje 3,12 Stub u Božjem hramu
24. U Otkrivenje 3,21 Mesto na Njegovom prestolu
25. S Jevrejima 2,14.15 Pobeda kroz Hrista
26. Č Otkrivenje 12,11 Krvlju Jagnjetovom
27. P 1. Petrova 2, 21-24 Ići za Uzorom
28. S Jovan 16,33 Osigurana pobeda

Naslednici Cara

29. N Otkrivenje 2,17 Pobedonosna crkva
30. P Otkrivenje 21,7 Naslednici Cara
31. U Jevrejima 10,37.38 I na kraju pobednici

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

Oktobar

- 1. VB 371-374
- 2. Otk. 14, 17,18;
VB 375, 376
- 3. VB 377-380
- 4. VB 381-384
- 5. VB 385-387
- 6. VB 388-390
- 7. VB 391-394
- 8. VB 395-398
- 9. VB 399-402
- 10. VB 403-405
- 11. VB 406-408
- 12. Jevrejima 1-7
- 13. Jevrejima 8-11
- 14. Jevrejima 12, 13;
VB 409, 410
- 15. VB 411-414
- 16. VB 415-418
- 17. VB 419-422
- 18. Otk. 4-9
- 19. Otk. 10, 11, 19;
VB 423,424
- 20. VB 425-428
- 21. VB 429-432
- 22. Otk. 13; VB 433-435
- 23. VB 436-440
- 24. VB 441-443
- 25. VB 444-446
- 26. VB 447-450
- 27. VB 451-453
- 28. VB 454-457
- 29. VB 458-460
- 30. Jakovljeva poslanica
- 31. VB 461-464

Novembar

- 1. VB 465-468
- 2. VB 469-472
- 3. VB 473-475
- 4. VB 476-478
- 5. VB 479-482
- 6. VB 483-486
- 7. VB 487-491
- 8. Otk. 12; VB 492-494
- 9. VB 495-497
- 10. VB 498-501
- 11. VB 502-504
- 12. VB 505-507
- 13. VB 508-510
- 14. VB 511-514
- 15. VB 515-517
- 16. VB 518-521
- 17. VB 522-525
- 18. VB 526-530
- 19. VB 531-534
- 20. VB 535-538
- 21. VB 539-542
- 22. VB 543-546
- 23. VB 547-550
- 24. VB 551-554
- 25. VB 555-558
- 26. VB 559-562
- 27. VB 563-566
- 28. VB 567-570
- 29. VB 571-574
- 30. VB 575-578

Decembar

- 1. VB 579-581
- 2. VB 582-585
- 3. VB 586-589
- 4. VB 590-592
- 5. VB 593-595
- 6. VB 596-598
- 7. VB 599-602
- 8. VB 603-606
- 9. VB 607-609
- 10. VB 610-612
- 11. Otk. 15, 16;
VB 613-615
- 12. VB 616-619
- 13. VB 620-623
- 14. VB 624-627
- 15. VB 628-631
- 16. VB 632-634
- 17. Otk. 1-3
- 18. VB 635-638
- 19. VB 639-642
- 20. VB 643-647
- 21. VB 648-652
- 22. Otk. 20; VB 653,654
- 23. VB 655-658
- 24. VB 659-661
- 25. Otk. 21, 22
- 26. VB 662-664
- 27. VB 665-667
- 28. VB 668-670
- 29. VB 671-673
- 30. VB 674-676
- 31. VB 677, 678

*DA= Dela Apostolska

*VB= Velika Borba

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktobar	Novembar	Decembar
1. Psalam 79.	1. Psalam 105,1-15.	1. Psalam 121.
2. Psalam 80.	2. Psalam 105,16-31.	2. Psalam 122.
3. Psalam 81.	3. Psalam 105,32-45.	3. Psalam 123.
4. Psalam 82.	4. Psalam 106,1-16.	4. Psalam 124.
5. Psalam 83.	5. Psalam 106,17-32.	5. Psalam 125.
6. Psalam 84.	6. Psalam 106,33-48.	6. Psalam 126.
7. Psalam 85.	7. Psalam 107,1-21,	7. Psalam 127.
8. Psalam 86.	8. Psalam 107,22-43.	8. Psalam 128.
9. Psalam 87.	9. Psalam 108.	9. Psalam 129.
10. Psalam 88	10. Psalam 109,1-16.	10. Psalam 130.
11. Psalam 89,1-13.	11. Psalam 109,17-31.	11. Psalam 131.
12. Psalam 89,14-26.	12. Psalam 110.	12. Psalam 132.
13. Psalam 89,27-39.	13. Psalam 111.	13. Psalam 133.
14. Psalam 89,40-52.	14. Psalam 112.	14. Psalam 134.
15. Psalam 90.	15. Psalam 113.	15. Psalam 135.
16. Psalam 91.	16. Psalam 114.	16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 92.	17. Psalam 115.	17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 93.	18. Psalam 116.	18. Psalam 137.
19. Psalam 94.	19. Psalam 117.	19. Psalam 138.
20. Psalam 95.	20. Psalam 118,1-14.	20. Psalam 139.
21. Psalam 96.	21. Psalam 118,15-29.	21. Psalam 140.
22. Psalam 97.	22. Psalam 119,1-14.	22. Psalam 141.
23. Psalam 98.	23. Psalam 119,15-29.	23. Psalam 142.
24. Psalam 99.	24. Psalam 119,30-43.	24. Psalam 143.
25. Psalam 100.	25. Psalam 119,44-56.	25. Psalam 144.
26. Psalam 101.	26. Psalam 119,57-90.	26. Psalam 145.
27. Psalam 102,1-14.	27. Psalam 119,91-117.	27. Psalam 146.
28. Psalam 102,15-28.	28. Psalam 119,118-143.	28. Psalam 147.
29. Psalam 103.	29. Psalam 119,144-176.	29. Psalam 148.
30. Psalam 104,1-18.	30. Psalam 120.	30. Psalam 149.
31. Psalam 104,19-35.		31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2013. GODINE

MESTO	4.	11.	18.	25.
	Kladovo, Negotin	18,06	17,53	17,41
Bor, Zaječar, Pirot , Strumica	18,08	17,55	17,43	17,32
Vršac , Paraćin, Niš, Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevdelija , Jagodina	18,10	17,57	17,45	17,34
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo, Veles	18,12	17,59	17,47	17,36
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,14	18,01	17,49	17,38
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,16	18,03	17,51	17,40
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,18	18,05	17,53	17,42
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,20	18,07	17,55	17,44
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,22	18,09	17,57	17,46
Podr. Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Der-ventna, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,24	18,11	17,59	17,48
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,26	18,13	18,01	17,50
Murska Sobotna, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,28	18,15	18,03	17,52
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,30	18,17	18,05	17,54
Dravograd, Slovenjgradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,32	18,19	18,07	17,56
Mežica, Gospić , Šibenik, Vis	18,34	18,21	18,09	17,58
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biogradna Moru	18,36	18,23	18,11	18,00
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,38	18,25	18,13	18,02
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,40	18,27	18,15	18,04

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2013. GODINE

MESTO					
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	16,18	16,11	16,04	15,58	15,54
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,20	16,13	16,06	16,00	15,56
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,22	16,15	16,08	16,02	15,58
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,24	16,17	16,10	16,04	16,00
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	16,26	16,19	16,12	16,06	16,02
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,28	16,21	16,14	16,08	16,04
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,30	16,23	16,16	16,10	16,06
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,32	16,25	16,18	16,12	16,08
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboaj, Pljevlja, Kolašin	16,34	16,27	16,20	16,14	16,10
Murska Sobotica, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,36	16,29	16,22	16,16	16,12
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,38	16,31	16,24	16,18	16,14
Slovenjgradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	16,40	16,33	16,26	16,20	16,16
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,42	16,35	16,28	16,22	16,18
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,44	16,37	16,30	16,24	16,20
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na Moru	16,46	16,39	16,32	16,26	16,22
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,48	16,41	16,34	16,28	16,24
Koper, Lošinj	16,50	16,43	16,36	16,30	16,26
Rovinj, Pula	16,52	16,45	16,38	16,32	16,28

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2013. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Kladovo, Negotin	15,52	15,52	15,54	15,57
Srpska Crnja, Vršac , Bor, Zaječar	15,54	15,54	15,56	15,59
Senta, Kikinda , Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Pirot	15,56	15,56	15,58	16,01
Subotica , Bačka Topola, Bečej, Pančevo, Beograd , Smederevo , Smed. Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	15,58	15,58	16,00	16,03
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Aranđelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,00	16,00	16,02	16,05
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,02	16,02	16,04	16,07
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,04	16,04	16,06	16,09
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,06	16,06	16,08	16,11
Murska Sobotica, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,08	16,08	16,10	16,13
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,10	16,10	16,12	16,15
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka , Podgorica	16,12	16,12	16,14	16,17
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,14	16,14	16,16	16,19
Slovenjgradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,16	16,16	16,18	16,21
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,18	16,18	16,20	16,23
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,20	16,20	16,22	16,25
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na Moru, Vis	16,22	16,22	16,24	16,27
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,24	16,24	16,26	16,29

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

ODELJENJE ISTOČNO-CENTRALNE AFRIKE

